

ÇETMİ'nin SESİ

Yıl:5 Sayı:29

Eylül - Kasım 2003

Gözü, Kulağı, Nabzı

Çetmi'nin
Sesinden

*

Selam İle

*

Düşünceler

*

Mazideki
Canlar

*

Hatıralar

*

Misafir
Kalemler

*

Elinizin
Artığı

*

Memleket
Şiirleri

*

Çocukca

*

Çevre

*

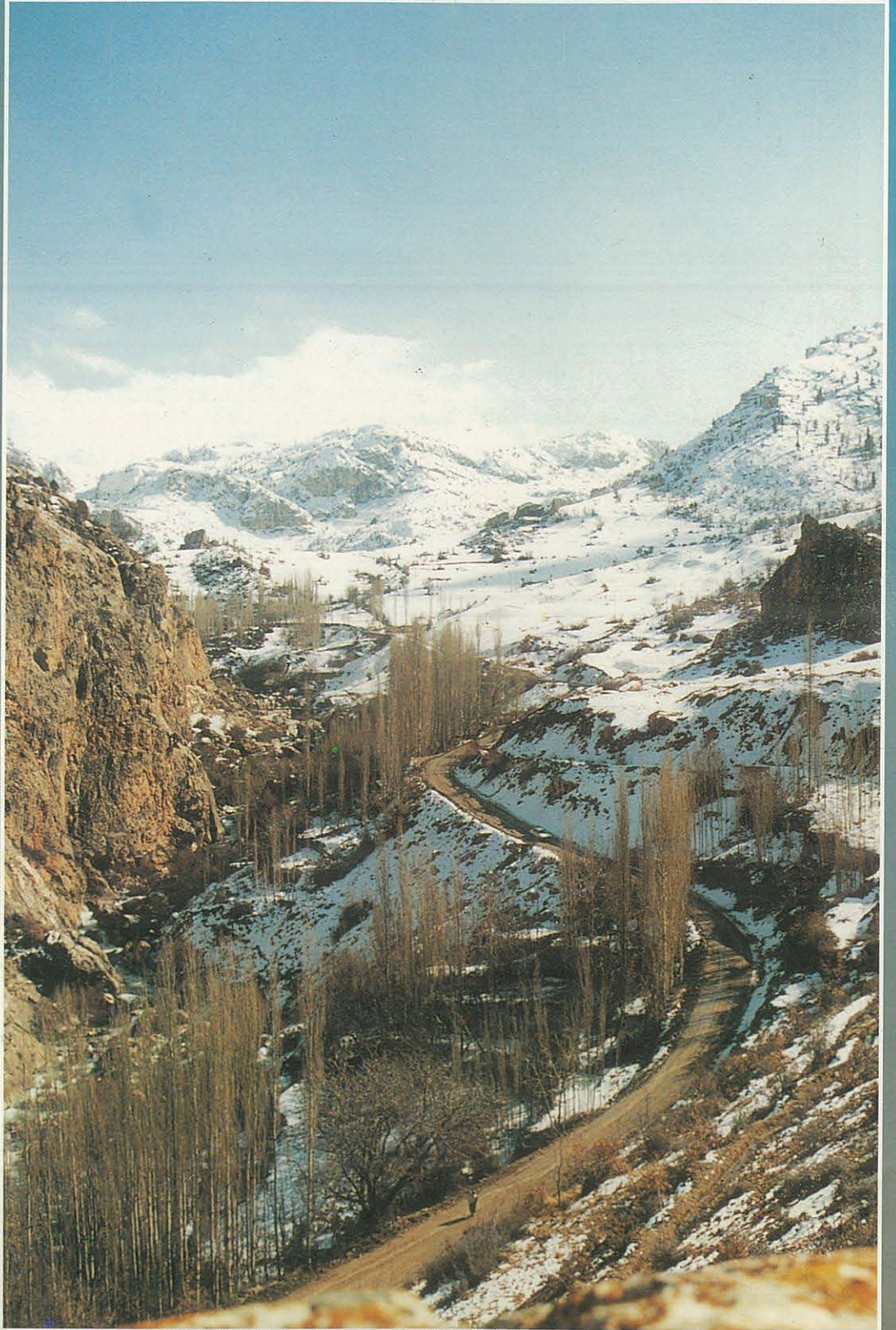
Bizim
Sesler

*

Sağlık

*

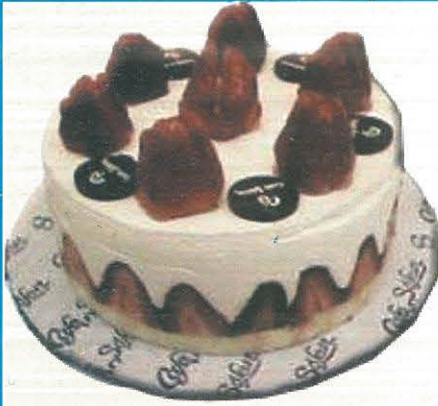
Hisler

**HEMŞEHRİLERİMİZDEN
VEFAT EDENLERE CENAB-I ALLAH'TAN RAHMET,
HASTA OLANLARA DA ACİL ŞIFALAR DİLERİZ**

VAKIF YÖNETİM KURULU - ÇETMİNİN SESİ

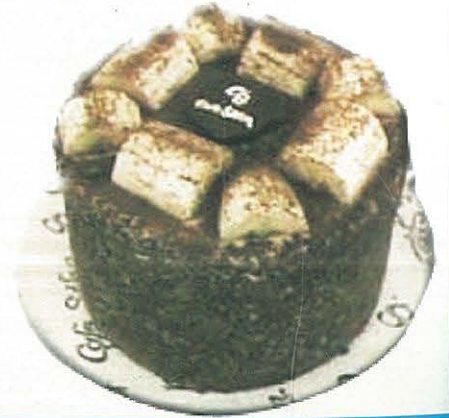
SEMA

pastanesi

Mehmet Şaşmaz

*Kuru Pasta, Yaş Pasta,
Baklava ve Dondurma Çeşitleri
Özel Günler İçin Sipariş Alınır*

Hocalar Köprüsü Mah.
Selim Sultan Cad. No:3 (Uluirmak Altıyol)
Tel: 0.332. 358 35 28
Cep: 0.535. 628 59 79 KONYA

ÇETMİ'nin SESİ Mahalli Dergi

Çetmililer Eğitim Kültür ve
Yardımlaşma Vakfı Adına

Sahibi ve Yazı İş. Müd.
Abdurrahman ÖNDER
Tel. : 0.532 - 354 07 54

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Hüseyin Alp ÖZEL

YAYIN KURULU

Dr. Ali ÖZEL
Nurettin ÖZEL
Şükrü KARACA
Kerim BOZDAĞ

TEMSİLCİLERİMİZ

ANAMUR : Metin AKKOCA
ANKARA : Mustafa ÖNDER
ANTALYA : Hüseyin YILDIZ
ÇETMİ : Hüseyin EŞİYOK
İSTANBUL : Hüseyin TIKIR
İZMİR : Şükrü KARACA
FRANSA : Ahmet GÜÇLÜ

ADRES:

Rampalı Çarşı No: 186
Meram - KONYA

İRTİBAT TELEFONLARI
0.332 - 351 26 67 (Vakıf Mrk.)

**ABONE VE REKLAM İÇİN
BANKA HESAP NUMARASI**

VAKIFBANK
KONYA MERKEZ ŞUBESİ
Hesap No: 2031013

Çetmililer Eğitim, Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat: 2 No: 186
Tel: 351 26 67 Meram/KONYA

Dergideki isim belirtilmemiş fotoğraflar
Hüseyin Alp ÖZEL'e aittir.

GRAFİK & BASKI

ARI OFSET

Kalecik Mah. Başaralı Cad.
T.H.K. Pasajı Kat: 2/KONYA
Tel : (0.332) 353 69 69
Fax : (0.332) 350 17 04

ÇETMİ'nin SESİ

Yıl:5 Sayı:29

Eylül - Kasım 2003

Göz, Kulak, Nabız

Çetmi'nin
Sesinden

*

Selam İle

*

Düşünceler

*

Mazideki
Canlar

*

Hatıralar

*

Misafir
Kalemler

*

Elinizin
Artığı

*

Memleket
Şiirleri

*

Çocukca

*

Çevre

*

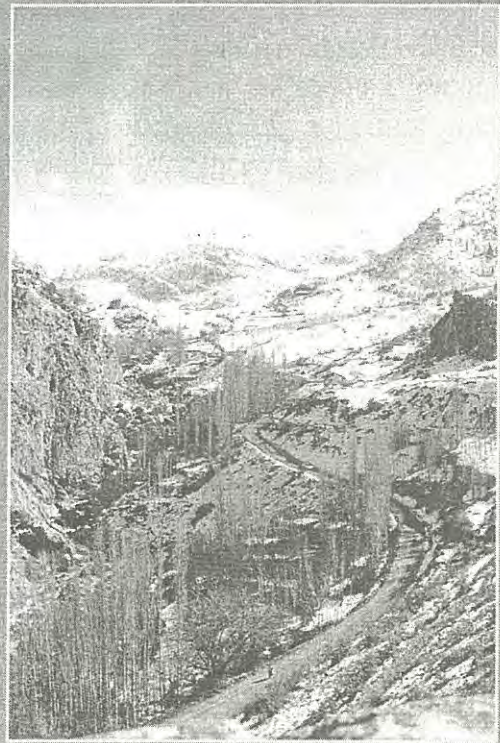
Bizim
Sesler

*

Sağlık

*

Hisler

Eylül-Kasım 2003

Çetmi'nin Sesinden	Abdurrahman Önder	2-3-4
Selam İle	Hüseyin Alp Özel	5-6
Düşünceler	Hulusi Boz	7
Dost Tutmak	Mehmet Balcı	8-9
Mazideki Canlar	Şükrü Karaca	10-11-12
Faaliyet Raporu	Vakıf Bülteni	13-14
Sizden Gelenler	Hüseyin Yıldız	15
Hatıralar	Dr. Ali Özel	16-17-18-19
Sizden Gelenler	Hüseyin Varol	20-21
Genç Kalemler	Mehmet Bircan	22-23
Memleket Şiirleri	Niğmetullah Uçar	24-25
Bizim Sesler	Kadriye Akkoca	26
Basit Yaşamak	M.Ali Bozdemir	27
Elinizin Artığı	Enver Özel	28-29-30
Çocukluk Hatırası	Mehmet Varol	31
Böyle Bir Dostunuz Oldu mu?	Tuğrul Tıkır	32
Sohbet	Bilal Balcı	33
Duvar Yazıları	Halis Uçar	34
Hayata Dair	Senai Demirci	35
Hisler	Hayriye Koç	36
Bir Işık Ver	Nezih Ünal	37
Çocukca	Hilal Önder	38-39
Hesap Özeti	Vakıf Bülteni	40-41
Misafir Kalem	Metin Karabaşoğlu	42-43
İnsani ve İslami Açından Çevre	Sami Özel	44-45
Sağlık Köşesi	Dr. Mehmet Dokur	46
Çetmi'den İnsan Portreleri	Şükrü Karaca	47-48

ÇETMİNİN SESİNDEN

Abdurrahman ÖNDER

Yeni bir sayıda yine sizinleyiz. Sevinçleri ve üzüntüleriyle beraber yaşadığımız birkaç ayı da geride bıraktık. Malumunuz olduğu üzere ömür ağacının yaprakları birer birer dökülüyor. Bu yaprak dökümünde hiç beklenmedik, sekiz şiddetinde deprem etkisi yapan sürprizler de oluyor. Ölümün bir sürpriz olmadığını, bir mukadder akıbet olduğunu, zaman geldiğinde her nefsin ölümü tadacağını biliyoruz. Bütün bunları biliyor olmamıza rağmen, hatta ölümün bir son olmadığını, yeni yepyeni bir hayatın başlangıcı olduğunu bilmemize rağmen sevdiklerimizden ayrılma gerçekten zor oluyor.

İlk ayrılık acısını daha küçücük bir çocuk iken babamın vefatı ile tatmıştım. Küçücük omuzlarımıza yüklenen yükün ağırlığı ile ezildiğimi hissediyordum. Daha sonra nice acılar tatmış olmama rağmen hayatta devam etti. En son acı pek çoğumuz gibi benim için de katlanılması gerçekten çok zor acılardan birisi oldu. İlkokuldan başlayarak ortaokulda, lisede beraber okuduğum kırk yıllık arkadaşımı, onun tabiriyle bir dostumu bir Çetmi sevdasını kaybettik.

Acı haberi Bursa'nın Kestel ilçesinde aldım. Bilirsiniz insan bir acı haber alınca o haberin doğru olmadığını duymak ister. Ben de bu istek ve umutla bazı hemşehrilerimizi ortak dostlarımızı aradım. Bir umut; acaba birisi çıkarda duyduğu haber yanlış, Hasan yaşıyor, sana çok soğuk bir şaka yapmışlar... der mi diye. Ne yazık ki kimse böyle diyemedi. Maalesef sevgili kardeşim Hasan vefat etmişti. 1966 yılının bir eylül ayında ilkokul birinci sınıfta başlayan arkadaşlığımız hazin bir şekilde son bulmuştu. Yaşadıklarımız gözümün önünde bir film şeridi gibi yeniden canlandı. İlkokul, ortaokul ve onu takip eden dönemdeki Ankara yıllarımızı sanki yeniden yaşıyordum. Sıkıntılı ve zor günlerin geride kalışı, iş hayatına atılışımız, evliliklerimiz, çocuklarımız her şey gözümün önünde yeniden

canlandı. Aldığım haberin bir rüya olmasını kabus görmüş olmayı ne kadar çok isterdim. Ama gerçektir. Maalesef gerçeklerin rüyası, kabusu olmuyordu. Hayat yaşanıyor ve bitiyordu. Kural koyucunun hükmü

böyleydi. Bize de sadece aziz kardeşimize son görevi yapmak üzere Konya yolu görünmüştü. Eşimle beraber Konya'ya gidiyorduk. İlk yolculuğumuz değildi tabi. Ama şimdiye kadar yaptığımız en zor yolculuk olduğunu söyleyebilirim. Evine vardığımızda sevgili kardeşimin hayat arkadaşının ağzından dökülen cümle çok önemliydi. İsmehan Hanım eşine, çocuklarının babasına "sen beni hiç üzmedin, hiç kırmadın, Allah'da seni üzmesin " diye dua ediyordu. Evet Hasan Uysal bu güne kadar ne eşini, ne çocuklarını, ne arkadaşlarını, ne ailesini ne de hemşehrilerini hiç üzmemişti. Ancak en sonunda herkesi bir üzmişti amma pir üzmişti. Haberi duyup da o ilk şoku atlatanlar Türkiye'mizin her yerinden zaman ve mekan mefhumu tanımadan rahmetli hemşehrilerine son görevlerini yapmak üzere Konya'ya koşmuşlardı. Evet bütün Çetmili'ler oradaydı. Dost Hasan Uysal herkesi cenazesinde buluşturmuştu.

Rahmetli kardeşimin vefatı sebebiyle bende bir nefis muhasebesi yapma lüzumunu hissettim. Bir iki aydır görüşemediğim, telefonlaşamadığım aklıma geldi. Kendi kendime bazı kararlar aldım. Bundan sonra dostlarımı arkadaşlarımı, akrabalarımı daha sık aramaya, onlar beni aramasalar bile aramaya karar verdim. Sevgili kardeşim Hasan'ın ahirete intikal ederken bile bana faydası oldu. Allah gani gani rahmet

eyesin. Bu vesileyle bütün yakınlarına; başta sevgili eşi ve çocuklarına, anasına, kardeşlerine, arkadaşlarına baş sağlığı diliyorum. Hemşehrilerimize baş sağlığı diliyorum. Alemlerin Rabbi olan yüce Mevlam onu bağışlasın. Günahlarını affetsin. Ayrıca rahmetli Hasan'la olan yakınlığımdan dolayı büyük incelik göstererek bizzat şahsımı aramak suretiyle başsağlığı dileyen hemşehrilerime teşekkürler ediyorum. Allah bize , hiç birimize böyle acılar göstermesin...

Hasan Uysal Çetmi için çok özel birisiydi. Bizim talebelik yıllarımızda Ankara'ya değişik vesilelerle gelen hemşehrilerimizin ihtiyaçlarını karşılamak için cebindeki son kuruşu dahi harcamaktan çekinmezdi. Bunun bedelini de aç kalarak veya otobüse binecek para bulamadığı için gideceği yere yürüyerek giderek öderdi. Konya'ya taşındıktan sonra da hemşehri çevresinden hiç kopmadı. Hiç kimseyi kırmadı, üzmedi. Soyadı gibi uysal geldi, uysal gitti. Aynı zamanda Çetmililer Vakfının kurucular kurulu üyesiydi. İki dönem de vakıf yönetim kurulunda görev yaptı. Evet çok sevdiğimiz bir yakınımızı kaybetmiştik ama hayat devam ediyordu. Ölenle ölmüyordu. Bu devam eden hayat içerisinde dokuzuncu Çetmililer günü vesilesiyle 23-24 Ağustos 2003 tarihinde Çetmi' de buluştuk. Bayramımız vardı. Buruk da olsa buluştuk hasret giderdik. Günümüzün gerçekten çok görkemli olduğunu söyleyebilirim. Bir klasik haline gelen gün programımız icra edildi. Cumartesi günü ikindi namazını müteakip mezarlık ziyareti ile başladı. Keşke bu ziyarette kasabamızın iki güzide evladı, cami imamlarımız Hüseyin Güçlü ile Yakup Yerlikaya'da cemaatlerinin başında en önde bulunsalardı, bulunabilselerdi. Maalesef bulunmadılar bulunamadılar. Keşke sünnet merasiminin doğal olarak yapılması gereken mekan olan sağlık ocağını açacak hemşire zorluk çıkarmamış olsaydı. Biz de gecenin bir yarısı

Taşkent ve Konya'yı aramak zorunda kalmasaydık.

Herkes şunları bilmeli; vakıf faaliyeti yürüten insanlar hiç kimseden taktir, taltif ve teşekkür beklemezler, beklememeliler. Bu hizmetlerin karşılığını verecek olan merci bellidir. Hiç kimse şunu da unutmamalıdır ki Çetmi' de yaşayan hemşehrilerimiz, akrabalarımız ne kadar Çetmili ise dışarıdaki hemşehrilerimiz ve akrabalarımız da onlar kadar Çetmilidir. Bu böyle bilinmelidir. Yanlış bilenler yanlışlarını düzeltmelidir.

İzin verirseniz yazımın bundan sonraki bölümünde olumsuzlukları bir tarafa bırakıp örnek Çetmililerden bahsetmek istiyorum. Biliyorsunuz Çetmililer Vakfının ve gününün masrafları var. Sekiz senedir hemşehrilerimiz sağ olsunlar bu masrafları karşıladılar. Elbette dokuzuncusunda da karşılayacaklardı. Kendilerinden yardım talebinde bulunmak üzere Lonca Organizasyon Medya Yayıncılık AŞ'nin genel müdürü sevgili kardeşim, kuzenim sayın Bahattin Özel'i aradım. Bahattin Özel aslen Karaman doğumlu. Soyadından da anlaşılacağı üzere bizim Özel'lerden. Sizin bildiğiniz İrazgilin Mehmet'in oğlu. Kendileri aynı zamanda vakfımızın kurucular kurulu üyesi. Şairin tabiriyle, gitmesek de görmesek de Çetmi bizim Köyümüzdür diyenlerden. Katkı talebimizi anında değerlendirdi. Yemek masraflarımızın

yarısını karşıladılar. Bu hemşehrimizin Çetmi ile yakından alakası yok. Çok seyrek gelip gidenlerden. Ama Çetmi'ye karşı çok duyarlı. Hatta daha sonra vakfın kurucular kurulu toplantısında "salma" yaptığımızı, vakfımıza da 1 milyar TL ödemesi gerektiğini söylediğimizde beni nasıl morallendirdiğini, tüm olumsuzlukları bana unutturduğunu kelimelerle anlatamam. Önceki sene isminin açıklanmasını istemeyerek büyük tevazu gösteren örnek hayırsever bir ağabeyim geçen sene sevgili kardeşim Kerim Tıkır, bu sene de dayımın oğlu Bahattin Özel. Sizlere ve sizin gibilere sadece teşekkür edilir. Arkanızdan konuşulmaz, arabanız çizilmez, saygısızlık gösterilmez... evet sadece teşekkür edilir. Evet ilk teşekkürüm size. Çetmi adına, Çetmili adına, sizin sağladığınız imkanlardan istifade edenler adına şükranlarımı sunuyorum. Allah hayırlarınızı kabul etsin, sayılarınızı çoğaltsın.

Gün programı bildiğiniz gibi mezarlık ziyareti, sünnet merasimi, sila yemeği ve kermes açılışından sonra sanat gecesiyile devam etti. İkinci teşekkürüm gecemizi renklendiren Kültür ve Turizm Bakanlığının çok değerli iki solist sanatçısı ile onların saz arkadaşlarına. Sayın Latife Eraslan ve Orhan Ural'a teşekkürler. Asıl büyük teşekkürüm sanat gecesinin başlatıcısına, sanatçıların babasına, vakfımızın şeref başkanına. Muhterem eşleriyle beraber her Çetmililer Gününde desteğini katkısını yanibaşımızda hissettiğimiz örnek Çetmili değerli büyüğümüz sayın Mehmet Özel ve muhterem eşi Nermin Özel Hanımefediye. Sizinle Çetmililer Günü bir başka güzel. Bu örnek çiftin bizlere daha öğreteceği çok şey var diye düşünüyorum.

9. Çetmililer Gününde belediye

personelimiz sayın başkanın başkanlığında örnek bir konukseverlik gösterdiler. Üçüncü teşekkürlerim onlara. Hem ev sahipliklerinden hem de güne sağladıkları katkıdan dolayı. Dördüncü teşekkürüm yönetim kurulu üyelerimiz sayın Hayriye Koç ve sayın Enver Özel'e. Gün programını hiçbir hazırlıkları olmamasına rağmen çok büyük bir başarı ile sunmalarından dolayı. Değerli okuyucu; eğer hanımlarımızın ikincisini düzenlediği kermesten bahsetmezsem çok büyük haksızlık etmiş olurum. Yazımı biraz uzattığımı sizin de sabrınızı zorladığımı farkındayım. Yine sevgili yengem ve yönetim kurulumuzun hanım faaliyetlerinden sorumlu üyesi Hayriye Koç'un şahsında hanımlarımıza teşekkür ediyor, ellerinize ve gözlerinize sağlık diyorum. Çetmililer Gününde baş roldeydiniz. Eminim hep öyle kalacaksınız...Biraz da dergimizden bahsetmek istiyorum. Hatırlarsınız daha önce dergimizle ilgili bir sloganımız vardı. "her Çetmilinin evine bir Çetmi'nin Sesi dergisi girmeli " diye. Hedefimiz bunu hayata geçirmek. Dergimizi her Çetmi'liye ulaştırmak. Abone olsun olmasın , para versin vermesin. Yazısı bize ulaşan hemşehrilerimizin çalışmaları yayınlanacak. Onun için okurlarımız Ahmet'in Mehmet'in yazısı neden sürekli çıkıyor? Dedikodusunu bir kenara atıp bir zahmet ellerine kalemlerini alsınlar. Herkes şundan emin olsun Çetmi bizim, Çetmililer Vakfı bizim, bu dergi bizim, hepimizin.

Bu mübarek günlerin ülkemizin ve İslam aleminin ve tüm insanlığın huzur bulmasına vesile olmasını dilerim. Bir sonraki sayıda buluşmak dileğiyle hepinizi sevgi , saygı ve muhabbetle selamlıyorum. Hoşçakalın.

MULTI TEX

TECHNICAL TEXTILES-WATERPROOF-BONDING

Kerim Tıkır

Fab: San 1 Bulvarı 8.Caddesi No:148
Çakmaklı-Büyükcemecce İSTANBUL/TURKEY
Tel: + 90 -212 886 83 70 (4 Hat) Fax: 886 83 74
www.tepastekstil.com.tr - E-mail:kerimtikir@turk.net

ARI GİYİM

Mustafa ARI - Hüseyin ARI

Tel: (0.332) 351 55 67 Cep: 0 542 667 95 45
Ferhuniye Mahallesi Osmanlı Market Yanı
No:28 (Adliye Arkası) KONYA

KOÇ TEKSTİL

BABY & JUNIOR

Ahmet KOÇ

Mrk : Tekstil Paz. Üstünsoy Sk. B 2 2 Blok No:21
Tel : 237 03 23 Ev Tel: 357 34 82
Cep : 0 532 481 39 49 KONYA

SELAM İLE

Hüseyin Alp ÖZEL

Değerli Okur

Geciken, 29. sayımızla sizlerle birlikteyiz. Gecikme nedenimiz maalesef hemen hemen her sayı da sizlere bahsettiğimiz gibi, yeterli desteğin ve alakanın olmayışıdır. Dergimizde yazı yazan değerli hemşehrilerimiz de, zamanında yazılarını hazırlayıp bizlere ulaştıramıyorlar!!!

Kismet olursa, dergimiz bundan böyle her Çetmili'ye ulaşacak. Umarız ki; önümüzdeki sayılar için herkes hazırlıklar yapıp, dergiye gönderir. Görevli olanlar da onları değerlendirip yayınlarlar.

Sevgili hemşehrilerim; zaman su gibi akıp gidiyor, seneler sanki Hz. Yunusun dediği gibi "bir yılı bir gün, gelecek o gün..." misali biri birini kovalıyor. Çevremizde, ülkemizde ve dünyamızda yaşanan önemli değişimlere şahit olduk, olmaktayız. Fakat ne hikmetse, bu değişikliklerin önemli bir bölümü, savaş, terör, acı, hüznün ve ıstırap dolu. Sevindiklerimiz belki de, kendi küçük dünyalarımızdaki yaşadıklarımızla sınırlı kalıyor. 2003 yılı öncelikle Çetmi ve Çetmili için büyük ve şok bir acıyı taşıdı. Herkesin çok yakından tanıdığı, sevip saydığı, yardım ve korumasını gördüğü bir güzel insanı kaybettik. Öğrencilik yıllarından beri, örnek bir insan olmuş ve bu çizgisini de hayatının sonuna kadar devam ettirmişti. Yaşama sevinci çok fazla olan, çevresine sürekli pozitif enerji yayan birisiydi. İyi bir baba, iyi bir eş, iyi bir ağabey, iyi bir patrondur. Hasılı mükemmel bir insandı rahmetli Hasan Uysal ağabey. Rahmetli babası gibi halk adamı idi vesselam... Aramızdan ayrılışı herkesi derin

üzüntülere boğdu. Fakat bu kaderin kendisiydi. Her zaman iyilikle-hayır ile anılacağına inanıyorum. Allah, R a h m e t e t s i n , günahlarını affetsin.

Kıymetli okurumuz; son iki-üç ay zarfında Rahmeti Rahmana kavuşan, çok değerli insanlar oldu. Kısaca onlardan bahsedersek;

Türkiye tarihi açısından bakıldığında, son 10-15 yıla damgasını vuran, sıra dışı yaşamı, icraatları ve konuşmaları ile kendisine Süper Vali adı verilen rahmetli Recep Yazıcıoğlu. Aynen Merhum Adnan Kahveci ve diğerleri gibi sır dolu bir ölümle aramızdan ayrıldı. Şimdi gerek kaymakamlık yaptığı, gerekse valilik yaptığı yerlerde, minnet ve rahmetle anılıyor. Adı yeni doğan çocuklara, caddelere, sanayii sitelerine, çarşılar veriliyor. Cenab-ı Hak gani gani rahmet eylesin...

Dünya tarihi açısından bakıldığında; bir büyük insan, mütefekkir, komutan, devlet adamı, önderi Huzur-u Rahmana uğurladık. Tito dönemlerinde bir grup arkadaşıyla başlatmış olduğu, inanç-iman mücadelesi; gözaltılar, sürgünler, zindan yıllarından sonra kaderin bir tecellisiyle, Destan Ülkesinin yani Bosna'nın başına Cumhurbaşkanı olmasıyla devam etti. Aradan birkaç yıl geçmeden, ruhları Ortaçağ karanlığından beslenen Sırp ve Hırvatların katliamlarıyla Bosna baştan başa kana bulandı. On binlerce masum insan vahşice, bütün dünyanın gözleri önünde katledildi. Binlerce çocuk ailelerinden koparılıp, bilinmeze karıştı. Bütün bir tarih ölümüne mahkum edildi. (örneğin, dünyaca ünlü Saray-Bosna Milli Kütüphanesi içindeki şaheser elyazmaları ve binlerce eserle birlikte yakıldı. Ülke çapındaki 365 caminin 364'ü bombalarla tahrip edildi ve...) Kısacası ikinci bir Endülüş hesabı yapılmıştı ama Merhum Aliya İzzetbegoviç ve inananlar buna izin vermediler. Zor yıllardı, yaşandı, bitti ama yaşananlar tarihe kazındı. O bir BİLGE KRAL'dı. İslam düşünürleri arasındaki yeri hakikaten çok müstesnadır. Şimdi bütün Bosna'da ve dünya da dualarla anılıyor.. İnşallah Sultan Muratla buluşmuşlardır. Mekanı Cennet olsun.

Değerli Okur; Antalya'da ikamet eden hemşehrımız İsa Akkoca, ikinci bayram günü evinde

Merhum
Hasan Uysal

geçirdiği kalp rahatsızlığı sonucu rahmetli oldu. Seyyar satıcılık ve pazarcılık yapan İsa ağabey, uzun yıllardır Antalya'da yaşıyordu. Çocukluk yıllarımızda, Seyyah şık-şık İsa olarak çağrılırdı. Şakacı, yardımsever bir kişiliğe sahipti. Kasabamızda belli bir süre belediyede de hizmet etmiştir. Geride üç evlat bıraktı. Güzelliklerle, hayırla anılır inşaallah. Ruhu şad olsun.

Çetmi'de Hacı Hüseyin olarak anılan, Merhum Hüseyin Kızmaz dayıya da Cenab-ı Allah'tan rahmet dileriz. Dış görünüş olarak soğuk bir yapıya sahip olan ama Akriba ve dost canlısı olan Hüseyin Dayı garibandı. Hayatı pek çok Çetmi'li gibi gurbet ellerde ekmek parası kazanmakla, yövmiyecilikle geçti. Zihnimde, o davudi sesiyle bize anlattığı anılar var. Çakıllı Yaylasında sınır komşumuzdu. Geride kızları ve oğlu ile bir aile bıraktı. Allah varsa günahlarını bağışlasın, rahmet eylesin.

Son aldığım başka bir vefat haberi de Çetmi'den. Kasabamızda ilk yurt dışına gidenler arasında bulunan, Abdurrahman Kocaman amca daha sonraları pek çok insanın Fransa'ya gidip ekmek parası kazanmasına vesile olan birisiydi. Çetmi'de yol boylarında ve yaylalarda çeşme - mescit yapılmasına ön ayak oldu. Yardımseverliğinden dolayı halk arasında Amerikan lakabıyla anılıyordu. Sıra dışı bir yapısı vardı. Yalnız gezmeyi ve avlanmayı çok severdi. Ölümü; çok sevdiği dağlarda ve arabası içinde oldu. Geride biri birinden değerli evlatlar ve pek çok hayrat bıraktı. Allah tazkiratını affetsin, rahmet eylesin...

Aziz okurlarımız; sayet bize ulaşmayan vefat haberleri varsa, ölenlere rahmet dileriz. Hasta olan hemşehrilerimize de acil şifalar temenni ederiz. Bu yazımızda yöremizden ve dünyamızdan arka arkaya ölüm haberleri verdik. Şüphesiz hepimiz er ya da geç ölümle tanışacağız. Cenab-ı Allah herkese hayırlı sonlar nasip etsin. Önemli olan, bu fani alemde gereken hazırlığı yapabilmek ve ona göre

yaşayabilmek...

Bu Ramazan Bayramında Konya'daki Çetmililer olarak; özellikle Hulusi Boz ve Enver Özel ağabeylerimin gayretleriyle, bayramın ikinci günü elliden fazla Çetmili bir araya geldik. Ev sahipliğini Celal Şaşmaz ağabeyin oğlu, Mehmet Şaşmaz kardeşimizin yaptığı ve ikramlarda bulunduğu bayramlaşmamız çok güzel bir ortamda ve pırıl pırıl güneşli bir havada geçti. Sevgili Mehmet kardeşime samimiyeti ve güzel misafirperverliği için çok teşekkür ederim. Belediye Başkanımız Sn. Mehmet Balcı, Vakıf Başkanımız Sn. Abdurrahman Önder, Vakıf Yönetim Kurulu Üyelerimizden Sn. Hulusi Boz, Sn. Enver Özel ve çok sayıda vatandaş, hasbihal edip, hasret giderdiler. Bu bayramlaşmaların devam etmesi için herkes ortak karar aldı. İnşaallah daha nice bayramlarda daha çok katılımı bir arada oluruz. Zaten Çetmiliye ve Çetmiye yakışanda bu değilmi???

Değerli okur; bizim hemşehrilerin topluca bayramlaşma fasılları sadece Konya'da değil. İzmir, Antalya, Bursa'da ve Çetmililerin olduğu her yerde devam eden bir güzel gelenektir. Kasabamızdaki bayram havasını ise hakikaten hiçbir yerde yakalamak mümkün değildir. Fakat bayramlar kışa denk geldiği için her hemşehrimiz Çetmiye gelemiyor. Yol, vasıta, hastalık ve daha başka sebepler...

Bu sayımızda da severek okuyacağınıza inandığımız derlemelerimiz, hatıralarımız, yazılarımız var. Sizlerinde desteklerinizi bekliyoruz. Dergimizi daha güzel çıkarabilmek için elbirliğine ve samimiyete ihtiyacımız var. Sevgili dostlar; 29. Sayımız sizlerin ellerine ulaştığı zaman büyük ihtimalle 2004 yılına girmiş olacağız. Yeni senenin hemşehrilerimize ve okurlarımıza sağlık ve başarı getirmesini dileriz. İnşallah bütün insanlık adına hayırlara vesile olur.

Yeni bir sayıda buluşmak temennisiyle selam ve sevgilerimi sunarım. Allah'a emanet olun...

AYVAT

TUHAFİYE VE KONFEKSİYON ÇEŞİTLERİ

Şeref AYVAT

Cep: 0.532. 523 72 82

Tel: 0.332. 351 78 73 Fax: 0.332. 352 50 00
Tevfikiye Caddesi Unkapanı Sk. No: 11-13-15
(Kapu Camii Kible Kargısı) KONYA

TEMTEKS

TEKSTİL SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Metin GÜÇLÜ

0 536 616 52 00

Fatih Caddesi Kalender Sokak
No.20/6 Merter-İSTANBUL

Tel: (0.212) 637 22 15- 637 19 77 Fax: (0.212) 637 21 55

uysal

AMBALAJ

İsmehan UYSAL

2. Organize Sanayi Bölgesi

İkipınar Sokak No:13

Tel: +90. 332 239 12 25- 26

Fax: +90.332 239 12 27

KONYA/TÜRKİYE

DÜŞÜNCELER

Hulusi BOZ

Sevgili hemşehrilerim;

Hüzünü ve sevinci bir arada yaşadığımız 9. Çetmililer gününü geride bıraktık. Hüzünlü dedim çünkü çok sevdiğim ve çetmili olmayan dostlarımın da çok sevdiği köylüm ve ağabeyim olmasının yanı sıra benim sağdıçlığımı da yaparak yirmi yıldır aile dostum olan sevgili Hasan Uysal'ımızı kaybetmenin üzüntüsünü yaşadık. Bu kısacık ömre çok şeyler sığdıran ve en önemlisi tüm hemşerilerimizin sevgisini kazanabilen ender çetmililerden biridir. Sevdiklerine ve sevenlerine sabır diler ebedi istirahatgâhında cenabı allah'tan rahmet diliyorum.

Tabi ki hayat devam ediyor. Acılarımızı yüreğimize gömerek şenliğimizi en iyi şekilde gerçekleştirmenin gayreti içerisinde katkı koyan hemşehrilerimizi kutluyor, özellikle birlikte sunuculuk yaparak bir ilki gerçekleştiren vakfımızın yönetim kurulu üyelerinden sayın Hayriye Koç hanımefendiye ve Enver özel kardeşimi tebrik eder başarılarının devamını dilerim. Hemşehrilerimizin yoğun şekilde iştiraki ile kutladığımız anlamlı ve güzel bir günde bir birimizle olan hasreti bir nebze de olsa gidermemiz Sevinç kaynağımız olmuştur.

Milli amaçlar yalnız bir kişinin düşünmesinden değil, milletin bütün fertlerinin arzularının, emellerinin sonuçlarından ibaret olduğuna göre çetmi ve çetmili için herkesin düşünmelerini ve ellerini taşın altına koymalarını bekliyoruz. Koyalım ki işte o zaman sevgili Nurettin Özel'in dergimizin 28. Sayısındaki düştten gerçeğe başlığı altında yazdıklarını gerçekleştirmek zor olmasa gerekir. Kurduğumuz vakfı yaşatmak daha güzel hizmetler üretebilmek ve faaliyetlerini artırarak devam ettirebilmek yalnız yönetimlere seçtiğimiz arkadaşların değil her çetmili için milli bir amaç olmalıdır.

Nasıl çetmili olup ta çetmi ve çetmilinin problemlerine duyarsız kalamıyor isek Bu ülkede yaşayıp ta milletin problemlerine duyarsız kalmamız mümkün değildir. Ülkemizde Son günlerde popüler olan Türkiyelilik tartışmaları konusundaki fikirlerimi siz değerli hemşehrilerimle paylaşmak istiyorum.

Türkiyelilik tartışması Türkiye cumhuriyetinin temeli olan bu cumhuriyetin bir Türk devleti olduğu gerçeğine karşı ilan edilmiş üstü örtülü bir savaştır. Kanla irfanla kurulan Türkiye cumhuriyetinin sınırlarını Türkiyelilik gibi laflarla Avrupa birliği süreci ve demokratikleşme istemlerinin arkasına sığınarak üniter devlet yapısını zorlamanın hiçbir Türk insanının kabul etmesi mümkün değildir. Kaldı ki insanlarımız iş ve aş derdine düşmüş iken bu tür şeylerle uğraşmanın kimlerin ekmeğine yağ sürdüğünü çok iyi bilmek zorundayız. Bizleri yönetenlerin, Bir araya gelmekten hiç haz duymayan insanları cenazesinde buluşturarak aynı potada eritme becerisini gösterebilmiş, Halkın ta içinden koparak ebediyete intikal eden sayın valimiz Recep Yazıcıoğlu'nun cenaze merasiminden gerekli dersleri çıkarmaları gerekmektedir. Merhuma cenabı allah'tan rahmet, Türk milletine de baş sağlığı diliyorum.

Yeni bir eğitim yılının başlangıcında eskimeyen alışkanlıkların devam ettiğini hep birlikte yaşayarak görmekteyiz. Milli eğitimin çağdaş uygarlık düzeyine ulaşması için gayret göstermesi gerekenler kısır çekişmelerden kendilerini alamayıp esip gürelemeye devam ediyorlar. Ne kadar üzücü....Ne yazık ki umutlar yine başka baharlara kaldı. Umarım ki bu millet sorunlarını medya önünde zıtlaşarak tartışan ve çözümsüzlüğe doğru yol alan yöneticileri unutmaz. Karne zamanı gelince sınıfta bırakmasını da bilirler.

Bütün problemlere rağmen yılmadan usanmadan çalışan ve geleceğe umutla bakmamızda büyük payı olan vefakar ve cefakar öğretmenlerimize yeni eğitim yılında başarılar diler öğrencilerimizi sevgi ile kucaklarım.

DOST TUTMAK

Mehmet BALCI

Streslerle dolu dünyamızda en önemli ihtiyaçlarımızdan bir de iyi bir arkadaştır. Hayatımızdaki zorlukları göğüslemede, çeşitli sıkıntılardan kurtulmada, çıkmazlarla karşılaşip ümitsizliğe düştüğümüz anlarda, kendimize bile güvenemediğimiz durumlarda, başarıya uzanan yollarda içimizi döküp, rahatlayacağımız sadık bir dostla ihtiyacımız vardır. Genel olarak ifade etmek gerekirse, dünya ve ahiret mutluluğumuz buna bağlıdır. Onun için "Söyle arkadaşını bana, kim olduğunu söyleyeyim sana" demişler.

Ünlü Fransız Filozofu Voltaire sormuş :

"-İnsanı başarıya ulaştıracak şey nedir?" diye.

Orada bulunanlar çeşitli cevaplar vermişler, sonunda doğru cevabı yine kendisi söylemiş: "dostluktur" demiş.

Hayatımızda başarılı olmada dostların önemi büyüktür. İnsana maddi, manevi destek olduğu gibi, yardımını da esirgemeyen arkadaşlar başarı yolunu açarlar, sevgileri ve telkinleri ile insana cesaret veririler. Sadık bir dost bazen akrabadan bile üstün olur.

İbni Abbas (RA) : "Ya Rasulallah ! Bizim düşüp kalktığımız, konuşup görüştüğümüz kimseler arasında en iyisi hangisidir. Kiminle düşüp kalkalım, arkadaş olalım, konuşup görüşelim ? " Peygamberimiz (SAV): "Öyle kimselerle beraber bulununki, onu gördüğünüz zaman size Allah'ı hatırlatsın, sizin bilginizi artırsın, onun amellerini gördüğünüz zaman size ahireti hatırlatsın." buyurdu.

Büyüklerden bir de : "Hiç bir ilaç gerçek dost kadar insanın gönlüne ferahlık veremez." Bir

diğeri : "Dünyada en büyük yoksulluk arkadaşsız kalmaktır." Diyerek konunun önemini vurgulamıştır.

Dostlar arasındaki sevgi, dünyevi bir menfaat için değil, Allah rızası için olmalı ve yalnızca mü'minleri dost tutmalıdır.

Çünkü bir ayeti kerimede Cenabı Hakk (cc) : "Ey iman edenler ! Mü'minleri bırakıp ta kafirleri dost tutmayın. (bunu yaparak) Allah'a apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz." buyurdu. (Nisa : 144)

Peygamberimiz (SAV) de bir sözünde : "Üç şey kimde varsa; ancak o imanın tadını tadar.

1. Allah ve Rasulünü her şeyin üstünde sevmek,

2. Sevdiğini (dostunu) yalnız Allah için sevmek,

3. İman ettikten sonra küfre düşmeyi ateşe atılmaktan tehlikeli görmek." buyurmaktadır.

Salih bir dost, Allah'ın insana verdiği en büyük nimetidir. Efendimiz (SAV) : "Allah (cc)

İyiliğini murat ettiği kimseye unuttuğunu hatırlatacak ve hatırında olanı yapmaya yardım edecek iyi ve salih dost nasip eder." buyurdu.

İnanmış insanların dostlukları Allah rızasına dayanınca devamlı olur. Dostlar arasında cereyan eden basit meseleler, arkadaşlıklarına zarar vermez. Çünkü gerçek bir mü'min hatır yıkmanın ve gönül kırmanın bir afet olduğunu bilir. Rehberimiz (SAV) inanmış insanın vasıflarını

TEPAŞ
TEKSTİL
SANAYİ VE TİCARET LTD.ŞTİ.

Mustafa GÜÇLÜ

Keresteciler Sitesi Fatih Caddesi Selvi Sokak No: 11/6
MERTER, İSTANBUL/TURKEY
Tel: +90 212 643 64 54 (pbx) Fax: +90 212 641 39 80
www.tepastekstil.com.tr - E-mail: info@tepastekstil.com.tr

ARJCAN
BERBE

Kazım Karabekir Mah. Kuyumcu Sok. No: 13
Tel: 361 26 67 KONYA

BALEN ETEK

Hüseyin BALCI

Toptan Manifaturacılar Sit.
Gündere Sk.No:22 KONYA
Ev: Ereğli Cd. Mevlana Siteleri
D Blok No:171 Kat:1 D.5 KONYA
İş Tel: 235 68 40 - Ev Tel: 355 73 15
Cep: 0 532 341 52 92

anlatırken : “Mü'min ünsiyet eder, kendisi ile ünsiyet edilir. Hoş geçinmeyen ve kendisi ile hoş geçinilmeyen kimsede hayır yoktur.” buyurur.

İyi bir arkadaş, insanın dünya ve ahiret mutluluğunu sağladığı gibi, kötü arkadaş da dünya ve ahirette huzursuz eder. Her gün televizyon ekranlarında ve gazetelerde takip ettiğimiz ve okuduğumuz aile dramları, kötü yollara düşmüş gençliğimizin yürekleri sızlatan durumları kötü arkadaş yüzünden değil midir? Çoğu kere dost hatırı ile başlanan kötü alışkanlıklar, bir çok insanın hayatını cehenneme çevirmiyor mu?

Onun için bir şair :

“Şerefliyle düşüp kalkanın şerefi artar,

Ahlaksızlarla düşüp kalkanda şeref yoktur.” der.

Nuh (AS)'ın oğlu kötülerle arkadaş olduğu için peygamber ailesinden uzaklaşıp zalimlerden oldu. Ashab-ı Kehfin köpeği ise Salihlerle beraber olduğu için şeref kazandı.

Kötü arkadaş zehirli yılandan da fenadır. Çünkü yılan zehiriyle insanın bir kere canını alır. Kötü arkadaş ise dünya ve ahirette her gün binlerce kere ölümüne sebep olur.

Hız. Musa (AS) Firavun'u tevhide davet edince, Firavun kötü arkadaşı olan veziri Haman'a danıştı ve Haman : “Sen şimdi ilahsın, efendisın. Musa'ya inanıp da kul mevkiine mi düşeceksın ?” diyerek şeytani bir mantıkla onun iman etmesine engel oldu. Onun için Peygamberimiz (SAV) “Evden önce komşu, yoldan önce arkadaş, yolculuktan önce azık tedariki gerekir.” duyurdu.

Hız. Mevlana bu gerçeği : “Şahların tokadını ye de, alçakların balını yeme, velilerin ikbali ile sen de adam olarsın.” diyerek özetledi.

Gerçek dostlar sıkıntı ve neşeli anlarda, bollukta ve darlıkta her zaman insanın yanında olanlardır. Onun için dostumuzu iyi tetkik edip, onlarla dostluk yapalım. Hakiki dostlar kıyamet gününde de beraberdir. Söz sultanı Peygamberimiz (SAV) : “Kişi sevdiği ile beraberdir.” “İyi dostlarınızı çoğaltın, onlar şefaet ederler.” buyurdu.

İran'ın meşhur şairi Şeyh Sadi Şirazi : “Bir günde elime güzel kokulu bir çamur geçti. O çamura misk misin, amber misin? Dedim. Çamur gördüğün gibi kıymetsiz bir çamurum, yalnız bir zaman bir gül ile arkadaşlık yaptım, bende böyle güzel bir koku bıraktı.” dedi.

Aşıklar Sultanı Mevlana bir beytinde :

“Salihlerle sohbet et ki, Salih olarsın,

Zalimlerle sohbet etme, zalim olursun.” diye terennüm etti. Büyükler, dostlarda bulunması gereken özellikler için “İyi bir Müslüman olmalı, akıllı olmalı, güzel ahlaklı olmalı” demişlerdir.

Allah bütün kardeşlerimize güzel dostlar nasip etsin.

MAZİDEKİ CANLAR

MEHMET UYSAL (KEKO)
(D:1928-Ö:2001)

Şükrü KARACA

Vatana olan derin muhabbetleri karşısında her türlü ızdıraba göğüs geren ve devleti "**Devlet baba!**" bilen bizim diyarın insanları, âdetâ ekmeklerini taştan çıkartıyorlar. Devlete, millete, vatana ve Allah'a olan ilâhi sevgileri, insanları canından bıktırıp bezdiren, tahammülü güç ızdıraplara karşı koymuş, bu ahde vefa sahibi insanlarımızın:

"-Öf, yeter artık be!" demelerini engellemiştir.

Yaklaşık 850 yıllık tarihinde, devletimizin, müşahhas mânâda Çetmi'ye olan yardımları bir elin parmakları sayısınca dır. Özellikle 23-24 yıldır, devlete kafa tutup isyan eden güzel ve kutlu vatanımızın bazı yörelerine yapılan aynî ve nakdî yardımların yanısıra yapılan zaruri masraflar, devletimizin içini boşaltmış olup, Türk devlet ekonomisinin "**dibe vurması**"na sebep olmuştur.

Buna rağmen ihanet hâlâ söndürölüp yok edilememiş ve bu basiretsiz, millî ruhdan mahrum, seciyesiz, ufuksuz siyasî idâreciler ve "**bürokrat**"lar ile de edilemeyecektir de!

Konya'nın güneyine düşen (Çumra, hariç) ilçelerinde yaşayan öz be öz Türk ve Türk'e göre müslüman insanların "**devlet**" ve "**millet**" gibi manevî değerlerimize karşı belli belirsiz bile olsa hoşnutsuzluğun bulunmayışının temelinde ve kaynağında, "**Vatan ve Millet sevgisi**" ile, "**Allah korkusu**" yatmaktadır.

Millî Mefkûrenin dört mukaddes unsuru olan "**Din, Devlet, Mülk (Vatan) ve Millet**" uğrunda mücadele etmesini ve ölmesini bilecek "**Vatan vurğunu**" ile "**Millet sevdalısı**" insanlardan birisi de Mehmet Uysal'dır. Yani bütün Çetmili'lerin, hatta yakında bulunan diğer komşu köylülerin, hatta ve hatta ilçemiz insanların dahi "**KEKO**"

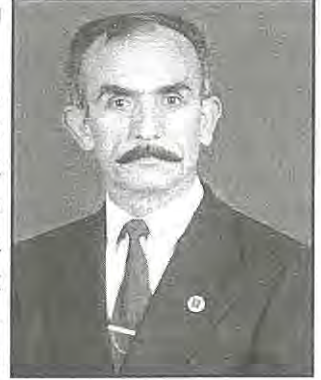
nâmıyla bilip tanıdıkları aziz insan.

Keko amca, Güneydoğu Anadolu'muzda askerlik vazifesini yaptığı günlerde, orada yaşamakta olan öz be öz Türk, ama düşmanlarımızın ektiği zehirli tohumların tesirinde kalarak kendilerine "**Kürt**" dedikleri bizim insanlarımızdan "**Kürtçe**" denilen, fakat aslında Türkçe, Farsça ve Arapça'dan müteşekkil dilden bazı kelimeler öğrenip, "**teskere**" aldıktan sonra köyümüze geldiği zaman insanlar ile o kelimeleri konuşmasından dolayı, kendisine "**KEKO**" denilip anılmasına ve hayırla yâd edilmesine sebep olmuştur.

Burada bir açıklama yapmak isterim: Bizim "**Keko**", Dersim (Tunceli) İsyanı (21 Mart 1937)na katılarak Pah Bucağı Karakolu'nu basan "**Demenan Aşireti**" reisi Cebrail'in oğlu hain "**Keko**" değil; O, vatan hâinlerini saklandıkları inlerde basıp mâsum Türk Milleti'nin gazabını üstlerine yağdıran "**Keko**" dur.

Keko amca, engin bir tevazuya, kalender meşrep bir yapıya, ama bunun yanı sıra çok ince bir mizah anlayışına da sahip di. Kendi kendisini bile hicvedip hesaba çekmekten, eleştirmekten asla çekinmezdi. Doğru sözlü, nâmuslu, Türk ahlâk ve seciyesine sahip; ufku fevkâlâde geniş, uzağı görüp gözetebilen bir insandı. Hâlis bir mümindir; buna mukabil, taassup sahibi cahil ve yobazları, "**ham**"lığını "**kemâl**" sananları da kıyasıya eleştirmekten, düşündüklerini muhatabının yüzüne karşı söylemekten de aslâ çekinmeyen bir doğruluk, dürüstlük ve mertliğe sahibdi. Özellikle köyümüz insanının ahlâkî zaafiyetine:

"-Karınları aç da ondan!" Derdi. Ne kadar

da doğru bir teşhis olduğunu, büyük sosyolog **İbn-i Haldun**, meşhur eseri "**MUKADDEME**"de pek güzel izah etmektedir. Çünkü bir memleketin toprak genişliği, verimliliği; besin kaynakları, insanların karakterleri üzerinde tesirler bırakır.

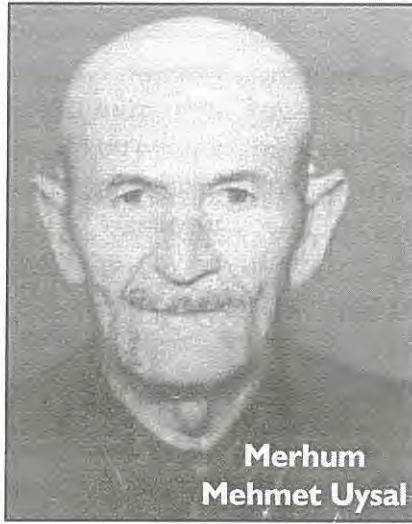
Konya'da lise öğrenimimi gördüğüm 1960'lı yılların sonlarında, kimin verdiğini (belki yazarın kendisi idi.) şu anda hatırlayamadığım, **Burhaneddin Canatan**'ın "**Ruh Âlemi**" ismindeki eserinden onbeş-yirmi kadarını bana "**tanıdıklarına ver, okusunlar!**" diyerek vermişlerdi. Bir adedini "**karne tatili**"mde götürerek kendisine vermiştim. Defalarca okumuş; daha sonraları bazı izahatları da benden almayı lüzum hissetmişti. Zaman zaman bu hatırayı yâdederd.

Üzerinde çalıştığım "**ÇETMİ TARİHİ**" ile "**ÇETMİDEKİ İNSAN PORTRALERİ**" ismindeki eserlerimle alâkalı olarak lüzumlu olan Çetmili'lerin baba ve dedelerine ait fotoğraflarını isteğimi, onüç-ondört yıl önce, Belediye Başkanımız **Yusuf Yerlikaya**'dan rica ederek Belediye hoparlöründen ilân ettirdiğim zaman, bana elindeki mevcut babası **Ahmet** (D:1308-Ö: ?)'in, kardeşi **Emin Uysal**'ın (D:1932-Ö:1962), oğlu **Hasan** ve **Ahmet** ile kendi fotoğrafını ilk getiren **Mehmet** amca olmuşt.

Böyle bir tarihin lüzumunu ve ihtiyacını söyleyen tek insan **Keko** amca dır. Çalışmamı o günkü Belediye Başkanımız (**Y.Yerlikaya**) da takdir etmişti. Fakat işin ciddiyetini kavramış olan tek Çetmili **Mehmet** amca olmuşt. Senin gibi bir yâr ve vefâdâr bulmak kime nasib olur, ey aziz **Mehmet** amca? Aradan bunca zaman

geçmesine rağmen, sizdeki aşkı bugün kimsede bulamıyorum! Bulduğumu ve bulacağımı da sandığım insanlara da meğerse, ben, "**âmâ insana, sütun tarifini yapıyormuşum!**"

Mehmet amcanın dedesi olan **Mehmet** (D:1279-Ö:1332)'in dedesi **Ahmet** (D: ? -Ö: ?), "**Pirlerkundu**", yani önceki nahiyemiz, bugün de İlçemiz olan **Taşkent**'den "**Değirmen ustası**" olarak gelip, **Köy Değirmeni**'nde "**Değirmenci**"lik yapmaya başlayıp ve bu münasebetle de Çetmi Köyü'ne yerleşip kalmış. Zâten "**DEĞİRMENCİLER**" sülâlesi diye anılmaları buradan gelmektedir.

Merhum
Mehmet Uysal

Kardeşi **Emin**'i, vefat etmezden yaklaşık bir ay önce, eski camii'nin yanındaki evlerinde babam ile beraber ziyarete gitmiştik. Hatta o akşam, bir güvercin kanını içip, yüreğini de yutarsa şifâ bulacağına dair konuşmalar üzerine, "**Dibek**" dayı ismiyle maruf **Ahmet UYKU** amca, camii çelenğindeki yuvasından bir güvercin tutup getirdi. Kestikten sonra **Emin**

Efendi'ye güvercinin kanını içirip, yüreğini de yutturmuşlardı. Tıbdan, ilimden ve fenden mahrum yerlerde, hasta insanlara neler yaptırırlar, neler! Kim bilir, belki de bu tedâviyi tavsiye edenler haklıdır(!).

Onsekiz-yirmi ay önce **İzmir**'den köyümüze gidip dönecek olan müşterek hısımlarımızdan **Ali Topkara** ile selâm göndererek:

"-Keko amca bana bir dibek (havan) bulup göndersin!" Demişt.

Ali, Çetmi'den dönüşünde, telefon ile: "**Keko amcanın size selâmı var; emaneti gönderdi, yalnız dibegin eli (tokmağı) yok. Onuda demirciye yaptırıp gönderecek!**" diyerek, beni haberdar etmişti. Sabırsızlanmışım, ikinci gün gidip, **İzmir**'in **Aktepe** semtinden "**dibek**"'ı alıp getirdim.

Günlerce uğraşarak üzerine **Fatih Sultan Mehmet Hân Hazretleri'nin "Tuğrası"** ile, kendi hazırladığım **"Türk Cihân Hâkimiyeti"** armasını, yakma metoduyla çizdim. Daha sonra, üzerine, mobilya cilacılarına da bir vernik attırdığım zaman, müşterek bir hatıra eser ortaya çıktı. İki tane olsa idi, birisini kendisine gönderecektim, ama nasip olmadı.

İzmir'e gelen akrabalarımın **"Helim Yusuf"** namındaki **Yusuf Karadeniz** ile, her zamanki adeti üzere, selâm göndermişti. Ben Yusuf ağabeye:

"-Keko amcaya mektup yazacağım, aman sakın mektubumu ve kendisine olan hediye alıp götürmeden gitme! Habarsız gidersen size gücenirim!" diye sıkı sıkıya tenbih etmeme rağmen, habersizce köye dönüp gitmişti. Fevkalâde üzüldüm.. İçimde öyle bir his vardı ki, sanki yazacağım bu

mektup, **"Son mektup!"** olacakmış gibi geliyordu. Nitekim öyle de oldu!..

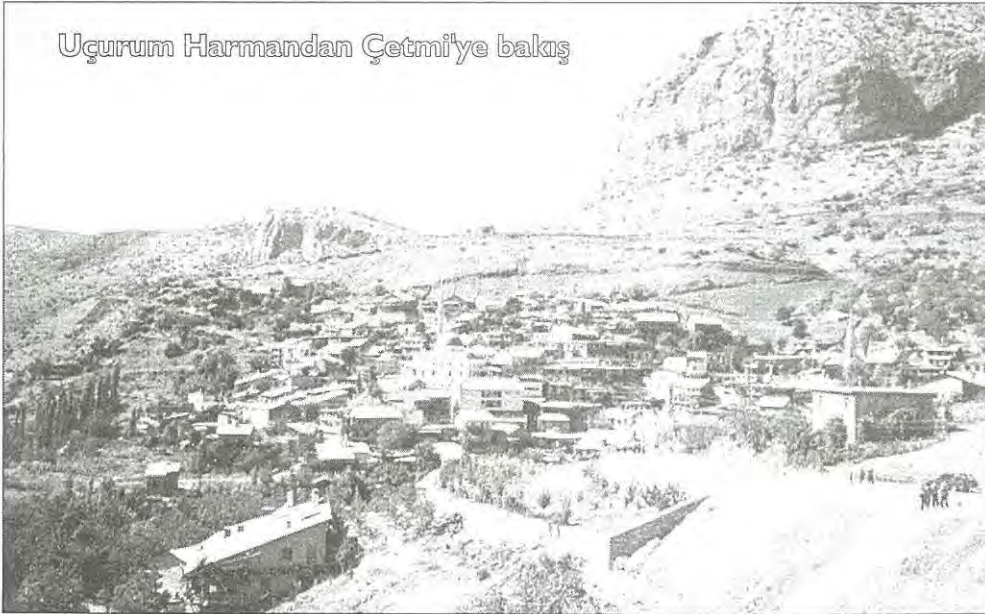
Merhum daha sonra posta ile gönderdiğim mektubumu **"cebinde taşıyormuş.."** Bu naçizane nâmemizi, sevgili evlâtları haberim olmadan (*gerçi mektup artık bana değil, o muhterem aileye ait di ama*) **"ÇETMİ'nin SESİ"** dergisinde yayınlamışlar.

Köyüme her gidişimde, gelişimi haber aldığı an bu fakir kardeşini ziyaret etme nezaketini gösterirdi.

İlâde-i ziyaretlerimde de fevkâlâde iltifatta bulunur, hüsnü kabul gösterirdi.

Tanıdığım güzel insanlar, güzel atlara binip gittiler. Türk Milliyetçiliğini aşk haline dönüştürmüşlerden birisi olan **"ÜLKÜCÜ KEKO"** amcaı rahmetle anarken, hasretiyle yandığı vatan, millet ve Tanrı sevdalıları şehitlerin **"Uçmak"** da tuttukları mekanda beraber olmalarını niyaz ediyorum.

Uğurum Harmandan Çetmi'ye bakış

assateks

Tekstil San. ve Tic. Ltd.Şti.

Abdurrahman ÖNDER

Ortabağlar Mah. Çelik Sk. No:58/A
Tel: (0 224) 367 75 56 - (0 224) 367 74 96
BURSA

**VEZİROĞLU
COLLECTION
İMALAT TOPTAN SATIŞ**

Mustafa DENİZ

GSM: (0.532) 544 43 88
(0.543) 537 65 55

Yeni Tekstil Pazarı C Blok Sesigür Sk. No:35
Tel: 0.332. 233 82 13 KONYA

ÜNAL TEKSTİL

Mehmet ÜNAL

İrt Bür: Buttim İş Mrk. E-2 No:651 BURSA
Tel: 211 05 60-61 Fax: 211 05 62
Fab: K.Balıkli Mah. Köşk Çeşme Sk. No:7
Tel: 215 20 21 Cep: (0.535) 363 01 33

VAKIF BÜLTENİ

ÇETMİLİLER VAKFI

14.04.2001 / 17.05.2003 DÖNEMİ YÖNETİM KURULU RAPORU

14.04.2001 tarihinde Konya'da vakıf merkezinde yapılan kurucular kurulu toplantısında, vakıf faaliyetlerini iki yıl süreyle yürütmek ve yönetmek üzere kurucular kurulumuzca oy birliğiyle göreve seçilen yönetim kurulumuz 29.04.2001 tarihinde kendi aralarında görev bölüşümü yaptıktan sonra çalışmalara başlamıştır.

Yönetim kurulu olarak ilk işimiz , vakıf senedinin 15. maddesinden aldığı yetkiyle hemşehrilerimizin topluca bulundukları il ve ilçelerde vakıf adına faaliyet göstermek üzere temsilciler görevlendirmek olmuştur. Bu paralelde ; Antalya'da Mustafa Öğüt, Karaman'da İbrahim Akkoca, Mersin'de Şükrü Güven , İzmir'de Ahmet Güçlü, Anamur'da Abdullah Kasap, Alanya'da Halis Uçar , yurt dışında ise Fransa'dan Ahmet Güçlü(Hüseyin oğlu) vakfımızın temsilcileri olmuşlardır.

Yönetim kurulumuzda da belediye başkanımız sayın Mehmet Balcı vakfımızın başkan yardımcısı, Sayın M. Emin Bakdemir vakıf muhasibimiz, yönetim kurulu üyelerimiz Sayın Kerim Tıkır ve Memiş Uslan vakfımıza mali kaynak bulma konusunda görev almışlar, Çetminin Sesi dergisi ise Sayın Dr Ali Özel'in yayın baş danışmanlığında yine gençlikten sorumlu yönetim kurulu üyemiz Sayın Hüseyin Alp Özel'in genel yayın yönetmenliğinde çıkarılmaya devam edilme kararı alınmıştır.

Ayrıca yönetim kurulumuz bir yıllık faaliyet programı hazırlamayı, burs konusunu kalıcı ilkelere bağlamayı, derginin yayın ilkelerini yeniden belirlemeyi kararlaştırmıştır.

Vakıf yönetim kurulumuz 2001-2002 öğretim yılında verilecek burs miktarlarını da birleşmiş üniversitelerin tıp, elektrik- elektronik , bilgisayar mühendisliği fakültelerinde okuyanlara 50 milyon TL/Ay , dört yıllık

herhangi bir fakültede okuyan öğrencilere 40 milyon TL/ Ay , iki yıllık meslek yüksek okullarında okuyanlara da 25 milyon TL/ Ay burs verilecektir.

2001-2002 öğretim yılında 20 Çetmili veya Çetmi kökenli öğrenciye burs verilmiştir.

Yönetim kurulumuzca dergimizin yayın ilkeleri yeniden belirlenmiş, kurulları yeniden oluşturulmuş, dergimizin üç ayda bir 48 sayfa olarak yayınlanması kararlaştırılmıştır. Bu meyanda dergiye alınacak reklam ücretleri yeniden belirlenmiştir. Buna göre en dış arka kapak 50 milyon TL/ sayı , iç arka ve ön kapaklar 40 milyon TL/ sayı , iç sayfalar ise 30 milyon TL/ sayı olarak belirlenmiştir.

Geleneksel hale gelen Çetmililer Sevgi, Dostluk ve Hoşgörü Günümüzün 7. si 18-19 Ağustos 2001 de Çetmi'mizde bir bayram havasında belediyemizle vakfımızın ortak faaliyeti olarak kutlanmıştır.

Çetmililer Gününden hemen sonra 22-09-2001'de Antalyalı hemşehrilerimizin ev sahipliğinde , Antalya'da bir değerlendirme ve bölge toplantısı düzenlenmiştir. Bu toplantıda 7. Çetmililer Günü değerlendirilmiş , vakfın gelecek dönemde yapacağı veya yapması gereken faaliyetlere yönelik kararlar alınmıştır. Bu toplantının akabinde vakıf işlerinin daha kolay ve yakından takibi için kurucularımızdan Sayın Enver Özel vakıf genel müdürlüğüne atanmış vakfımıza gelir temin etmeye yönelik olarak , sayın Hayriye Koç ve İsmehan Uysal'ın koordinatörlüğünde Çetmili hanımlardan bir komisyon oluşturarak 2002 yılı Çetmililer Gününde ilk hanımlar kermesinin düzenlenmesi kararlaştırılmıştır.

Ayrıca 2002 Mayıs ayı içerisinde "Çetmi için ne yapabiliriz? Çetmili için neler yapılabilir?" sorularına cevap aramak üzere belediyemizin

ev sahipliğinde Çetmi de buluşulmuştur. Bir araya gelişimizde hem Çetmililer Günü programı, hem de vakıf kurucular kurulunun genişletilmesi konuları görüşülmüştür. 17-08-2002 tarihinde Çetmi'de yapılan kurucular kurulu toplantısında , kurucu üye sayısı 31 den 135 e çıkarıldı. Vakıf kurucular kuruluna en son 24-08-1996'da kurucu üye alınmıştı. Vakıf böylece tabanını genişletti, kelimenin gerçek manasıyla Çetmililer Vakfı haline geldi. 2002-2003 öğretim yılında vakfımız 19 Çetmili veya Çetmi kökenli öğrenciye burs vermiştir. Bu öğretim yılı için verilen burs miktarları ise, 40-50 ve 60 milyon TL/ ay olarak belirlendi.

Hepimizin yakından takip ettiğimiz üzere, 8. Çetmililer Günü de vakfımızın ve belediyemizin öncülüğünde büyük bir coşku ile kutlandı.Çetmililer Günü programımız 15 Ağustos 2002 tarihinde Konya gazeteciler Cemiyeti salonunda vakıf başkanı , belediye başkanı ve dergimizin genel yayın yönetmeninin birlikte düzenlediği basın toplantısı ile başladı. 17-18 Ağustos 2002 tarihinde artık bir klasik haline gelmiş gün programı uygulandı. Yani mezarlık ziyareti ile başlayıp sanat gecesiyle biten program. Bu program içerisinde yer alan , hepsi de ses getiren diğer etkinliklerimiz iki günün dolu dolu yaşanmasına vesile oldu. 8. Çetmililer Günü'nde istikbale yönelik faaliyetlerinde başlangıç startları verildi. Bunlardan komşu belediyelerle beraberce gerçekleştirilmesini önerdiğimiz Boğaziçi Belediyeler Birliğinin yakın geleceğimizin projelerinden biri

olacağını düşünüyoruz. 8. Çetmililer Günü mezarlık ziyareti, sünnet merasimi , sanat gecesi ve bizden biri olan Veli Çavuş tiplmesiyle ses getirdi. Çetmili hanımlar düzenledikleri kermesle hem gelir elde ettiler hem de bu kervanda bizde varız dediler.

Vakıf faaliyetleri tabi sadece bunlar değil. Konya'daki vakıf ormanı , ormanları yok edilmiş ülkemiz ve Çetmimiz için farklı bir mesaj diye düşünüyoruz. "bir kitap bin umut" kitap kampanyası Çetminin Sesi dergisinin öncülük ettiği çok önemli bir çalışma oldu.

Bütün bu yapılanların yeterli olmadığını biliyoruz. Eksiklerimiz vardır. Yapmak isteyip de yapamadıklarımız da var. Olmazsa olamaz kabul edilen görevlerimizi yaptığımızı düşünüyoruz.

Biliyorsunuz Çetmililer Vakfı; Bursa 6. Asliye Hukuk Mahkemesinin , 07-09-1995 tarih ve 705 sayılı kararı ile kurulmuştu. 1996 yılının ocak ayından beri burs veriyor. Bu sene 9. Çetmililer Günü'nü kutlayacak. Çetminin Sesi dergisinin 27. sayısını çıkardı.

Yönetim kurulu olarak bize ; iki yıl , bir ay , üç gün önce verdiğiniz görevi , bu görevin asıl sahibi olan bu seçkinler topluluğuna teslim etmenin mutluluğunu yaşıyoruz.

Yönetim kurulu olarak sizden bir istirhamımız var. Bundan sonra görev verdiğiniz insanlara daha çok yardımcı olun. Olun ki hizmet erbablarının sayıları çoğalsın.

Yönetim kurulumuz ve şahsım adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Çetmililer Vakfı Yönetim Kurulu

KONPA TEKSTİL

Hüseyin Yıldız

0 532 616 62 31
0 242 326 11 32
ANTALYA

**DEDEOĞLU
İNŞAAT**

Dede Bozdemir

ANTALYA

**DEMİRGÜL
PASTANESİ**

Zeki Bozdemir

ANTALYA

SİZDEN GELENLER

TEMENNİ

Hüseyin YILDIZ

Değerli Çetmi'li hemşehrilerimiz, şimdiye kadar Çetminin Sesi dergisine , yazı , şiir ve benzeri şeylerle katkıda bulunmak kısmet olmadı. Şimdi yazı yazmak nereden aklına geldi dersiniz? Dergimizin 28. sayısı çıktığı zaman dergimizi çıkaran sayın Hüseyin Alp Özel beni arayarak abi Antalya'ya 300 adet dergi gönderiyorum bunları orada bulunan hemşehrilerimize dağıtabilir misiniz diye sordu. Ben de sosyal işleri sevdiğim için seve seve kabul ettim. Dergiyi dağıtmaya başladım. Bu çalışmalarım sürerken dergiyi verdiğim arkadaşlar önce açıp şöyle bir bakıyorlar ve bana diyorlardı ki "arkadaş bu dergiyi Özel'ler vakıf ve belediye başkanı mı çıkarıyor." Sözleriyle çok karışlaştım.

Değerli hemşehrilerim öncelikle bu sözleri söyleme hakkına sahip olabilmek için vicdan sahibi olup , küçükten büyüğe herkesin dergi ve vakıfla alakadar olması gayret göstermesi gerekir. Biz hemşehriler olarak dergiye; yazı, hatıra, resim , şiir ve benzeri şeyler göndermezsek tabi ki bu derginin çıkabilmesi için ilgilenen arkadaşların üstün gayretleri gerekir. Çevreden yeterli destek olmayınca dergi o sizin eleştiride bulunduğunuz arkadaşlarımız tarafından düzenlenip bizlere sunulmaya çalışılıyor. Nihayetinde bu dergi Çetmililer için çıkıyor ve çıkacak. Bu gün için anlamını tam olarak kavrayamıyoruz ama yirmi otuz yıl sonraki nesiller için çok şey ifade ediyor. Sevgili hemşehrilerimiz ; eleştiri yapacaksa her şeyden önce yapıcı olmalıyız. O anlamsız eleştiriler yapma yerine herkes dergiye kendilerine ait ve başkalarıyla paylaşmak istediği şeyleri göndersin. Tabi ki görevli arkadaşlarımız değerlendirmelerini yapıp o gönderileri yayınlayacaklardır.

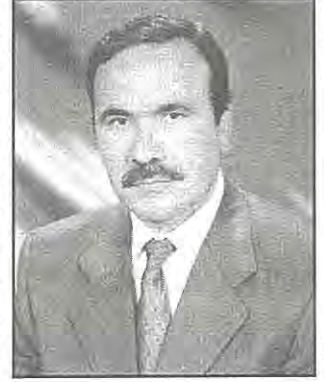
Değerli hemşehrilerimiz; çok sık konuşulan bir konu da okuyan talebelerimize verilen burslarla ilgili. Ben bu konuyu sayın vakıf başkanımızdan birkaç kez dinledim. Bir kere vakıf yönetimi kendi arasında bir karar almış. Önce buna saygı duymak lazım. Vakıf başkanımız diyor ki; "müracaat eden

herkese burs veriyoruz ve vermeye devam edeceğiz." Sayın başkan bu konuyu Çetmililer Şöleninde de detaylı olarak anlattı. İnsan olarak sağda solda tartışıp konuşmaktansa e n d i ş e s i o l a n arkadaşların vakıf başkanından ya da yönetimdeki diğer arkadaşlardan bilgi almaları daha iyi olur. Ama tabi ki maddi durumları iyi olan hemşehrilerimiz de burs için müracaat ederken şöyle bir düşünceleri faydalı olacaktır.

Kıymetli hemşehrilerim bir başka konuya daha değinmek istiyorum. Ben Antalya'daki hemşehrilerimizle çok sık görüşen , aşağı yukarı her hafta birlikte olan birisiyim. Yine hemşehriler arasında çok sık konuşulan bir konu da "vakıf bize ne yapıyor, şimdiye kadar ne faydasını gördük" gibi yine anlamsız , yine manasız sözler. Şimdi düşünmek lazım biz hemşehriler olarak vakıf için hangi dilekte, hangi faaliyette, hangi yardımda bulunuyoruz. Önce bunları kendi aramızda bir konuşup düşünmemiz lazım. Herkes kendi bilgisi , kültürü , maddi manevi gücü nispetinde bir şeyler verip yardımcı olursa işte o zaman vakfın nasıl faydaları varmış daha iyi görür. Ve vakfımız hizmetlerini çoğaltıp daha çok insana ulaştırmış olur. Özet olarak herhangi bir konu hakkında o konunun muhataplarıyla görüşüp bilgi almamız, değerlendirmemiz ve ona göre yorum yapmamız gerekir.

Değerli okurlar; Antalya'da bulunan hemşehrilerimizden bir ricam olacak. Herkes ev adresini, iş adresini, iş ve ev telefonlarını varsa cep telefonlarını 15 Ocak 2004 tarihine kadar bana ulaştırmaya çalışsınlar. Çünkü geniş çaplı bir rehber çıkarmayı düşünüyoruz. Selam ve saygılarımla...

NOT: Antalya'daki hemşehrilerimiz Çetmi'nin Sesi dergisiyle ilgili benimle irtibat kurup bilgi alabilirler.

HATIRALAR

DİLİM SENİ DİLİM DİLİM DİLERİM

Dr. Ali ÖZEL

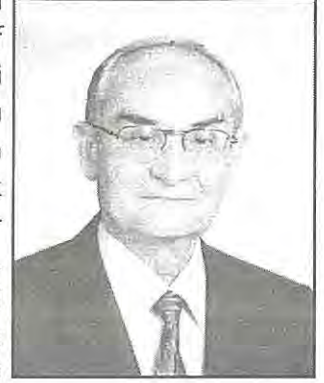
Yine bir hatıramızla daha beraberiz. Neredeyse adımız hatıracı olacak. Ama olsun sevgili köylülerim neyi münasip görürlerse razıyız. Yeterki onları sıkmayalım.

Ben hatıra diyorum. Ama yeni yetmelerle Türk kültürüne gelenek ve göreneklerine yabancı olanlar ya da bu milli değerlerimizi bilerek tahrip etmek isteyenlerle kendini okumuş yerine koyup da kökten zır cahil olanlar hatıra kelimesi yerine anı kelimesini kullanıyorlar. Halbuki imkan kelimesi yanında olanak , medeniyet kelimesi yanında çağdaşlık , misafir kelimesi yanında konuk kelimeleri yalın ve basitse hatıra kelimesi yanında anı kelimesi de o kadar basit , yalın ve de dipsiz , temelsizdir. (Bazı kelli fellî insanların çok yüksek ve anlı şanlı makamlarda taht kurdukları halde Allah kelimesi yerine Tanrı kelimesini kullanıyorlar. Tanrı kelimesinin Allah kelimesi ile asla bir alakası yoktur. Bilhassa eski dönemlerdeki putperes ve kafir insanlar, milletler her şeye bir tanrı yakıştıırırlardı. Yer, gök , savaş, barış, güzellik, bereket, yel, ateş tanrıları gibi daha yüzlerce safsataya boyun eğip yüz sürerlerdi. Yerleri ve gökleri dolduran , arzdan arşa her zerreye nüfus eden Allah'ın 99 isim ve sıfatın sinesine basıp kucaklayan Allah kelimesi yerine hiçbir temele dayanmayan tanrı kelimesini kullanan en alttakilerle en zirvedekilere lanet olsun)

Daha önceki bir yazımızda da değindiğimiz gibi fakülte'deki öz yaşantımızdan dolayı gerici yobaz ve tutucu gibi ithamlarla karşılaşmıştık. Bu ithamların sebebi de ramazan ayında oruç tutmak, derslerden vakit buldukça namaz kılmak, kanun ve nizamlara uyup büyükleri sayıp küçüklere sevgi göstermek şeklinde özetlenebilirdi. Şimdi bazı öğrencilerce bizlere yapıştırılan bu yamaların koskoca bir profesör tarafından, o öğrencileri tasdik edercesine yüzümüze karşı alenen haykırışının hatırasını anlatacağım. Tabi ki hatırlayabildiğim kadarıyla.

Bizim zamanımızda, tıp fakültelerinde üçüncü sınıfa kadar teorik yani kitabî dersler okutulurdu.

Hasta yüzünü göremezdik. Sırf bilgilendirilmesi bakımından bu derslerden bahsedelim diyorum. Kulak dolgunluğundan bir zarar gelmesi gerek. Tıbbiyenin en zor dersi anatomidir. Anatomi; insan vücudunu kadavra denen ölümler

üzerinde tepeden tırnağa, milim milim ve de lime lime inceleyen zorlu mu zorlu bir ilim dalıdır. Patolojik anatomi ise organlardaki hastalık hallerini inceler. Mesela çeşitli ırlar, kanser , kistler gibi hastalıklar bu gruptandır. Patoloji ; maraz hastalık demektir. Fizyoloji organların çalışmalarını inceler. Kalbin , midenin, böbreğin vs çalışmaları gibi. Fizyo patoloji ise organların çalışmalarındaki bozuklukları inceler. Kalpteki ciğerdeki vs bozukluklar gibi. Biyokimya ; yenen yemeklerin ve alınan gıdaların vücuttaki değişikliklerini inceler. İntaniye; vücuda giren mikroplarla organizma arasındaki mücadeleyi inceler. Kısaca tüm mikrobik ve ateşli hastalıklar bu intaniye bölümününndür. Farmakoloji ; ilaçları ve ilaç ile bünyemiz arasındaki münasebetleri inceler. Klimatoloji ; iklimlerin ve hava değişimlerinin vücudumuz üzerine olan etkisini inceler. Parazitoloji ; bağırsaklarımıza ve vücudun diğer yerlerine yerleşen ve de parazit denen çeşitli canlıları kurtları inceler. Zaten parazit başkasının sırtından bedavaca geçinen demektir.

Doktor olmak için bütün bu bilgilerin tepeden tırnağa öğrenilmesi gerek. Bütün tıp branşları ve doktorluk dalları yine bu bilgilere dayanır. Bu bilgileri edinmek için de gerçekten zorlu ve sıkıntılı bir çalışma gerekir. Yirmi saat aralıksız çalışıp sonra yarı sersem olarak tekrar derslere gittiğimiz çok olurdu. Tabi bu gayretli öğrenciler içindi. Tıbbiyeyi sekiz on senede bitirecekler için

sıkıntıya girmenin bir anlamı yoktu.

Ancak üçüncü sınıftan sonra hastalıklarla ve hastayla karşılaşılırdı ki buna da klinik dersleri denirdi. Dahiliye , hariciye , KBB , göz vs gibi . bizim ilk klinik dersimiz dahiliyeydi. Ve ilk defa hastayla karşı karşıya gelinecekti. Hepimiz sınıfça heyecanlıydık. Kimi arkadaşlar erkenden gidip ön sıralardan yer kapma telaşına düşmüşlerdi. Sınıf (anfi) küçük, öğrenci kalabalıktı. Herkes ön sıraları istiyordu. Hınca hınç dolu olan sınıfa hocamızın girmesiyle sınıf iyiden iyiye dalgalanmıştı. Hocamız bayağı yaşlıca civanmert türündendi. Bel nahiyesini iki , boyun nahiyesini ise bir urgan çevirmezdi. Sanırım kafası sekiz on kilogram falan vardı. Bu koca kafanın içi beyin doluydu. Ve bu hocamız bir akıl küpüydü. Ve çöpten birazcık kalın bacaklarıyla istekli bir karikatürist için bulunmaz bir modeldi.

Hocamız tanınmış bir isimdi. (Cahit Babaoğlu) kitapları dahiliye ders kitabı olarak okunuyordu. Ve yığınla kitap yazmıştı. Hemen derslere başlayan hocamızın ağzından bal damlıyordu. Her kelimeyi adeta beynimize çiviliyor gibiydi. Konu mide ülseriydi. Hoca ülserin arazlarını yada belirtilerini anlatmaya başlayınca her birimiz kendimizi birer mide hastası sanmaya başlayıp midelerimizi ovmaya başlamıştık. Ya da sınıf trans haline geçip topumuz mide hastası olmuş gibiydik. Ve yine hocamız öylesine tesirli anlatılıyordu ki anlatılanlardan kendine pay çıkarmayacak bir babayiğit zor bulunurdu.

Dersin en sarmal yerinde hocamız dersi kesmiş öğrencilerle sohbete başlamıştı. Bu sohbet nerelisiniz, kimsiniz , adınız sanınız nedir şeklindeki alışılmış sohbetlerden değildi. Erkeklerle kızları eleştirmeye başlamıştı. Falan kız falan erkeğin, falanca erkek da falanca kızın yanını oturmalıydı. Zaten herkes tıksık tıksık oturduğu için

zorluk oluyordu. Biz bir grup asker arkadaşla önlere doğru bir arada oturuyorduk. Sıra bize geldiğinde zaten sıkışık durumda olduğumuzu belirterek ve yerimizden kalkmayarak ilk isyan emarelerini göstermiştik. Bizi örnek alan bazı arkadaşlar da yerlerinden kımıldamayınca hocamız bu sevdadan vazgeçmişti. Sıra sigara içenlere ve içmeyenlere gelmişti. Kimlerin sigara içtiği soruluyordu. Sınıfta çok az kişinin sigara içtiği görülmüştü. Şimdi de alkol kullanan ve kullanmayanlara sıra gelmişti. Yine sınıfta çok az kişinin alkol kullandığı anlaşılmıştı. Ve onlar da ara sıra bazen şeklindeydi. Hocamız şimdi de kumar oynayıp oynamayanları soruyordu. Fakat kumar oynarım diyen kimsecikler yoktu. Sigara içilmemesi , alkol kullanılmaması, kumar oynanılmaması hocanın pek hoşuna gitmemişti. Alkolden yüzü kıpkırmızı olan , burnu patlıcan gibi şişen , gözleri tenis topu gibi dışarı fırlayan hocamızın sanki öğrencilerinin de aynı yolda olmasını istiyormuş gibi bir hali vardı.

Şimdi sıra niçin alkol ve sigara kullanılmadığındaydı. Herkes bir şeyler söyleyip sırasını savmaya çalışırken hocanın gözleri bizim sıraya dikilmişti. Zaten en çok askeri öğrenciler hedef alınıyordu. Benim hemen sağımda iri Mehmet oturuyordu.(prof. Dr. Mehmet Özyayın. Dicle Üniversitesi Rektörü. O zamanlar Marmara bölgesi halter birincisi ve tam bir çam yarmasıydı.) ilk sual onaydı. Mehmet kendisine has şivesi ve kostaklığı ile müftü çocuğu olduğunu spor yaptığını dolayısıyla her türlü alkol ve sigaradan nefret ettiğini söyleyip sırayı savmıştı. Mehmet'in yanında hamal Mustafa (prof. Dr. Mustafa Gülmen. Kartal Hastanesi Hariciye Kliniği Şefi. Marmara Bölgesi serbest güreş şampiyonu, güçlü kuvvetli ve herkesin işine ve yardımına koştuğu için hamallıkla taltif edilmişti.) Mustafa'nın

PARLAYAN TUHAFİYE

Kenan PARLAKÇI

Tel: 0.332. 352 13 06
Demirciler İç No:25 KONYA

Çağdaş Elektrik

A. Erkan Gülçopur

Tel: (0.332) 352 19 69
Cep: 0.532. 484 22 42 KONYA

ÖZKONYALI BEBE İMALAT ve TOPTAN SATIŞ

Hüseyin Uslan

Gençosman Çarşısı A Blok No. 118
Tel: 0.224. 252 63 31 BURSA

yanında Orfe İrfan vardı. (Prof. Dr. İrfan Sabah , Yüksek İhtisas Hastanesi, kardiyoloji kliniği şefi. O zamanlar sinemalarda beyaz orfe diye bir film oynuyordu. İrfan kendisini o filmin kahramanının yerine koyup hava bastığı için o isimle anılıyordu.) İrfan zorlandığı zaman işi hafife alıp gülerek anlatırdı. Yine bu metodu uygulayıp sırasını savmıştı.

Şimdi sıra generaldeydi, general bendim. Nedendir bilmem arkadaşlar beni aniden generalliğe terfi etmişlerdi. Ama aynı arkadaşlar bir gecede generallikten, gariban öğrenciliği layık görmüşlerdi. Neyse ki, dert değildi, düşmez kalkmaz bir Allah'tı. Daha o zamanlar bile 50-60 tel olan saçlarımın iyice telef olmaması için sık sık usturaya vurup, cascavla dolaşıyordum. Sınıfta tek kabak kafa ben olduğumdan ampul gibi ıldırayıp duruyordum. Hocamızın gözleri bana dikilmişti. Ve ben bu hocayı gıyaben iyi tanıyordum. İyi bir hocaydı ve bir o kadar da tanınmış bir masondu. O zamanlar masonluk çok gizliydi. Birisini masonlukla itham etmek büyük bir olay sayılırdı. Fakat hocamızınki itham değildi. Masonluğun merkezi olan İskoç Locasına kayıtlı yüksek bir masondu. Onun için ben hocaya karşı peşin hükümlü, garazkar ve de kinliydim. O yıllar milliyetçilik duygularımızın iyice kabardığı, kanımızın köpük köpük olup fişkırdığı yıllardı.

Evet sigara, içki ve kumar hakkında söz bendeydi. Hocaya olan garaz ve kinin etkisiyle yüksek sesle konuşmaya başlamıştım. Bir kere devlet bize 750 kuruş aylık veriyordu. 15 lira da ağabeyimden gelirdi. Toplam aylık maişetimiz 21 lira yapardı. Bu benim, dolmuş, yemek, tıraş v.s. paramdı. Hangi para ile sigara içip alkol kullanacaktık. Askeri okuldaydık ve askeri disiplin içinde hangi zararlı içeceğe meyledebilirdik. Askeriyeye verdiğimiz taahhüt ve ailemize yüklediğimiz zahmet ile derslerden başka şeylerle meşgul olunabilinir miydi. Hem hocamız az önce

dersinde sigara ve içki mide hastalıklarının en büyük sebebi dememiş miydi. Ayrıca bütün nöroloji kitaplarında, bilhassa ünlü sinir hekimi Mazhar Osman'ın eserlerinde, alkolün ve diğer uyuşturucuların sinir hücrelerini, bilhassa beynin kök hücrelerini tahrip edip, kromozomları bile bozup pek çok sinir hastalığına sebep olmuyormuydu. Toplumda işlenen suçların, bilhassa aile içi kavgaların en az üçte birinin sebebi alkol ve uyuşturucular değildi miydi. Alkol ve uyuşturucuların yaptığı tahribatı 1400 sene önce gören yüce dinimiz her türlüşünü yasaklamamış mıydı. Ben sözü ele geçirip bunları peş peşe sıralarken hocamız ; sen çok şey biliyorsun ve de yükseklerden uçuyorsun. Anladığıma göre sizler gazetelerde afişe olan tutucu öğrencileriniz

**Dr.Ali Özel Çetmi'de
Ağustos 2003**

demişti. Ve bu sözler bir hocaya değil, talebeler arası ağız kavgalarında söylenebilecek sözlerdi. Ve ayrıca bu laflar bizlere çamur atan öğrencileri cesaretlendirecek cinstendiler. Bende; hocam henüz uçamıyoruz, yerlerde debeleşmekdeyiz. Bir gün kanatlanıp uçabilirsek, İskoç taraflarına doğru kanat çırpacağız deyice, hocanın zaten pancar gibi olan yüzü beyaz rengine dönüp gözlerini daha da pertletip bana nefret kokan bir hisle bakmaya başlamıştı. İskoçya'ya doğru kanat çırpma sözünden, hocayla benden başkasının bir şeyler anladığını da sanmıyordum. Ve hoca dersi bırakıp çıkıp gitmişti,

Dersten sonra ilk defa orada tanıdığım Sinan

ağabey ; hocayla böyle konuşulmaz ve bu hoca hiçbir şey unutmaz, iyi yapmadın çok dikkat et deyince , adeta göğsüme hançer saplayıp, yüreğime de ağı serpmiştir. Ama olan olmuş söz ağızdan çıkmıştır ve geri dönüşü yoktur. Hakikaten insan iyiliği de kötülüğü de dilinden bulurdu. Dilim seni dilim dilim dilerim sözü boşuna söylenmemiştir. Zaten bülbülün çektiği de dili belası değil miydi. Hocamızla başımın dertte olduğu anlaşılmıştır. Bu hocanın hisminden, başımı daha fazla derde sokmadan nasıl kurtulacaktım. Esasen efelenmenin, bilgiçlik taslamanın ve zamansız boş boğazlığında bir bedeli olmalıydı. Artık bütün ağırlığımı dahiliye derslerine verip işi şansa bırakmak istemiyordum. Hocamın kendi kitapları dahil, zamanın bütün dahiliye kitaplarını defalarca hatmedip, nerdeyse satır satır ezberlemeye başlamıştım. Hocanın derslerine en ön sıralardan yer kapar, aklım başka yerlerde olsa da hocanın gözlerinin içine bakarak ilgili gözükmeye çalışıyordum. Hasta kontrollerinde ve de başka yerlerde bir finoyu kışkandıracak titizlikte hareket ediyordum. Ama hoca her seferinde beni görmemezlik ten gelir ve beni yok farz ederdi. Demek bu hoca bir akıl küpü olduğu kadar aynı zamanda bir kin yumağı idi.

Derslere çok çalışıp, elimden gelen bütün saygı ve yakınlığı göstermeye çalışarak hocanın gönlünü kazanayım telaşları içinde, günler su gibi akmış dahiliye imtihanları gelip çatmıştı. İmtihan komisyonu dörder kişiden oluşan iki taneydi. Bu iki komisyondan birinde de hocamız bulunuyordu. Benim hangi komisyona düşeceğim çok önemliydi. Ve o gün kahvaltı falan yapmadan imtihan mahalline (Çapa Tıp Fakültesi) koşup listeleri incelediğimde, ismimin hocamızın bulunduğu komisyon listesinde olduğunu görünce, hemen oracıkta bulunan bir kanepeye yığılıp kalmıştım. Önce derin derin düşünceye dalmış ama kısa süre de kendimi toparlayıp; en fazla bir sömestri kaybederim, boş ver diye söylendim. Bakalım gün doğmadan neler doğacaktı, imtihan saatini bekleye başladım...

İmtihan saat on gibi başlamıştı. Benim grup arkadaşlarımdan hepsi yabancıydı. Ürdün, Suriye,

Irak, Lübnan, Arabistan gibi ortadoğu ülkelerindendiler. Hemen hemen bütün imtihanlara bu grupla girdik. Bunların Türkçeleri kıt olduğundan, sorulan soruları toparlayamaz kem küm eder dururlardı. Onlar kem küm ederlerken bende sorulan soruları iyice toparlayıp cevaplarını hazırlar, sıra bana geldiği zaman da en iyi şekilde anlatmaya çalışarak puanları ya da notları siler süpürürdüm. Yine öyle olacaktı. İmtihan başlamıştı ve Arap talebeler cebelleşip duruyorlardı. Sorulan tek soruya doğru dürüst cevap veren yoktu ve dönmekten sualinde başı dönmüştü. Hoca hala yüzüme bakmıyor ve hala beni yok sayıyordu. Sıranın bana yaklaştığı anda bir görevli gelip hocanın kulağına bir şeyler söylediğinde, hoca gözlerini daha da pertletip, adama sert sert bakarak ve istemeyerek de olsa öfkeli bir şekilde kalkıp gitmişti. (sonradan öğrendiğime göre hocamızı rektör Ekrem Şerif Egeli çağırmıştı. Zaten hocamız da fakülte dekanlığı yapıyordu). Ve hakikaten gün doğmadan neler doğmuştu. Bende onca çalışmanın karşılığı olarak ve en yüksek notu alarak dahiliye stajını bitirmiştım.

Sonraki günlerde Sinan Ağabey vasıtasıyla hocanın ziyaretine gittiğimde beni çok babacan ve güler yüzle karşılamış, gel bakalım Hadim'li demişti. Kendisi de Konya'nın içindenmiş. İlk dokturluk yıllarında Hadim'de görev yapmış. Bizim köyü ve Hadim'in tüm köylerini biliyormuş. Benim Çetmi'den çıkıp okumama çok sevinmiş. Kendisinin bulunmadığı benim imtihanımda hak ettiğim notları da almama sevinmişti. Bana kitaplarından birkaç tanesini imzalayıp vermişti. Bunca zaman geçmesine rağmen değerinden hiç bir şey kaybetmeyen o kitapları hep masamın üzerinde ve elimin altındadırlar. Onlar yani kitaplar benim bilgi kaynağım ve sığınağımdırlar.

Demek biz hocayı yakın takibe alalım derken, o bizim içiğimizi ciciğimizi öğrenmiş, haleti ruhiyemizi anlamıştı. Hocam nur içinde yatsın (tabi ki Masonluğu sebebiyle dinini imanını kaybetmediyse) Bütün hemşehri ve okurlarımıza selamlarımı sunar, yeni senelerini tebrik ederim. Kalın sağlıcakla...

SİZDEN GELENLER

YAA NASIP...

Hüseyin VAROL

Babam ; oğlum, emmine bir haber ver gelsin de şu eşeğin ayağını bir çaktıralım hele. Yarın Dikmen'e çifte gidilecek dedi. Geçenlerde guzanlarda bayağı kar vardı, varıp biraz topraklamıştım. Dün gidip gelenlere sordum, tam sürme tavı dediler. Yarın ölmeyene bir tavık bile yem ister. İşi vaktinde yapmak gerek ki sonradan pişman olmayalım. Neyse emmim eşeğin ayağını çaktı. Babam; Kadir, bu gün bir saman buğday yükleyelim de çocuklar Dikmen'e yıkıp gelsinler dedi. Yarın Allah izin verirse, yoldaşlayı Dikmen salısını ekip de gelemim...bende bu arada evdeki kazma, balta ne varsa onları bir demirciye götürüyüm de şöyle ele ayağa gelsin. Ulan bizim demircilerinde yanına yanaşılmaz şimdi, anasını satayım ağı bahası isterler beş paralık şeye. Gene de en hesaplısı bizim Mustafa, biraz kaba saba yapar yatığı işi ama sağlam iş yapar vesselam...

Anama döndü dedi ki; sende hazırlığını ona göre yap, erkenden yola çıkacağız. Samanın altından ot samanı çıkarıp öküzlere verin iyice garınlarını doyursunlar. Akşamdan yattık yatmasına ama birazdan babamın sesi geldi ; oğlum haydi ne durursunuz, dışarısı öğlen oldu. Ellerin gırtalak gadar çocukları Çekircek gayasına vardılar siz hala yatırsınız dedi. Bu sözleri işitince hemen kalkıp hazırlandım. Zavallı anacığım ne zaman yattı, ne zaman kalktı da o ekmeği-yemeği hazırladı bilmem. Sofra da sıcak sıcak ve de türüm türüm cevizli bitti vardı. Aman canınız çekmesin. O güzelim bittilerden bir iki lokma ya aldım ya almadım ki ,haydi oğlum orada da yersin yola çıkmamız lazım, hemen emmine bi haber ver de hayvanları yükleyelim dedi. Emmim de zaten

hazırmış haberleşip yükleri sararken babam yine, "dışarısı öğle olmuş be,ülker terazi nereye gelmiş Allah Allah" diye söyleniyordu.

Eşeği yükleyip öküzleri önümüze kattık hep beraber yola çıktık. Anam da arkamızdan "haydin uğurlar ola, yolunuz açık olsun, işiniz kolay gelsin" diyerek bizi uğurladı. Bu arada babam, oğlum Hüseyin aman bişey unutmayalım ha, zılgarı, zelveleleri, demiri,öğendireyi... diye beni tembihliyordu. Benden tamam baba her şey tekmi deyince konuşa konuşa yola koyulduk. Baharın acı havası, gecenin karanlığı, sessizliği ve ayazıyla karışınca insan bambaşka duygulara bürünüyordu. Derenin çağlayışı da insanı ürpertiyordu.Uzun ince yollar, babamın ve amcamın sohbetleri, deah-kırı, haydi ya Allah sesleriyle iyi gidiyorduk. Gapağzına yeni gelmiştik ki, sabah ezanlarını anca duyduk, amma babama göre öğle namazı olmuştu vesselam. Yarış alanının burnuna geldiğimizde dağ daha yeni uyanmaya başlamıştı. Kartahmat ve Öküz korusu tarafından keklik sesleri gelmeye başlamıştı. Havanın esintisi birbirine karışan mahluk sesleri ve o azametli dağların silüetleri, ortalığa yayılan ardıc kokuları v.s v.s Allahım o ne müthiş bir an ve mekandı. Dikmen dedesine geldiğimizde güneş kepirlere yeni yeni doğuyordu. Ortalığın aydınlanması ile birlikte, kıyı da köşede ki kar birikintileri ve yamaçlarındaki sarı çiçek gorafları bu gün hala gözlerimin önünde. O anı yaşamak bence bir lütufmuş, şimdi daha iyi anlıyorum bunu. Bu arada Dikmen dedesinde fatihalarımızı da okuduk, çünkü burada nice canlar yatmakta idiler. Yüce dağın başında sessizce bekliyorlardı. Okuduk,

PARLAKZADE

ETLİEKMEK SALONU

Mehmet GÖKBABA

Tel: (0.332) 351 08 16

Tevfikiye Cad. Dülgerler Sk. No.99 KONYA

HAY-TEKTEKSTİL
SAN.VE TİC. LTD. ŞTİ.

Hüseyin TIKIR

İSKOÇ Tic.Mrk. 39. Ada No:16

Bağcılar-İstanbul/TURKEY

Tel: (0.212) 659 20 17 - 659 20 63- 659 19 98

Fax: (0.212) 659 19 57

GSM: (0.532) 214 36 17 e-mail:haytek@turk.net

EREN PASTACILIK

Mehmet EREN

Tel: 265 54 01 Cep: 0 533 550 38 66

4271 Sk. No.8/A-B Aydın Mah.

Karabağlar/İZMİR

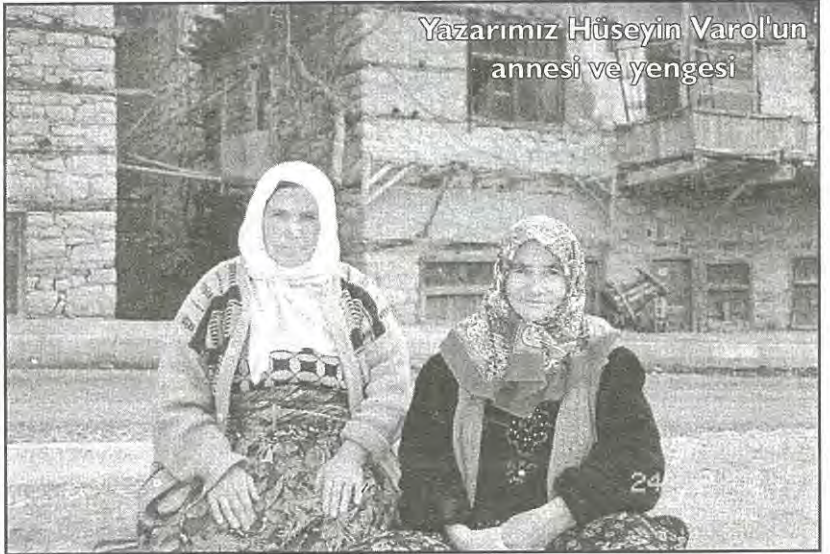
çünkü sen okursan sana da bi okuyan mutlaka olur, eninde sonunda varacağımız yer orası idi.

Harmana tarlanın başına vardık, eşeklerin yüklerini yıktıktan sonra öküzlerin yemlerini verdik. Babam ; oğlum etraftan biraz çalı çırpı topla da bir ateş yakalım, hem elimiz ayağımız ısınsın hemde biraz bişeyler atıştıralım dedi. Etraftan toplanan yakacakları babam kav ve çakmak taşıyla tutuşturmaya çalışıyordu. Çak allah çak, neden sonra saman maman yardımıyla tutuşturduk amma babam " barıtmın a mübarek, hemen nasıl gapdın " demeden de duramadı. Isındık, yedik-içtik çok şükür. Daha sonra babam kalktı heybeyi omuzuna aldı. Eüzü- besmele çekip Rabbiiyesir okuduktan sonra tohum atmaya başladı. Bende tohum atılan yerleri üst üste taşlar koyarak işaretledim. Sonra koşumlanmış öküzlerle sürmeye başladık, bir iki evlek sonra babam, oğlum haydi torbaları getir de hayvanlara biraz yem verelim, sen de sitili ve gabağı alda Cennetin Abdullah'ın kuyusundan dolduruver gel de şöyle bir içimiz ferahlasın dedi. Kapları aldım doğru kuyuya vardım. Her yer yemyeşil ve kuyu da ağzına kadar doluydu. Su o kadar berraktı ki ayna gibi kendi aksimi izledim. Geldiğimde babam ardıcın dibinde oturmuş etrafı seyrediyordu. Kabağı verdim depesine dikip içti ve elhamdülillah, sağ olasin aslan oğlum dedi ve birde espri yaptı "ulan bu gabağın suyu şeker gibi tatlı oluyor amma içtikten sonra sanki adama tükürür gibi su atması olmasa, zaten iyi bişey olaydı adı gabak olmazdı, boynundan da iple bağlamazlardı" dedi.

Konuşurken; baba buradan ne kadar buğday olur deyince, yaa nasip oğlum, Allah önce ağız dadiyla yedireceğin versin. Bakarsın beş havayı da olur, elli havayı da. Sonra yukarıya çelkiye doğru bakmaya ve mırıltı halinde konuşmaya başladı. Baba ne yapıyorsun deyince bana doğru baktı, bende onun gözlerinin dolu dolu olduğunu

gördüm. "Oğlum, eski günler aklıma geldi... şu yukarıda gördüğün çelki var ya, işte oraya yüzden fazla oğlak kattığımızı bilirim. Çok malımız olurdu. Babam rahmetli oba çekerdi,bütün oba salısının davarını- koyununu biz güderdik. Anam rahmetli davaları sağarken onların sayısınca küçük taşı eteğine doldurur ve sağdıkça da taşları eksiltirdi. Sonra çelkinin kapısı açılır onlarca oğlak birden dışarı boşalırdı. İşte o andaki ses tüm obayı kaplardı. Bir kır katırımız vardı. Anam koca koca yağ ve kaymak ulalarını doldurur köye yükleyip yıkıp gelirdi" diye devam etti. "Babam rahmetli derdi ki; hanım bu kadar çocuğa biz ne bırakacağız. Düşse düşse 15-20 davarla bi belik tarla kalır haydi hayırlısı bakalım..."

Değerli Çetminin Sesi okuru; şimdi aynı şeyi ben düşünüyorum. Babamdan kalan yer birer dilim yer, bölsen neresin böleceksin. Dedemler oba oba gezip o zaman için iyi yaşamışlar. Sonra babamlar

da kendilerine kalan ve kendi kazandıklarıyla hayat sürüp bizleri yetiştirmişler. Allah onlardan razı olsun. Güzel Mevlam bize de bi nasip verdi, geçinip gidiyoruz. Belki bizden sonra gelenler daha iyi ortamlarda yaşayıp hayat sürerler. Şunu unutmamak lazımdır ki; Allah yarattığı kulun rızkını amma az amma çok veriyor. Yeter ki biz kullar, kulluğumuzu bilebilelim. Ona layık olup, şükretmeyi ihmal etmeyelim. Selam ve saygılarımla.

GENÇ KALEMLER

İSLAM VE SİYASET

Mehmet BİRCAN

Din- Siyaset ilişkileri her zaman güncelliğini koruyan ve koruyacak olan bir konular bütünüdür.

Bu çerçevede, Türkiye'de din siyaset ilişkileri ilginç tartışmalara yol açmaktadır. Bu tartışmalar daha uzun süre Türkiye'nin gündemini işgal etmeye devam edecek gibi görünüyor.

İslam kaynaklarında belli bir yönetim biçimi doğrudan doğruya ele alınmayıp geçmiş milletlere ve ümmetlere ait iyi veya kötü örneklerden bahsedilerek Müslümanların kendi yönetim biçimlerini oluştururken hangi ilkelere riayet etmesi gerektiğinden söz edilip bu ilkelerin sınırları çizilir. İslamiyet'in bu tavrı ideolojik tartışmalarda çok önemli bir noktaya işaret etmekte, bu tip tartışmaların adeta sınırını çizmektedir. Çünkü İslamiyet ideolojilerin içeriğiyle ilgilenmekte ve ideolojilerinin sınırını çizmektedir. Hz. Peygamber dönemindeki siyasi toplum faaliyetleri açık bir biçimde yeni bir siyasi yapılanmayı hedeflemekteydi. Hicretten sonra bir siyasi birlik oluşturmak için anlaşma imzalanmıştır. Bu vesika çerçevesinde toplum örgütlenmiştir ki bu da devletten başka bir şey değildir.

İslam Devletinin ortaya çıkmasını sağlayan Medine vesikasının incelenmesiyle karşımıza toplumdaki farklılıkların nasıl giderileceğine dair ipuçlarını bulmak zor olmayacaktır. Çünkü bu vesika farklılıklara rağmen birlikteliğin olabileceğinin bir göstergesi, aynı zamanda reçetesidir. İslâm'ın gördüğü devlet modelinde, insan rızasına ve hukuka bağlı olma şartları temel ilkelerdir.

Hz. Peygamber Medine'deki örgütlenmede bu iki ilkeye dayanmıştır. Siyasi toplumu, karşılıklı hakları ve görevleri düzenleyen yazılı bir anlaşma metni çerçevesinde örgütlemiştir. İnsan unsurunun rızası, iktidarın sürekliliğini; hukuka dayalı olma da insanın rızasını kazanma sonucunu sağlar. Bu günlerde tartışmalara mevzu olan "hukuk devleti" ilkesini Medine Devletinde görmekteyiz. Bilindiği üzere hukuk devletinden anlaşılan devletin her türlü işlem ve eyleminin hukuki denetime tabi olmasını, hukukun ise kanun değil evrensel hukuki değerler olduğunu ifade eder. Devletin işlem ve eylemleri kanuni olabilir fakat kanunilikle hukukilik farklı kavramlardır. Zira Çin'de de kanunlar mevcut, fakat insan fıtratına aykırı olan bu kanunlara hukuki bir nitelik verecek olursak hukuku kendi ellerimizle son yolculuğuna uğurlamış oluruz.

Kur'an-ı Kerim'deki "İş konusunda onlara danış" (Al-i İmran 3/159) ve "Onların işleri birbirlerine danışarak (şura ile) yürür" (Şura 42/38) ayetlerinde geçen iş ve danışma kavramları, siyasi sistemin işleyişinde çok önemli iki ipucu olarak görülmelidir. Ayette belirtilen bu iki hususun sadece ilke olarak belirtildiği için çeşitli yorumlar yapılmıştır. Bu yorumlar ya dar ya da amacı zorlayan geniş yorumlardır. Bazı yorumcular "şura"ya demokrasinin kendisi demişler bazıları ise demokrasinin yetersizliğinden bahsederek şuranın demokrasiyle bir tutulmaması gerektiğini dile getirmişlerdir.

Şura kavramından esinlenerek seçim, siyasi

**DEDEOĞLU
PASTANESİ**

Kadir Öğüt

ANTALYA

**KONYALI ASLAN
OTO ELEKTRİK**
Osman ASLAN

ANTALYA

**KONYALI
OTO LASTİK**
Adnan ÖZGÜL

ANTALYA

parti, muhalefet gibi bazı kavramlardan söz edilip tartışılabilir. Seçim yöntemi, Müslümanların ileri gelenlerinin ve şura üyelerinin vereceği kararla şekillendirilebilir. Peki şuranın vereceği kararlar denetime tabi tutulabilir mi? Rızanın ifade biçimi seçimle olabilir. Ayrıca, iktidarın hukuka ve rızaya dayalı olma şartlarını gözetmesi için fiili olarak denetim yapacak kurumların oluşturulması şarttır.

Seçim, rızayı ifade etme biçimi olarak değerlendirilmesi halinde, adil ve temsil edici niteliği yüksek bir sistemin benimsenmesi kaçınılmaz olur. Şura ile demokratik liberal sistemlerdeki seçimi tartışacak olursak karşımıza ilginç sonuçlar çıkacaktır. Demokratik liberal sistemlerde seçim, en önemli meşruiyet kaynağıdır. Doğrudan demokrasi uygulanmadığı için yarı doğrudan demokrasi uygulanmaktadır. Seçim sisteminin demokratik olup olmaması önemli bir sorundur. Fakat Türkiye gibi siyasi istikrarın olmadığı ülkelerde demokrasi mi, yoksa siyasi istikrar mı tartışmaları gündemi işgal edecektir. Şura da ise en önemli soru, şura üyelerinin kim olacağıdır. Eğer şura üyeleri seçimle belirlenecekse demokratik liberal sistemlerdeki parlamento şuranın genişletilmiş şekli değil midir?

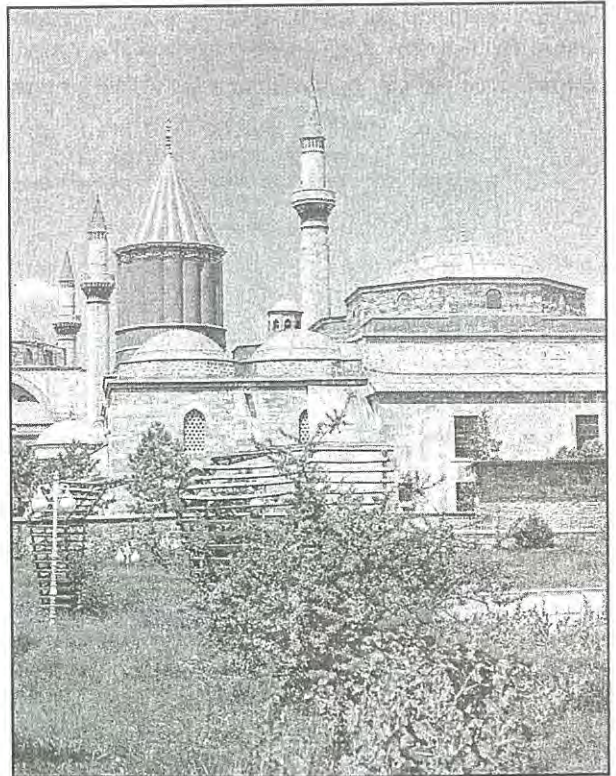
Şura kavramından esinlenerek seçim, siyasi parti, muhalefet gibi bazı kavramlardan söz edilip tartışabileceğiz. Seçim yöntemi, Müslümanların ileri gelenlerinin ve şura üyelerinin vereceği kararla şekillendirilebilir. Peki şuranın vereceği kararlar denetime tabi tutulabilir mi? Şuranın vereceği kararların denetime tabi olması ayrı bir tartışma konusu olmakla beraber, denetimi yapacak kurumun anayasa mahkemelerine benzer bir yapıda olması söz konusu olacaktır. Anayasa mahkemeleri ise başka bir tartışmayı beraberinde getirecektir. Çünkü anayasa mahkemeleri gerek şurada, gerekse meclisli sistemde millet iradesini denetleyecek bir kurum olacaktır.

Hani en büyük güç millet iradesiydi veya meclisti? Olaya başka bir açıdan bakacak olursak, millet adına hareket edenler milletin aleyhine hareket ediyorsa bunun önüne geçmek için

denetime ihtiyaç yok mudur? Rızanın ifade biçimi ancak seçimle olabilir. Ayrıca, iktidarın hukuka ve rızaya dayalı olma şartlarını gözetmesi için fiili olarak denetim yapacak kurumların oluşturulması şarttır.

Şura emri, örtülü bir biçimde karşı görüşlerinde söylenebileceğini içerir. Bu da siyasi parti ve muhalefet kavramları üzerinde düşünmemizi sağlar. Şura emri, hem siyasi iktidarı elinde bulunduranların dikta ve istibdat a sapmalarını önleyici, hem de müslümanların doğru bildiklerini söylemelerini özendirici bir nitelik taşımaktadır. Şura ilkesinin uygulanması, ayrıca siyasi sistemin işleyişinde muhalefetin de söz hakkı olduğunu, görüşlerin beyan edilmesinde hiç bir gücün buna karşı çıkamayacağını ortaya koymaktadır.

İslam-siyaset ilişkisinin incelenmesiyle birlikte bazı kavramlar doğal olarak bizi düşünmeye zorluyor. Bu kavramları şöyle sıralayabiliriz: Devlet, hilafet, şura, itaat, seçim, parti, muhalefet, kadınların siyasete katılımı vb. kavramlar zihinde ilk olarak çağrışım uyandıranlardır.

MEMLEKET ŞİİRLERİ

Niğmetullah UÇAR

DOKUZUNCU KUTLAMA

Çetmili'ler günü vesilesiyle
Yurtiçinden dıştan gelenler oldu
Hasret sona erdi özlemleriyle
Bayram günü gibi köyümüz doldu

Dostlar kucakladı birbirlerini
Nasılsınız diye hatır sorarak
Dolaşırlar dağı tepelerini
Geçen günlerine hayal kurarak

Cumartesi günü başladı tören
Musallaya doğru toplu gidildi
İkinci vaktinde çıkıp camiden
Fatiha okuyup mezar gezildi

Mektebin önünde çay yudumlarken
Masanın çevresi dolup taşıyor
Uçurum Harmanda yolda gezerken
Gurbetten gelenler kucaklaşıyor

Bir başka çarpıyor köyünde yürek
Sevdikleri ile kucaklaşıncı
Bu güzel duyguyu yaşamak gerek
Bir vesile ile fırsat bulunca

Pazar sabahında arttı heyecan
Gece gelenlerle çoğaldı sayı
Doğduğu yerleri arıyor insan
Gurbette olanlar özler sılayı

Uçurum Harmanda sıra yemeği
Pazar günü öğle topluca yendi
Akşamı kurarak düğün derneği
Konuşmalar oldu türkü söylendi

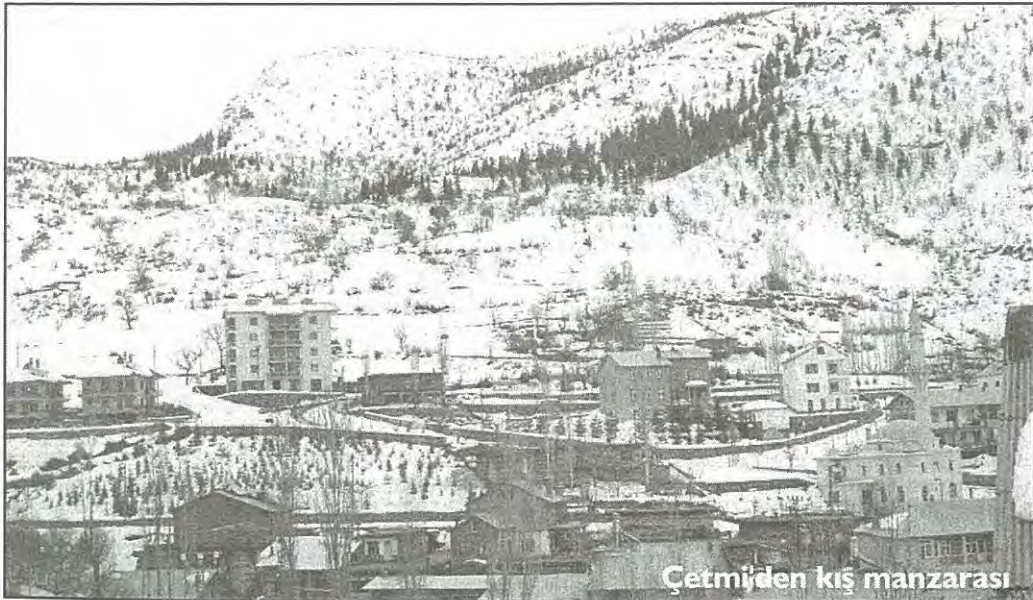
Eğlence görüşme hepsi güzelde
İnsanlar sevgiyi anlayabilse
Hoşgörü ve sevgi kalmasa dilde
Dostluklar kardeşlik korunabilse

Çetmili'nin gönlü geniş olmalı
Hasetten fitneden arınmalıyız
Kötüler toplumdan ayıklanmalı
Tertemiz olarak saf kalmalıyız

Uçurum Harmanda toplanan bizler
Doğruları yapıp yaptırmalıyız
Toplum düzelirse gülecek yüzler
Olumsuzlukları kaldırmalıyız

27.08.2003 ÇETMİ KASABASI

ÇETMİ TARİHİ

Dede Oğuzhan'dır kolu üçoktur
Gökhan'ın hanımı Çepni doğurur
Orta Asyalarda yerini alır
Tarih sayfasına sokulmuş Çetmi

Torun Çepni cesur adı boy olmuş
Kahraman bahadır düşmana vurmuş
T'yi damga yapıp üstüne konmuş
Gökhan'a dördüncü oğulmuş Çetmi

Orta Asyalardan olunca göçler
Avrupa'ya doğru yürümüş Türkler
Adıyla anılmış yerleşilen yer
Komşuları ile dost olmuş Çetmi

Anadolu Türk'e mesken oluyor
Çepnililer yurtta köyler kuruyor
Zaman uzayınca bağ kayboluyor
Hepsine ortak ad konulmuş Çetmi

Bazısı adını koyuyor bugün
Çoğu değiştirmiş Çepni imiş dün
Hala izi vardır o eski özü
Onurlu şuurlu bir kolmuş Çetmi

Karaman beyliği zamanlarında
Tahakküm gördüğü zor anlarında
Dostluk devam etmiş aralarında
Her zaman kalplerde tutulmuş Çetmi

Beyler Karaman'a yaparken kale
Taşlar uzaklardan yüklenmiş bele
İnsanlar gelince bitkin bir hale
Kaçarken kafaya konulmuş Çetmi

Gizlice terk eder iki üç kişi
Uzak diyarlara olmuş gidişi
Son bulmuş dağların gözlemlenişi
İkamet edecek yer olmuş Çetmi

Ormanlar içine yapılmış hane
Demişler burası güzel şahane
Aileyi alıp gelelim yine
Kulaktan kulağa duyulmuş Çetmi

Geriye gelenler hayrette kalır
Eve bir kurt gelip yavrulamıştır
Kurtlar Damı diye hala anılır
Çepnililer ile ad bulmuş Çetmi

Yeni evler yapıp yerleşilince
İş düşmüş topluca yaşlıya gence
Fertler güçlerini birleştirtince
Yeni bir köy olmuş kurulmuş Çetmi

Benim atalarım P'yi T yapmış
M'yi kullanarak N'den de sapmış
Bütün değerleri töreye katmış
Aslına uyararak var olmuş Çetmi

Yıllar kovalamış birbirlerini
Hadimliler yapmış su değirmeni
Bünyesine almış abdal gencini
Üçlü sülaleden yoğrulmuş Çetmi

Töreyi bozunca geçen çok zaman
Ahlak başkalaşmış kalmamış orman
Yine de bizimdir o asil vatan
Gönüle beyine sokulmuş Çetmi

Karaman'a bağlı karyeymiş önce
Aladağ içinde yere girince
Bağlanmış Hadim'e ilçe denince
Coğrafi alana sokulmuş Çetmi

Nüfus çoğalınca oluyor belde
Bugün köyün çoğu başka yerlerde
Yaşıyor topluca farklı illerde
Yayılmış dünyaya duyulmuş Çetmi

Taşkent ilçe oldu Hadim'den koptu
Çetmi'ye gün yaptı açıldı kutu
Dergi ile ünü dünyaya tuttu
Basın dünyasına sokulmuş Çetmi

Konya, Taşkent, Çetmi benim vatanım
Diğer Çetmililer hepsi soydaşım
Ben diyorum gelin birlik olalım
Yeniden dinleşsin yorulmuş Çetmi

26.06.2003. ANTALYA

BİZİM SESLER

YAŞAMAYA DAİR

Kadriye AKKOCA

Bir yerlerde tıkanıp kaldığında hayat, soluk almak güçleştiğinde, yüreğin susup, mantığın sürüklemeye başladığında ayaklarını, dağlara dönmeli yüzünü insan. Yeni patikalar, yeni yollar seçmeli, yüreğini ferahlatacak; yeni insanlarla tanışmalı, yeni keşifler yapacak...

Hep isteyip de, bir gün yaparım diye ertelediği ne varsa, gerçekleştirmeyi denemeli! Her geçen gece, ölüme bir gün daha yaklaştığını; zamanın bir nehir, kendisinin bir sal olup da, O dursa da yolculuğun devam ettiğini anlamalı. Baş döndürücü bir hızla geçiyorsa birbirinin aynı günler, her akşam aynı can sıkıntısıyla eve giriliyorsa, değiştirmeye çalışmalı bir şeyleri; küçük şeylerle başlamalı belki; örneğin, bir kaç durak önce inip servisten, otobüsten; yürümeli eve kadar, yüreğine takmalı güneş gözlüklerini; gördüğünü hissedebilmeli!

Sağlığını kaybedip, ölümlü yüz yüze gelmeden önce, değerli olabilmeli hayat! İlla büyük acılar çekmemeli, küçük mutlulukları fark etmek için! Başkasının yerine koyabilmeli kendini; ağlayan birine "gül", inleyen birine "sus" dememeli! Ağlayana omuz, inleyene çare olabilmeli! Şu; adaletsiz, merhametsiz dünyaya ayak uydurmamalı; sevgisiz, soysuz kalarak! Dikeni yüzünden hesap sormak yerine gülden, derin bir soluk alıp, hapsetmeli kokusunu içine...

Güneşin doğuşunu seyretmeli arada bir, seher yeli okşamalı saçlarını... Karda, yağmurda; sevincine, coşkusuna; fırtınada boranda; öfkesine, isyanına ortak olabilmeli doğanın. Bir çocuğun ilk adımlarında umudu; bir gencin düşlerinde geleceği; bir yaşlının hatıralarında geçmiş görebilmeli!

Çalışmadan başarmayı, sevmeden sevmeyi, mutlu etmeden mutlu olmayı beklememeli!

Ama küçük, ama büyük; her hayal kırıklığı, her acı; bir fırsat yaşamdan yeni bir şeyler öğrenebilmek için; kaçırmamalı! Çünkü; hiç düşmemişsen, el vermezsin kimseye kalkması için, hiç çaresiz kalmamışsan, dermanı olamazsın dertlerin; ağlamayı bilmiyorsan, neşesizdir kahkahaların; merhaba dememişsen, anlamsızdır elvedaların... Ne, herkesi düşünmekten kendini, ne; kendini düşünmekten herkesi unutmamalı!

Bilmeli; çok kısa olduğunu hayatın; hep vermek ya da hep almak için... Sadece, anlatacak bir şeyleri olduğunda değil, söyleyecek bir şey bulamadığında da dinleyebilmeli! Akli ve kalbiyle katılabilmeli sohbetlere...

Hafızası olmalı insanın; hiç değilse, aynı hataları, aynı bahanelerle tekrarlamaması için! Soruları olmalı, yanıtları bulmak için bir ömür harcayacak! Dostları olmalı, ruhunun ve zihninin sınırlarını zorlayacak! Herkese yetecek kadar büyük olmalı sevgisi; ama, kapasitesi sınırlı olmalı yüreğinin ki, hakkını verebilsin sevdiklerinin; zaman bulabilsin; bir teşekkür, bir elveda için... Yaşam dedikleri bir sınavsa eğer; asla vazgeçmemeli sevmek ve öğrenmekten; ama, herkesi sevmeyeceğini de her şeyi bilemeyeceğini de fark edebilmeli insan!

Tıpkı, her şeye sahip olamayacağı gibi... Zamanın ninnisiyle, uykuda geçirmemeli hayatı!

ÖRNEK BOYA

PAZARLAMA LİMİTED ŞİRKETİ
1977'DEN BUGÜNE..."

Merkez: Tevfikiye Cad. Fıçıcılar Sk.
No:2 Tel: 0.332. 351 48 62 KONYA
Şube: Tevfikiye Cad. No:71 KONYA
Tel: 0.332. 351 11 86 Fax: 352 56 59

UFUK SPOR TESİSLERİ

Baki USLAN

Tel: 0.224. 211 16 10
GSM: 0 555 506 82 51 - 0 532 232 02 71
Yalova Yolu Özdilek Yanı
Akgün Sk. No:11/1 BURSA

LONCA

ORGANİZASYON ELEKTRONİK GIDA MEDYA
YAYINCILIK TİC.VE SAN. A.Ş.

Mehmet Bahattin Özel

Gazeteciler Sitesi Matbuat Sok. NO:15-17
Esentepe/İstanbul/TURKEY
Tel: +90 212 356 34 56 pbx
Fax: +90 212 356 34 48

BASİT YAŞAMAK

Mehmet Ali BOZDEMİR

Basit yaşayacaksın.

Mesela susayınca su içecek kadar basit. Dört çıkacak, ikiyi ikiyle çarptığında. Tek düğmesi olacak elindeki cihazın; tek bir düğme, tek bir cümle gibi; sevince lafı dolandırmadan söylediğin "seni seviyorum" gibi.

Kabak çekirdeği verecek sana rakamların veremediği mutluluğu. El yazısıyla yazılmış eğri büğrü bir mektup olacak en değerli kağıdın; hep yanında taşıdığın, atmaya kıyamadığın. İki

bakışların bile anlatabilecek kendini. Beklentilerin de basit olacak. Kaf Dağının önünde bekleyecek mutluluklar. Bir ısıktaki bulabileceksin en uzun dostluk romanını; ya da bir damla gözyaşı yaşatacak sana en ucuz aşk romanını. Pankreasının sağlığına dua edeceksin kapatırken gözlerini. Zafer işareti yapacaksın tuvaletten çıkarken. Bir kaşarlı tost olacak aradığın. Nasıl oturacağını bilemediğin sofrada; parmakların olacak en kıymetli çatalın. Yine, aynı parmaklar çözecek en karmaşık denklemleri. İskender'in kılıcı duracak avukat rehberinin yanında. Bir filarmoni orkestrası veremeyecek sana kontrplak bir gitarda, doğru basılmış bir "fa diyez"in mutluluğunu. Makyajın ilk "a" sına kadar bilmen yetecek. Temizlik kokacak en pahalı parfümün. "Bilmiyorum" diyebileceksin bilmediğinde ve çok normal olacak onu da bilmeyişin. Tek dereden su getirmen yetecek, bir "istemiyorum" diyebilmeye. Ne durduğu fark etmeyecek abanın altında.

Her zaman kablolarde kurulmuş Çetmi

harekette giyiniverecek, iki harekette soyunuvoreceksin. Kısacık olacak uyanman ve yola çıkman arasında geçen süre; kısacık olacak sıcacık kollara dolanman ve yolculuklara çıkman arasında geçen süre.

Kendin bile anlayabileceksin yazdıklarını;

Saatın, sadece saati gösterecek; telefonunu, sadece telefon etmek için kullanacaksın. Küçük bir not defteri olacak bilgini en hızlı sayan. Basit yaşayacaksın, basit. Sanki yaşamın bir gün sona erecekmiş gibi, basit...

REHBER EMLAK İNŞAAT

Mehmet ACAR

Kalecik Mah. PTT Arkası Karahafızlar
Sok. No:14/C KONYA
Tel: 0.332. 350 34 21 Fax: 353 14 38
Cep: 0 533 735 95 61

SELÇUKLU HASTANESİ

Selçuklu Sağlık Hizmetleri A.Ş.

Op.Dr.Güler Kaya ALTINTEPE

Özel Selçuklu Hastanesi
Kadın Hastalıkları ve Doğum Uzmanı

Hastane Cad.No:28 KONYA
Tel: 0.332. 235 50 42 - 235 48 25
Cep: 0.532. 792 97 67

AKPINAR BABY&JUNIOR

Ahmet - Orhan AKPINAR
(GSM: 0.532. 559 82 43)

SATIŞ: Gençosman Çarşısı A Blok Kat:2 No:121
Tel: 0.224. 250 83 41
İMALAT: Bahar Mh. Ar Sok. No:18
Tel: 0.224. 252 76 09 BURSA

ELİNİZİN ARTIĞI

Enver ÖZEL

Değerli Çetminin Sesi Okurları; hepinize selam ve hürmetlerimi sunarım. Aradan biraz zaman geçmiş olmasına rağmen, yine dergimiz sayesinde sizlerle beraberiz. Dergi vasıtasıyla sohbet muhabbet emek güzel bir duygu. Bu vesileyle emeği geçen herkese teşekkürler.

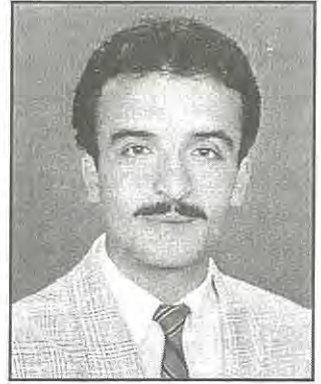
Bu arada dergide yazılarını okuduğumuz memleketimizin çeşitli bölgelerinde ikamet eden hemşehrilerimize de teşekkür ediyoruz. Eli kalem tutan herkes, büyük, küçük, kadın erkek herkesin yazı yazması veya yazdırması lazım. Derginin yayınına devam edebilmesi için böyle bir zorunluluk söz konusu. Herkes elinden geldiğince kendisiyle Çetmi ve Çetmili ile ilgili okuduğu okulla, yaşadığı bölge ve yaptığı işle ya da başından geçen eski bir anıyla ilgili yazılar yazıp bizlerle paylaşmasını istiyoruz. Hiçbirimiz gazeteci yada yazar değiliz. Ufak tefek hatalarımız, eksiklerimiz olabilir. Bunun bir önemi yok. Mühim olan hemşehriler olarak aramızdaki bağın, sevginin, saygının kopmadan devam etmesi. Atalarımız ne güzel söylemiş. "gönül ne kahve iste ne kahvehane, gönül muhabbet ister" kahve bahane." Değerli hemşehrilerim bu bahane ile sizlere kırılganlığımı belirtiyim. Şimdiye kadar bir çok defa yöremize ait yemeklerin tariflerini göndermenizi istedik ama bir Allah'ın kulu iki satır yazıp göndermedi. Çıkmayan candan ümit kesilmezmiş bekliyoruz.

Derginin yeni sayısı için hazırlıklara başlayan kardeşim sizlerden gelen yazılara koyulurken bana sordu. Abi yazını hazırladın mı? Valla kardeşim daha yazmadım dedim. Ne yazacaksın dedi. Bilmiyorum ne yazayım dedim. Hiç düşünmeden anında bir saniyede ne derse beğenirsiniz. Abi dögmeli ekmeği tarif et dedi. Şaşırmıştım nereden çıktı bu şimdi diye. Allah gördüğümüzden geri bırakmasın abi dedi. Yediğimiz ekmeğin kıymetini, tadını lezzetini unuttuk. Doğru söylüyorsun birader çok doğru

söylüyorsun dedim. Aramızda bu meseleyi konuşurken Hüseyin'in evindeydik. İçinde bulunduğumuz ramazan ayı vesilesiyle bizi iftara çağırmıştı. Akşam ezanı okundu, orucumuzu açtık, yemeğimizi yedik. Allah daha çok versin

sofrada her şey vardı. Çaylarımızı içerken birader bu dögmeli ekmek aklına nereden geldi diye sordum. İşin aslı anlaşıldı. Bir gün önce Konya'daki Hulusi Boz ve İbrahim Tıkır ağabeylerin gayretleriyle hemşehrilerimizden onüç ondört kişinin katıldığı dar kapsamlı da olsa hemşehrilerimizin bir araya gelip beraber olduğu bir iftarda buluşmuşlar. Bu iftar yemeğine önemli bir mazeretim dolayısıyla katılamamıştım. Bizim Hüseyin'in ballandıra ballandıra anlattığına göre çok güzel olmuş. Keşke ben de aranızda olsaydım neler konuştunuz dedim. Tabi konuşulanlar belliydi. Çetmi, Çetmi gene Çetmi...

Gerçekten de Çetmi dışında yaşayan hemşehrilerimiz özellikle yaşıntının bir bölümünü Çetmi'de yaşayıp sonra gurbete giden Çetmililer ikisi üçü bir araya gelse hemen sohbetin konusu Çetmi olur. Çetminin dağından, yaylasından, çeşmesinden, suyundan koyağından, bahçesinden, bağından, ağacından, taşından, kayasından, düzünden yamacından, çiftinden çubuğundan ekininden otundan, geleneğinden, göreneğinden, nişanından düğününden, bayramından seyranından bahseder. Konuşur, sıra hasretini gidermeye çalışırlar. Diyeceksiniz kardeşim gurbet mi kaldı. Yirmi birinci asır sene ikibinüç olmuş. Teknolojinin hangi seviyede olduğu ortada. Cep

telefonu, televizyon , internet bilgisayar, uçak , füze , tren adam sabah köyde akşam Almanya'da Fransa'da üç saatte dünyanın öbür ucunda her şey kolaylaştı. Doğru söylüyorsunuz. Ben de diyorum ki ne olursa olsun Çetmi den çıkıp bırak uzak diyarlara gitmeyi köyden Çingirden , Karabayır , Dinlenmeş taşı (şimdi yerinde yok) Yeni köprü Boğazın ağzı Baskılının alanı ve Demircin deresini geçip Avsar'ın altına vardın mı daha Taşkent'e ulaşmadan gurbette sayılırsın. Başlarsın Çetmiyi hayalinde yaşamaya. Nasrettin Hoca diyor ki ; ben sıladan çıkalı yarın değil bir gün üç gün olacak. Hoca daha evden çıkmamış ama içine gurbetin acısı çökmüş.

Biz konuyu fazla dağıtmadan kaldığımız yere dönelim. Hüseyin benim katılamadığım iftardan bahsetmeye devam etti. En iyi lokantada en iyi yemekler bir sürü yemek çeşidi, içecek çeşidi. Allah'a şükür herkes doydu. Doymaktan da öte herkes tıkmaktan çelirdi. Çaylar içiliyor , sohbet espri , şaka devam ediyor . ama mevzu yine Çetmi hem de Çetmi yemekleri. Yahu kardeşim daha sofraya ortadan kalkmadı. Herkes dinine kadar doydu. Fakat yine Çetmi yemekleri inanin değerli okuyucularım. Yemek bahane işin içinde gene Çetmi özlemi var. Kendi aralarında konuşurken mevzuyu Çetmi yemekleri çevresinde dolaştırmaktan ayrı bir zevk ve lezzet alıyor insanımız. Bu seferde dögmeli ekmeği atmışlar ortaya.

İşin aslına bakarsan bizim yemek kültürümüzün oluşmasında insanımızın yani dedelerimizin , ebelerimizin bizden önceki nesillerin hayatlarında çekmiş oldukları yokluğun, kıtlığın darlığın geçim sıkıntısının etkisi büyüktür. Eskiden yapılan yemeklerin çoğunda bunu görürüz. Çevrelerinde buldukları ve yenilebileceğine inandığı ve kendilerini

öldürmeyecek her şeyi sofralarının vazgeçilmezi yapmıştır. Ot , yaprak, tohum, kök ne buldularsa yemişler, yemek zorunda kalmışlar. Kalmasa ne yapsın gerçekten ciddi kıtlıklar yaşamışlar. Bir atasözümüz var; ekmek padişah, pilav vezir sayma gerisin hep vazır vuzur. Dikkat ederseniz bütün yiyeceklerin padişahı ekmek. Ekmeksiz karın doymaz. İkinci yiyecek pilav. Bunlar varsa iş tamam. Etlisi , sütlüsü , tatlısı , turlüsü aklınıza gelen envayı çeşit yemek ikinci planda kalır. Ekmek ve pilavın hammaddesi yani yapıldığı şey buğday. Buğdayı un yaparsan ekmek olur. Buğday yaparsan pilav olur. Olur da eğer varsa. Allah yokluğunu göstermesin. İşte dögmeli ekmek de yukarıda bahsetmeye çalıştığım yokluk günlerinin bir ürünüdür.

Değerli hemşehrilerim; köyümüz Çetmi'nin doğal yapısını hepimiz çok iyi biliyoruz. Dağlık taşlık, ekmeğe dikmeğe doğru dürüst arazi yok. Çiftçiliğe ekime dikime elverişli değil. Yokluk kıtlık biraz da üstüne tembellik eklenince o zaman açlık baş gösteriyor. İşte o zaman yiyecek üretme yani uydurma işi başlıyor. Burada yine insanımızın zekası ön planda. Şu dönemde geliştiğini gördüğümüz ve çok sevindiğimiz meyvecilik ve fidan dikme işi eskiden hiç yoktu. En azından benim çocukluk dönemlerimde yoktu. Daha eskilerde durum çok daha vahim. Köyün tüm bahçelerinde elma, armut , kiraz vişne ve benzeri ağaçlar iki elin parmak sayısını geçmezdi. Durum böyle olunca dağlarda kendiliğinden yetişmiş meyve ağaçları ve değişik otlar , sebze meyve niyetine değerlendirilirdi. Dağ elması , alıç, dağ eriği , kış armudu , boz armut, ekin armudu, ceviz, it burnu, çöğür üzümü, ve bal armut dağımızda kendi kendine yetişen yabancı meyveler sayılabilir. Bunların içinde armut önemli bir yer tutar. Bal armut yaz

UĞUR BEBE

Bahar Mah. Nane Sok. No:22
Tel: 253 18 48 BURSA

HARUN BEBE

Yüksel KOÇ

Millet Mah. Mucur Sok. No:33
Tel: 351 24 24 BURSA

ÖZDERE

BEBE KONFEKSİYON

İsmail DERE

Tel & Fax: 250 94 17
Gençosman Çarşısı A Blok No.39
BURSA

meyvesidir. Ömrü kısadır hem de adı üstündü çok tatlıdır. Kış armudu güzün dalından toplanır. Berelemeden hevenk yapılır. Ya da gazellerin içine serilir. Çok sert bir meyvedir. Kış ortasında yumuşar, içi sulanır, yemeğe uygun bir hale gelir. Boz armut ve ondan biraz daha büyük olan ekin armudu hemen hemen erik büyüklüğündedir. Olgunlaşınca tadı çok güzeldir. Yaz sonu güzün yenir. Ham iken yenirse tat vermez insanın ağzını burar. Dağımızın belli bölgelerinde yetişir. Güney Pınar, Yellibel, Ekizoluk, Ahmadıl, Tandır Çukuru , Yarış alanı yaylalarında birde Baskılının alanında

ekmek yapacak un az olduğundan ona ihtiyaç vardır.

Ekmeği yapacak kadın, biraz buğday unu, biraz çavdar unu, biraz da arpa ununu leğende ya da hamur teknesinde güzelce yoğururken içerisine bolca dövme ununu karıştırır. Hamur yoğurma işi bitince sacın altı yakılır. Hamur bezeleri fazla büyük kesilmeden senidin üzerinde, küçük bazlama şeklinde ekmek haline getirilir. Şiş yardımıyla sacın üstüne atılan ekmek oyana bu yana çevrilerek bi güzel pişirilir ve sacın kenarına yığılır. Yapılan ekmekler görüntüsü ve kokusu

itibariyle görmeye ve de tatmaya değer. Armut ununun karışımından sonra ekmekler hafif tatlımsı bir hal almıştır, yemesine doyum olmaz. Ekmekler yapılırken, kokusundan evin forantası çoktan e t r a f t a mevzilenmiştir. Birde konu komşudan, bir şey sormak ya da bir hizmet için gelenler vardır ki, işte onlar;

Mezarlık Ziyareti / Ağustos-2003

ve Devret , Taşbaşı bölgesinde boz armut ağaçları vardır.

Boz armutlar yaşken de yenilir, kurutularak da. Boz armut ağaçlarından yere çırpılıp çuvalara doldurularak köye getirilir. Güzelce istif yapıldıktan sonra genellikle damlarda altına düz bir taş ya da kalınca ağaç parçası koyup, yine ağaçtan yapılan bir tokmakla birer ikişer konularak iyice ezilir. Döğülerek ezilen bu armutlar damlarda kurutulur. Takır takır kurumuş konuma geldikten sonra toparlanır. Çuvalara doldurulan bu nimet değirmene götürülüp rica minnet öğüttürülüp un haline getirilir. Kurutulmuş boz armut dövmesinin rengi kiremit kırmızısı rengindedir. Bu anlatmaya çalıştığım boz armut ununu Çetmi de herkes evinde bulundurmak ister. Çünkü foranta çok,

hala, teyze, gelince işiniz olsun, kolay gelsin diyerek yanaşıp, maksatlarına hasıl olurlar, yani iyi sıkı vurular vesselam. Ekmeği ya da yemeği yapan ev sahibi bilir ki, yapılan her neyse anca forantaya yetecek kadardır amma şurası bir gerçektir ki, yokluk vardır, kıtlık vardır lakin bu konuda cimrilik ve de kıskançlık yoktur. Herkes elinde olanı konu komşusuyla paylaşmak durumundadır. Bazen istemese de bu böyle olur. Çünkü bu gün bende olur ise yarın sendedir...

Komşu komşunun Dövmeli Ekmeğine değil, külüne bile muhtaçtır. Zaten Sevgili Peygamberimiz "komşusu açken , tok yatan bizden değildir" diye söylememişmidir ??? Allah hiç birimizi açlıkla terbiye etmesin. Selam ve Sevgilerimle...

ÇOCUKLUK HATIRASI

Mehmet VAROL

Değerli Çetmi'nin Sesi okuru, dergimizde herkes başından geçen bir takım olayları, iyi kötü anıları anlatarak sevenleri ve okuyucularıyla buluşuyor. Bunların bazılarında duygulanıp, bazılarında sevinip bazılarında da üzülüp derin duygulara dalıyoruz. Bende sizinle bir çocukluk anımı paylaşmak istedim. Çocukluk derken ilkokul yıllarımdan. Yokluktan ilkokulda bile olsa, okumanın ne kadar güç ve çetin olduğundan bahsedeceğim. Tabii ki aklımın erip kalemimin yazdığı kadar.

Sanıyorum ilkokul üçüncü sınıfa gidiyorduk, öğretmenimiz Fatma kaya isminde bir hanımefendi idi. Kendisini ilkokulu bitirdikten sonra hiç görmedim. Yaşıyorsa Allah uzun ömürler versin, eğer rahmetli olmuşsa da kendisini saygıyla anıyorum. Allah ondan razı olsun.. Bizlerde emeği vardır.

Soğuk bir kış günüydü, anamın oğlum haydi geç kalıyorsun sesiyle uyandım. Pencereden şöyle bir bakınca yeni karın yağmış olduğunu gördüm. Karşıdaki komşular genç ihtiyar damlarını kürüyorlardı ama aheste aheste yağın kar, kürünen yerleri çaktırmadan dolduruyordu. Dışarıya yüzümü yumaya çıktığımda her yerimin donduğunu hissettim. Odanın kapısından girince etrafı kömbe kokusu sarmıştı yani bu gün kahvaltıda şanslıydık. Şimdi ki çocuklar gibi; kocaman sırt çantamız, elimizde öğün kaplarımız, sırtımızda mükemmel gocuğumuz, ayağımızda tank gibi botlarımız, cebimizde haçlığımızdan falan bahsetmeyeceğim efendiler, valla benim on gündür yazacak defterim yoktu. Arkadaşlardan sırayla birer ikişer sayfa kopartarak idare ediyordum. Ama artık istemeye hiç yüzüm kalmamıştı. Anama yalvarır bir vaziyette " yahu benim on gündür defterim yok bana bir hal çaresi düşünün " dedim ve başladım ağlamaya. Aradan onca zaman geçmiş olmasına rağmen bu sahne aklıma geldikçe hala gözlerim dolar. Çünkü o an için babamın cebinde defter alacak parasının olmadığını adım gibi biliyordum. Eskiden herkes gibi geç güz Antalya'ya çalışmaya giderdi ama bu sene gitmemişti. Herhalde orada çalışacak gücü kuvveti kendinde bulamıyordu. Yoksa babamı köyde ki beş altı çalışan, işinde gücünde olan insan gibi bağlasanız durduramazdınız.

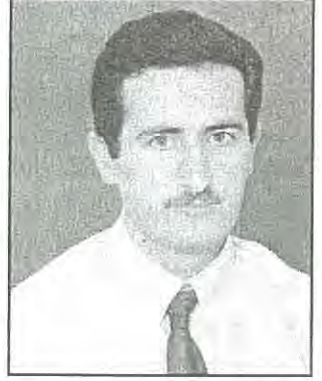
Ben anacığma defter türküsü söyleyip ağlarken

onunda benimle ağladığını gördüm. Bir taraftan da ay Allah'ım yok ki vereyim diye yakınıyordu. Bizimki de çocukluk ya ille de defter isterim diye tutturmuştum. Ne anlardık yokluktan kıtlıktan daha o halleri kavrayacak halde değildik herhalde. Neyse

anam içeriden elinde bir torbayla çıktı. Torbada nohut doluydu. " guzum al bunu Yaşar dayına götür de sana defter versin yetmezse tedarik ederiz, ne yapayım başka" dedi. Dışarı çıktım, ayaklarımdaki lastik pabuçların alt uç kısımlar delik olduğundan, oldukça hızlı ve mümkün merteye kuru yerlere basmaya özen göstererek yola koyuldum. Doğruca Balcı Yaşar'ın dükkanına vardım. Ama bu kışta kıyamette kim dükkanını açardı ki, tabii ki dükkan kapalıydı. Borza kapıyı zorla açıp hiç ses vermeden içeri daldım. Hava soğuk, ayak çıplak ve benim defterim yoktu. Bu kadar hayati mazeret yeter sanırım.

Yaşar Dayım fırın gibi sobasını yakmış, dikiş makinesinde bir şeyler dikmeye çalışıyordu. Beni görünce, "aslan yeğenim gel hele ne ver ne yok, üşümüştün biraz ısında kendine gel" dedi. Ben sobaya sokulup ısınmaya çalışırken O'da işine bakıyordu. Aradan beş on dakika geçmişti ki okula geç kalacağımı hatırladım ve " Yaşar dayı bu torbadaki nohudu anam gönderdi, bunu tartıp bana defter verecekmişsin" deyince dayım hemen kalktı. Beraber dükkanı açtık, o nohutları tarttı ve bana geçmiş gün üç dört adet defter verdi. İşte o an bütün dünyalar benim olmuştu. Sevinç ve coşku içinde doğru okula gittim. Artık arkadaşlarımdan sayfa koparmalarını istemeyecektim, çünkü benim de bir hatta birkaç defterim vardı. Sonra eve varıp anama durumu söyledim, oda durmadan dualar gönderdi. Sevgili okurlar ; Allah daralanın yanında olarmış, bizim sıkıntımızı da böyle hallediverdi...

Bütün okur ve hemşehrilerimize selamlarımı sunar, bayramlarını tebrik ederim...

BÖYLE BİR DOSTUNUZ OLDU MU?

Tuğrul TIKIR

Daima düşünceli idi. Susması konuşmasından uzun sürerdi.; lüzumsuz yere konuşmaz konuştuğunda ne fazla, ne de eksik söz kullanırdı.

Dünya işleri için kızmazdı. Kendi şahsı için asla öfkelenmez ve öç almazdı.

Kötü söylemezdi. Affediciliği tabii idi. İntikam almazdı. Düşmanlarını sadece affetmekle kalmaz. onlara şeref ve değer de verirdi.

Kendisini üç şeyden alıkoymuştu; kimseyle çekişmezdi , çok konuşmazdı , faydasız boş şeylerle uğraşmazdı. Umanları umutsuzluğa düşürmezdi. Hoşlanmadığı bir şey hakkında susardı.

Hiç kimseyi ne yüzüne karşı, ne de arkasından kınamaz, ayıplamazdı., kimsenin kusurunu araştırmazdı. Kimseye hakkında hayırlı olmayan sözü söylemezdi. Yanında en son konuşanı , ilk önce konuşan gibi dikkatli dinlerdi.

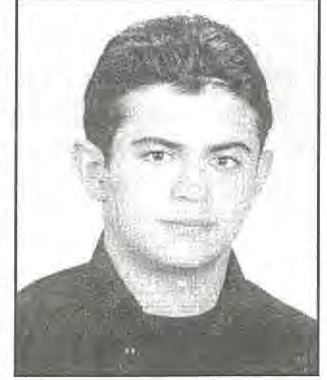
Bir toplulukta bulunduğu zaman bir şeye gülerlerse O da güler, bir şeye hayret ederlerse O' da onlara uyararak hayret ederdi. Gerçeğe aykırı övmeyi kabul etmezdi.

Her zaman ağırbaşlıydı. Konuşurken çevresindekileri adeta kuşatırdı. Kelimeleri parıldayan inci dizeleri gibi tatlı ve berraktı.

Yürürken beraberindekilerin gerisinde yürürdü, ayaklarını yerden canlıca kaldırır, iki yanına salınmaz, adımlarını geniş atar, yüksek bir yardan iner gibi öne doğru eğilir vakar ve sükunetle rahatça yürürdü.

Kapısına yardım için gelen kimseyi geri çevirmezdi. Bir gün kendisinden yaşça küçük bir

d o s t u n u n omuzlarından tutarak şöyle demişti; "sen dünyada garip bir kimse yahut bir yolcu gibi yaşa." Her zaman h ü z ü n l ü v e mütebessim bir haletle dururdu. Yüzünde daima ışıldayan bir parlaklık olurdu.

Adet üzere sarf edilen hiçbir kötü sözü ağzına almadı. Sıkıntılı hallerinde kabalaşmaz , bağırılmazdı.

Fakirlerle birlikte yerdı, öyle ki onlardan ayırt edilemezdi. Önüne ne konulursa yerdı.

Sade kıyafetler giyer, gösterişten hoşlanmazdı. Konuşurken yüzünü başka tarafa çevirmez , bulunduğu mecliste ayrıcalıklı bir yere oturmazdı.

Sabahları evinden çıkarken şöyle söylerdi; "ilahi, doğru yoldan sapmaktan ve saptırılmaktan , kanmaktan ve kandırılmaktan, haksızlık etmekten ve haksızlığa maruz kalmaktan , saygısızlık etmekten ve saygısızlığa uğramaktan sana sığınırım."

Sıradan değildi, sıradan insanlar gibi yaşadı. İşte bu dost Efendimizdir.

Allah bizlere böyle dost olmayı ve dostluklar kurmayı nasip etsin.

AYBEBE

KONFEKSİYON İMALAT VE TOPTAN

Mehmet ve Yusuf Aydoğdu

GSM: 0 532 436 18 34

Merkez: Gençosman Çarşısı A/Blok Kat:1 No.80

Tel: 255 37 84 BURSA

İmalat: Gülbahçe Mh. Vatan Sk. No.4 Tel:255 13 45 - 253 51 87

**TOPKARA
BEBE**

İsmail Topkara

Küçük Balıklı Mah. Meşe Sk. No:16

Tel:215 24 69 BURSA

TIKIR TEKSTİL

H. Hüseyin TIKIR

Tel: 519 51 11

 İlim Yayma Vakfı İşhanı Zemin Kat No:4
Mercan/İSTANBUL

SOHBET

ZİKRİN FAZİLETİ

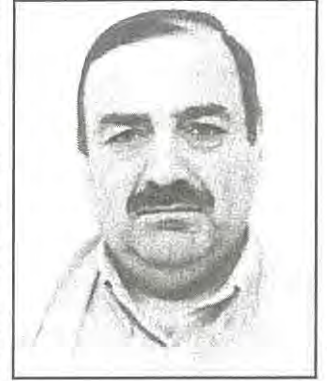
Bilal BALCI

Değerli okuyucular; bu yazımda sizinle zikrin fazileti hakkında sohbet etmek istiyorum. Önce bir ayet-i kerime mealiyle başlayalım. Bakara Suresinin 152. ayetinde Allah CC. şöyle buyuruyor; "siz beni anın ki ben de sizi anayım...." Peygamber efendimiz SAV "her şeyin bir ilacı bir cilasası var. Kalbin cilasası da zikirdir" buyurmuşlardır.

Nafile ibadetlerin en güzeli dille yapılan zikirdir. Yine peygamber efendimiz; Miraç gecesi bana cenneti gezdirdiler. Orada nurdan yapılmış mükemmel bir köşk gördüm. Köşk gökte asılı durmakta idi. Kırk basamağı vardı. Her basamağı değişik ziynetlerden yapılmıştı. Bunun hikmetini sorduğum zaman bu köşkün sadece La İlahe İllallah diyen ve çokça zikreden kullara ait olduğunu söylediler.

Başka bir ayet-i kerimede Cuma suresinin 10. ayetinde de "Allah'tan rızıkınızı isteyin. Cuma namazından sonra yeryüzüne dağılın , Allah'ı çok zikredin ki feraha eresiniz" buyrulmaktadır.

Konumuzu bir hikaye ile sürdürelim. Mahşer günü bir bölük insan cehenneme götürülür. Fakat bunların alnındaki nur, cehennem bekçilerinin dikkatini çeker ve sorarlar; sizler hangi millettensiniz, hangi ümmettensiniz? Çünkü hem alınlarında nurdan ışıklar olacak hem de cehenneme gelecekler bunun aslını sordukları zaman, gelen topluluk cevap verir; "bizler dünya da oruç tutar, namaz kılardık, sadaka verip hayırda yarışırdık" deyince, görevli melekler; siz o zaman Hz. Muhammed'in ümmetisiniz derler. Peygamberin ismini duyan topluluk hemen kendine gelip derler ki; evet biz Muhammed Mustafa (SAV)'in ümmetiyiz. Dünya da her ameli yerli yerince

yapmaya çalıştık ama kendimizi başkalarına haset etmekten de alamadık. İşte büyük mizanda da bütün sevaplarımız, o haklarını yediğimiz insanlara geçti ve bizleri buraya gönderdiler derler.

Bu alnımızda ki nur süzmeleri ise "La İlahe İllallah, Muhammed Resulullah" zikrini çok yapmamızın eseridir derler. Sonunda Cenab-ı Allah, o kullarını kendisini çok zikretmelerinin mükafatı olarak cehennemden azat eder. Demek ki, zikir çok faziletli ve bereketlidir. Allah hepimizi kendisini zikreden kullarından eylesin. Fransa'dan selam, saygı ve sevgiler. Hoşça kalın...

Hayal'de Çetmi
Düş'te Çetmi

ÖZUYSAL ELEKTRİK

Emin UYSAL

ANTALYA

ARI ÇELİK
MOBİLYA

Mehmet ARIÇELİK

ANTALYA

UÇAR SERVİSİLİK
VE TAŞIMACILIK

Osman Uçar

Erkan Uçar

ANTALYA

DUVAR YAZILARI

Halis UÇAR

Demokrasimiz yasağı sever...

Zaman paraya benzer, lüzumsuz yere sarf edilmedikçe daima yeter...

İyi bir fikrin mi var? O halde bir şeyler yapın..

Zaman gösterdi ki, cennet ucuz değil. Cehennem dahi lüzumsuz değil.

Gül sunan bir elde daima bir miktar gül kokusu kalır...

Vicdanı tertemizdi zira onu hiç kullanmamıştı...

Ölülerin çenesini bağlarlar, burada gördüklerini orada söylemesinler diye...

Dostluğa yer bırakacak kadar savaş, savaşa yer bırakacak kadar dost ol...

Ulu çamlar fırtınalı diyarlarda yetişir...

Hayır demek kolaydır, çünkü evet denilince yapılacak iş çıkacaktır...

Eğer dünya görüşünüz tuvalet duvarında ise, sizin işiniz sifona kalmıştır...

Düşmanlarınızı affedin, bu bir büyüklüktür. Ama onları unutmak büyük bir aptallıktır...

Türlü türlü kül yutmuşa kültürlü denir...

Para her kapıyı açar ama kilitleyemez...

Dünya ve ahrette yanmanın yolu plajlardan geçer...

İyilik yapmasını bilmiyorsan, hiç olmazsa kötülük yapma...

Ölümün bizi nerede beklediği belli değil, iyisini biz onu her yerde bekleyelim...

Aşk mücadelesi içinde değil, mücadele aşkı içinde ol...

Ahmağa yüz, aptala söz vermeye gelmez...

Kusuru kendisine söylenmeyen adam, ayıbını hüner sanır...

Gözlerimizi oymuşlar, şimdi de göremiyoruz diye bizi kınıyorlar...

Yaşamaya ayrı, yürütmeye ayrı zaman mı? Ben darbe kullanıyorum. Yıkıyorum, çıkıyorum...

Boşboğazı ateşe atmışlar "odun yaş" diye haykırmış...

Kele yıkandın mı? Demişler, tarandım bile demiş...

Hafif acılar konuşabilir ama derin acılar dilsizdir...

YAZKON

BEBE KONFEKSİYON

Hüseyin ve Mustafa YAZICI

Tel: (0 224) 250 96 79

Bahar Mh. Güzel Sok. No:6/B BURSA

KONYALI YILMAZ

BEBE GİYİM
KONFEKSİYON Hüseyin GÖKGÜN
İmalat ve Toptan ve Kardeşleri

Tel: (0 224) 271 86 03

Cep: 0 532 798 98 83 - 0 535 476 84 06
Bahar Mh. Ulu Sok. No:6 BURSA

DUHA BEBE

BEBE KONFEKSİYON

İmalat ve Toptan

Ömer KOÇ

Cep: 0 535 889 26 72

Tel: 0 224 361 26 59

Duaçınarı Mh. Uzun Cd. No.21 Kat.2 BURSA

HAYATA DAİR

BEŞ PARMAK HESABI

Senai DEMİRCİ

İnsan ilişkilerinin her türünde pürüz vardır. Kabul edelim ki iki insanın olduğu her yerde de sorun olabilir. Hele de eşler arasındaki pürüzler olmazsa olmazdır neredeyse? Hele bir de aşk için bir araya gelmişseniz, ister aşkın sonunda, ister aşkı inşa etmek üzere sorunsuz ve pürüzsüz yaşamanız, bir şeylerin doğal olmadığına işaret eder. Ne zaman eşinizle bir sorun yaşarsanız avuçlarınıza bakın.

Sorunların olabilirliğini kabul ederseniz, çözümlerinizi de hemen elinizin altında, avucunuzun içindedir... Sevdiğinizden ve sevdiğinizden şüpheye düşerseniz avucunuzu açıp parmaklarınızı sayın. Baş parmağınıza bakın önce. Size en yakın olan parmağınızdır. Diğer dört parmağın hareketlerini anlamlı kılan odur. Gerektiğinde her parmağın yanında hazır oluyor, onun yardımına koşuyor. Vazgeçebilir misiniz baş parmağınızdan? Peki ya eşinizden? Size en yakın olan o iken kesip atabilir misiniz onu hayatınızdan. Her halinizde hemen yanı başınızda olmuşken ve olmaya hazırlanırken gözden çıkarır mısınız eşinizi. Hayatınızda başka her şey onun yakınlığı ile sevimli geliyor değil mi size? Bütün akrabalarınızla ilişkilerinizi eşinizin yakınlığı anlamlı kılıyor değil mi?

Şimdi de işaret parmağına bakın; güzel bir şey görseniz hemen onu uzatırsınız. Onunla beğendiklerinizi gösterirsiniz. Doğru olanı onunla işaretlersiniz. Eşinizi de onca insan arasında parmakla gösterilir bulmuyor musunuz? İlk gördüğünüzde, ilk sevdiğinizde, ilk yüreğiniz ısındığında kalbiniz tıpkı işaret parmağı gibi onu göstermişti size. Şimdi nasıl yalancı çıkarırsınız kalbinizin işaretini? Nasıl güvenmezsiniz kalbinizin seçimine. Hem sonra işaret parmağınızın göstermeye değer bulduğu güzel şeyler yaşamadınız mı onunla? Şimdi kesip atacak mısınız işaret parmağınızın size gösterdiğini? Elinizin tersiyle

itecek misiniz kalbinizin işaret ettiğini?

Orta parmağınıza bakın şimdi: en uzun o parmaklarınızın arasında? Yüksekte duruyor. Hepsinden öte uzanıyor. Vazgeçebilir misiniz orta parmağınızdan. Hepsinden uzun diye lüzumsuz görür müsünüz onu?

Peki ya eşiniz? Bütün kadınlar ya da erkekler arasında kalbinizin sırlarına aşına olacak kadar farklı değil mi o? Bütün kadınlar ve erkekler arasından sizin için özel olarak sıyrılıp gelmiş değil mi? O sizin için en yüksek konumda değil mi? Sizi başka bütün erkekler ve kadınların üzerinde tutmadı mı? Vazgeçebilir misiniz ondan şimdi? Onu herhangi bir erkek ya da kadın gibi görebilir misiniz?

Şimdi de yüzük parmağına bakın. Parmağına ne zamandır çevreleyen o altın ya da gümüş halkayı ilk taktığınız günü düşünün. Ne kadar heyecanlıydınız değil mi? Hayatınızın kadını ya da erkeğini bulduğunuz o günü yeniden yaşayın. Tekrar bakın eşinizin gözlerinin içine. Onu kendinize biricik yapan sırrı yeniden keşfedin. Kendinizi onun için biricik yapan sırrı yeniden hissedin. Eşinizin sırf size razı olması onu sizin için biricik yapmaya yetmiyor mu? Şimdi yüzük parmağınızı kesip atabilir misiniz?

Ve son olarak serçe parmağına bir bakın. Ne kadar da incecik ve zayıf değil mi? Eşinizin kalbi gibi. Size sırlarını açmış, sizin sırlarınızı paylaşmış bir kalp sizin için süslenip bezenmiş paha biçilmez bir ayine gibidir. Bakınca kendinizi gördüğünüz bu ayna, öylesine kırılandır ki sizden gelecek küçücük bir fiske parçalayıp köreltebilir onu. Özellikle size karşı savunmasızdır ve özellikle sizden gelecek darbeler onu en hassas yerlerinden çatlatır. Başkası karşısında bu kadar kırılkan değildir eşiniz. Tıpkı serçe parmağınız gibi... Şimdi derseniz vazgeçin serçe parmağınızdan. Nasılsa ince ve zayıf diye koparıp atın

ARI TUHAFİYE-KONFEKSİYON
TOPTAN PERAKENDE

Abdürrezzak Au

Modern Vakıflar Çarşısı Şair Nizami Sk. 1/A
Tel: 352 12 47 Ev: 247 02 52 KONYA

Solmaz
ÇORAPLARI

Tekstil ve Tekstil Ürünleri San. Tic.Ltd.Şti.

Baki SOLMAZ

Musalla Bağları Tekstil Pazarı Şişliçür Sk. No:8
Tel: 0. 382 235 48 43 KONYA

KORKMAZ TEKSTİL
TOPTAN ÇAMAŞIR ve BEBE

Fahrettin KORKMAZ

Gsm: 0 532 465 69 15

Merkez: Tekstil Pazarı Üstünsoy Sk. No:24

Tel&Fax: 0.332. 238 27 69 KONYA

Şube: Sefhavan Mah. Demirciler Sk. No:3

Tel: 0.332. 352 19 60 KONYA

HİSLER

ÇANAKKALE'DEN CUMHURİYET'E

Hayriye KOÇ

Bugün Cumhuriyetimizin 80.yılı. Bugün her Türk evladının gururla taşıdığı tarihinin yüz akı. Balkonum önünden geçen öğretmen-öğrenci grupları, askerlerimiz,bayrağımız, sancağımız. Bandonun coşkulu sesi ve diğerleri...

Bir Türk,bir öğretmen bir asker anası olarak beni nasıl ağlatmazdı,oldum olası bu duyguları biraz coşkun yaşarım.Haklıymışım,artık kendime kızmıyorum. Hak ettiğimiz coşkuları sevinçleri tüm halkımız birlikte kutlamalıyız.Tıpkı hüznleri paylaştığımız gibi.Çanakkale'den başlayalım.Her karış toprağı şehit kanlarıyla sulanmış,Türkün tükenmezliğinin vatan savunmasının en güzel örneklerinin yaşandığı Çanakkale...Müttefiklerin en kuvvetli donanmalarla saldırıp geçemedikleri Çanakkale.

Bu yüzden Çanakkale yurdumuzun kapısı gibi duruyor yerinde mağrur.Sonrasında kazanılan Cumhuriyet.Büyük Türk milletinin göğsündeki madalyaların en büyüğü.Çanakkale geçilebilseydi bugün siz ve ben olmazdık.Çetmi'li Veli Çavuş, Ankaralı Ali,Harput'lu Ömer Çavuş ve daha binlercesi şehit olduğu için var olan Cumhuriyet.Onu korumak,yüceltmek ve sonsuza kadar götürmek bizim ve bizden sonraki nesillerin, ataların emanetine sahip çıkmak en önemli görevimiz değil mi? Çanakkale destanının muzaffer komutanı, Cumhuriyetimizin kurucusu ulu önder Mustafa Kemal Atatürk'e kulak verelim; "Şehit ruhları semâlarımızda dolaştıkça,şanlı bayrağımız vatan toprakları üzerinde dalgalandıkça,ulusumuz sonsuza dek hür ve bağımsız yaşayacaktır.Aziz şehitlerimizin ruhları şad olsun Cumhuriyetimiz daha nice 80 yıllara ulaşsın. Ey candan ziyade sevilen vatan,eşsiz güzelliklerle dolu cennet vatanım,semalara yükselerek göklerde ihtişam eden bayrağımız hakimiyetinde ebediyen yaşa!Türk'ün sana olan cevher ve aşkıyla sonsuza kadar yaşa!

Sevgili dostlar Çanakkale Kahramanları adlı eserden alınmış bir anı ile hoşça kalın diyorum. Tekrar görüşmek üzere. Bir Anzak(Avustralya) askeri,Conkbayırı'nın kuzey ve batı yamaçlarında aylarca zirveye ulaşmak için uğraşır durur.Ama

nafile.Conkbayırı'nın üzerini göremeden savaş sona erer.O da ülkesine geri döner. Ama velâkin uğruna bunca insanın harcandığı o zirvede ne vardı? Sanki orada Nuh'un gemisi mi vardı?Her ne ise,Türkler için orası neden bu kadar önemli idi.Başkomutan Hamilton neden ,hep Conktepe-Kocaçimen Tepe dedi durdu?Mutlaka bunda bir iş olmalı idi. O tepenin üzerini görmek için bir çare bulmalıyım ve buldum da.Şimdi savaş yok.Üstelik düşmanımız Türkiye dostumuz oldu.O halde gidip hem siperlerimi hem de Conktepe'yi göreyim.Mariya-Coni: "Yürüyün Çanakkale'ye gidiyoruz"."Ne oluyor büyükbaba?"."Canım lafı şimdi fazla uzatmayın. Haaydi çabucak biletleri alıp gelin.2 gün sonra Türkiye'ye uçuyunuz."

Nihayet 1915'te Conkbayırı'nda savaşan bir Anzak gazisinin 4 kişilik ailesi bir 25 Nisan sabahı Arı burnu, Anzak Koyundadır. Balıkçı damları üzerinden zirveye ulaşmak için yolculuk başlar.Birkaç saat süren yorucu tırmanıştan sonra Conktepe'nin batı yamacının düzleştiği bir eşliğine varılır. "İşte bu siperleri aşip oracığa varamadık.Binbaşı Alanson, 8 Ağustos günü ben çıktım diyor ama belli değil. Conktepe'mi,Besim tepe mi,yoksa bir başka tepe varmış orası mı? Baksanıza burada her yer tepe.Onu Alanson kendiside bilemiyor.İşte şu zirve! Oraya Bir türlü çıkamadık,biz çıkmak istedik Türkler kovdu.Hele Ağustos ayında burada ne dövüş ne çarpışmalar oldu,ne canlar gitti.Aha şu derelerden sel gibi kan aktı. Ben de şu hendeğin arkasına saklanarak canımı kurtarabildim.Tanrı hiçbir ulusa böyle bir savaş yaşatmasın.

Hülâsa Anzak gazisi "Yürüyün çocuklar,hep birlikte tepeye çıkıyoruz" dedi. Çocuklar yürüdü,Türk siperlerinin içinden geçip zirvenin kenarına basmışlardı bile; baktılar ki büyükbabaları yanlarında yok.Başlarını geri çevirdikten sonra onu yerde yatarken gördüler ve hemen kolundan tutup kaldırmak istediler ama Başkomutan Hamilton çoktan ölmüştü.Görmek için 7.000km yol kat ettiği manzaraya o kadar çok yaklaşmıştı ki ama yine olmadı.Savaş sırasında Mehmetçğin süngüsünden kurtulmuştu ama ecelin pençesinden kurtulamadı.

BİR IŞIK VER

Nezih ÜNAL

Bir ışık ver bana... Sende vardır. Hem de çok var... Ne olur ! Bana bir ışık ver... Karanlığı ok gibi delip geçen... Girdiği yeri yakan, kendine benzeten... Derinden etkileyen. Bir daha geri dönmeyecek, karanlığı yırtmaktan vazgeçmeyecek, ortalığın yeniden karanlığa bürünmesine izin vermeyecek bir ışık istiyorum... Karanlıktan bıktım. Işıksızlıktan yıldı. Öylesine karanlığa düştüm ki, gözüm kapalı mı?

söylüyorum. Bak... Karanlığa alışabilirim. Sorumlusu sen olursun. Işığı unutabilirim. Gözümün faydasını terkedebilirim. Işık hızından zaman hızına geçebilirim. Sen ışıksın, sen zamansın, sen kutlusun, sen her şeysin, aynı zamanda hiçbir şeysin. Sen karanlığı da aydınlığı da yan yana koyup üzerine yattın.. Işın yok mu senin ? Ne oynayıp duruyorsun... Söyle gönderecekmisin ışığı... ? Açacak mısın karanlığı ? delecek misin siyahlığı ?

Utanacak mı karanlık kendinden?. Anlayacak mı ışık nelere gücü yettiğini ? Bilecek mi karanlık kendi boyunun ölçüsünü... Işık kolunu atar karanlığın boynuna, çevirir evirir, çevirir onu... Sıkılır karanlık ışıktan, kaçacak yer arar, duvar diplerinde çatı aralıklarında... Ama bırakmaz ışık yılışık karanlığın ardını, bazen önüne geçer bazen arkasından yol alır ...Taaa ki yok edene kadar onu ...Sonunda yok eder ya... Sen yine de ona fazla güvenme, ışığın gücü kalmaz, biter tükenir, ortalık yeniden karanlığa bürünür. Işık parayla, karanlık

Işıklar sonmesin
yeşil tükenmesin

açık mı ? bilmiyorum . Çok kızıyorum... Kızdıkça batıyorum, battıkça kızıyorum. Karanlığı sevmeye başlamadan önce bana bir ışık göndersen diyorum. Anladın mı ya...yakında karanlığı sevebilirim. O zaman başına bela olurum. Biliyorum, az zamanda sesimi duymazsan, bu günlerde çığlığımı kulak vermezsen, şu sırada bana kalın bir kıyak çekmezsen, kelekçilik huyun yine tutarsa, yükseklerden uçan kartalın, aşağıda ovada çırpınan tavşana baktığı gibi bana bakmayı sürdürürsen, zaman çok geç olacak. Tekrar

bedava... İşte şimdi hapı yuttun... Gün ışığına karışmam, Güneş parasızdır. Geceleri diyorum... Lamba yanacak ya, işte o parayla... Belki yakında karanlığa da para isteyecekler. Boş ver bu işlere, seher vakti ışığın atlıları gecenin üzerine çullandı mı, nasıl da geriler karanlığın yenik düşen askerleri ... Şiit uyuma, kalk, hareketlen...hareketler bereketlerin anahtarıdır. Bana bir ışık ver... Sende vardır...

Hem de çok var...

**YENİ ÖZEN
PASTANESİ**

Abdülkerim Yeni

ANTALYA

ŞAVKIR CİVATA

Abdullah ŞAVKIR

ANTALYA

KONYALI

İNŞAAT MALZEMELERİ

Yusuf AKCAN

ANTALYA

ÇOCUKCA

ÇOCUK SEVGİSİ VE KİTAPLAR

Hilal ÖNDER

Çocuk sevgisiz ve kitapsız büyüyemez, kitap okumadığı zaman bilgi edinemez. Kelime haznesi genişlemez, bilgisiz kalabilir. Onun için kitap bizim en iyi dostumuz olmalıdır. Şahsen ben ; kitapsız bir hayatı kurmuş bir yaprağa benzetiyorum ve toprak için su ne kadar gerekli ise kitapların da bize o kadar gerekli olduğunu düşünüyorum. Buna mutlaka sevgiyi de katmak lazım. Geçen sene Vakfımızın başlattığı, başta Hüseyin Alp ağabeyimin gayretleriyle büyük bir başarıyla sonuçlandığı kitap kampanyasından çok etkilenmiştim.

Çocuklar dünyada ki en değerli varlıklardır. Onlar anne sütüne muhtaç oldukları gibi, ilerleyen zamanlar da kitaplara muhtaç olurlar. Çünkü kitaplar bizim en samimi ve candan dostlarımızdır. Onlar bize sürekli bilgi, sevgi, beceri, iş, aş kazandırırken bizden hiçbir karşılık beklemezler. Belki sadece çalışkan ve başarılı olmamızı isterler diye düşünüyorum.

Değerli büyüklerim öncelikle size seslenmek istiyorum. Günlük harcamalarımıza şöyle bir an durup bir göz atalım. O kadar çok ve gereksiz israflarımız var ki, onların yerine en sevdikleriniz olan çocuklara kitaplar almayı düşünmez misiniz? Onları neden kitaplardan mahrum ediyorsunuz. Kendi okulunda dahil olmak üzere, çevremizde görüp üzüldüğüm. Sevgisiz ve de kitapsız aile ortamlarında yetişen çocuklar, hem ailelerine hem de toplumlarına duyarsız bir şekilde büyüyüp, telafisi çok zor toplumsal yaralar açmaktadırlar. Buna müsaade vermemek gerekir.

Buradan büyüklerime, bütün yaşlıtlarım adına çağrıda bulunmak istiyorum. Çocuklarınızı bilgisiz ve sevgisiz bırakmayın. Dedelerim, amcalarım, dayılarım, teyzelerim; lütfen bu çağrıma kulak verin. İçinde bulunduğumuz çağ bilgi ve iletişim çağı. Lütfen bunun farkında olalım. Saygılarımla...

Hilal ÖNDER

Şerif Artış İlköğretim Okulu.
6.SINIF öğrencisi. BURSA

**SIĞINDI
PASTANESİ**

Kerim ÜRE

ANTALYA

**GÜVEN OTA
KAP.BOYA**

Adem-Hüseyin GÜVEN

ANTALYA

**MODERN
OTO KAPLAMA**

Ali ARI

ANTALYA

ÇOCUĞUNUZA ÖZÜR DİLEMEYİ ÖĞRETİN

Çocuğunuza verdiğiniz eğitim, onun kişiliği açısından çok önemlidir. 2 yaşından itibaren sosyalleşen çocuk, 7 yaşına kadar hayata dair temel davranışları öğrenir.

Bu yaş aralığı, karakterinde sağlam bir yer edinmesinde önemli bir dönemdir. Bu davranışlardan birisi de özür dilemektir. Yaptığı hatayı bilmesi yanında çocuğun özür dilemek gibi bir erdemi kazanması da bu yaşlarda başlar. Zira bu yaşlardaki çocuklar özür dilemeye pek yanaşmazlar. Yaptıkları hatanın farkında olurlar, hatta bunu düzeltmek için çabalarlar; ancak gurur duygularının yeni yeni geliştiği bu yaşlarda özür dilemeyi kendilerine yediremezler. Kendisini karşısındaki kişinin yerine koyarak olaylara onun bakış açısından bakabilmek gibi kompleks bir sosyal becerisi olmayan çocuklar, özür dilemekten

farklıdır. Çocuk, istemeden yaptığı kötü bir davranıştan sonra ne yapacağını kestiremeyebilir. Bu tür durumda çocuğunuzu olay yerinden uzaklaştırıp, yaptığı şeyin kötü olduğunu, bunun için özür dilemesi gerektiğini söylemelisiniz.

Eğer bilerek bir kabahat işlemişse, bu durumda sadece özür dilemesinin yeterli olmayacağını bilmesi gerekir. Yoksa içine düştüğü durumdan kurtulmak için sık sık "özür dilemeyi" kullanabilir. Yani "özür dilemek" çocuğun elinde silah gibi olur. Çocuğa özür dilemeyi öğretirken, bunun ağızdan çıkan kuru bir sözden öte yaptığı hatayı telafi etme davranışı olduğu bilincini de kazandırmak gerekiyor.

Çocuklara görgü kurallarını öğretmede en etkili yol bizim davranışlarımızdır. Çünkü çocuklar anne ve babalarının davranışlarına çok fazla dikkat ederler. Biz bunu çocuğumuza karşı da yapmış olsak özür diliyorsak, belki de biz öğretmeden

çocuğumuzun da özür dilediğini gözlemleyebiliriz. Sinirli bir anımızda gereksiz olarak bağırduğumuz çocuğumuza gidip, "Özür dilerim canım, biraz sinirliydim. Bir daha olmayacak." şeklinde konuşuyor isek, çocuğumuzun da herhangi bir hatasında özür dilediğini ve açıklama yaptığını görürüz.

Çocukların, genel itibarıyla 2-7 yaş arası yaptıkları hatayı kabul etmemek ya da bir başkasının üzerine atmak gibi bir huyları vardır. Arkadaşına, aile fertlerinden birinin üzerine, oyuncaklarına ya da cansız veya olmayan nesnelerin üzerine bile atabilirler. Bu tür

durumlarda eğer arkadaşı ya da kardeşi de varsa iki tarafı da dinleyip öyle karar vermeliyiz. Ya da iki tarafın da birbirinden özür dilemesini sağlamalıyız.

Konya'dan Ahmet Burak

kaçınırlar. Tabii ki burada kabahat ve kazayı birbirinden ayırt etmek gerekiyor. Çocuğun bilinçli olarak yaptığı hatalara verilmesi gereken tepki ile kazara yaptığı hatalara verilmesi gereken tepkiler

**ŞÖLEN
PASTANELERİ**

Ahmet -Hüseyin BAYRAM

ANTALYA

**NURBAŞAK
SIHHİ TESİSAT**

Yunus GÜVEN

ANTALYA

KÖYLÜ

TESİSAT

Fahri BOZDAĞ

ANTALYA

VAKIF BÜLTENİ

ÇETMİLİLER VAKFI

14.04.2001--- 17.05.2003 DÖNEMİ KESİN HESABI

GİDERLER**A- VAKIFLAR BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜNE ÖDENENLER.....521.720.000 TL**

A1- 2001 yılı.....52.720.000 TL
 A2- 2002 yılı.....125.000.000TL
 A3- 2003 yılı.....344.000.000TL

B- TELEFON GİDERLERİ.....176.000.000TL

B1- 2001 yılı.....29.700.000TL
 B2- 2002 yılı.....111.800.000TL
 B3- 2003 yılı.....34.500.000TL

C- ELEKTİRİK , ÇARŞI AİDATI, MALİYE , MEDAŞ643.800.000TL

C1- 2001 yılı.....213.750.000TL
 C2- 2002 yılı.....235.050.000TL
 C3- 2003 yılı.....195.000.000 TL

D- ÖĞRENCİ BURSLARI.....10.604.000.000TL

D1- 2001 yılı.....1.799.000.000TL
 D2- 2002 yılı.....5.405.000.000TL
 D3- 2003 yılı..... 3.400.000.000TL

E- DERGİ YURT İÇİ VE YURT DIŞI GÖNDERME ÜCRETİ.....205.000.000TL**F- MUHASEBE , KIRTASIYE , KİTAP KAMPANYASI . VD. 792.000.000TL****G- DERGİ BASIM ÜCRETLERİ TOPLAMI.....4.565.000.000TL**

G1- 21. SAYI 520.000.000TL
 G2- 22. SAYI600.000.000TL
 G3- 23. SAYI.....540.000.000TL
 G4- 24. SAYI.....605.000.000TL
 G5- 25. SAYI.....800.000.000TL
 G6- 26. SAYI.....750.000.000TL
 G7- 27. SAYI.....750.000.000TL

GİDERLER TOPLAMI:17.508.470.000TL

**AKDENİZ
PASTANESİ**

Mahmut & Ahmet AKDENİZ

Tel: 0.232. 254 92 32
 4019/8 Sok. No:33 Eserkent Karabağlar/ İZMİR

ULUSOYLAR

*Düğün Malzemeleri
AŞÇI*

Mehmet ULUSOY ve Kardeşleri

Toptancılar Çar. Kabzımanlar Sitesi
 Tortum Sk. No:63 KONYA
 İş: 0.332. 238 14 72-342 27 80
 Gsm: 0.542. 517 10 74- Ev: 0.332. 355 36 56

FAYMAN

Tekstil San. Tic.Ltd.Şti.

Tel: 0.224. 364 90 02 (Pbx)
 Fax: 0.224. 364 90 46
 Duaçınar Mh. Vişne Cd. Ardıc Sokak No.6
 Yıldırım/BURSA
 e-mail:faymantextil@hotmail.com

GELİRLER:

A- ÇEK OLARAK TAHSİL EDİLENLER.....	5.633.000.000 TL
A1- 2001 yılı tahsilatı.....	1.807.000.000 TL
A2- 2002 yılı tahsilatı.....	3.826.000.000 TL
B- NAKİT OLARAK TAHSİL EDİLENLER (TL).....	3.824.000.000 TL
B1- 2001 yılı tahsilatı.....	163.000.000 TL
B2- 2002 yılı tahsilatı.....	1.361.000.000 TL
B3- 2003 yılı tahsilatı.....	2.300.000.000 TL
C- DERGİ ABONE GELİRLERİ	3.545.000.000 TL
C1- 2001 yılı tahsilatı.....	1.506.000.000 TL
C2 2002 yılı tahsilatı.....	1.404.000.000 TL
C3 2003 yılı tahsilatı.....	635.000.000 TL
D- DERGİ REKLAM GELİRLERİ	330.000.000 TL
D1- 2001 yılı tahsilatı.....	70.000.000 TL
D2- 2002 yılı tahsilatı.....	260.000.000 TL
E- DÖVİZ GELİRLERİ (EURO)	810 EURO
E1 - 2002 yılı tahsilatı	310 EURO
E2- 2003 yılı tahsilatı.....	500 EURO
E*- DÖVİZ GELİRLERİ (ABD DOLARI).....	3011 ABD DOLARI
E1 - 2002 yılı tahsilatı.....	2731 DOLAR
E2- 2003 yılı tahsilatı.....	280 DOLAR
GELİRLER TOPLAMI :	13.332.500.000 TL
(810 EURO-----3011 ABD DOLARI)	
GELİR- GİDER FARKI : 17.508.470.000- 13.332.500.000	=4.175.970.000. TL'nin
karşılanması için; Muhtelif zamanlarda 810 EURO ve 1231 ABD DOLARI bozduruldu.	
KASA MEVCUDU:	80.000.000. TL
.....	1780 ABD. DOLARI.

VAKIF YÖNETİM KURULU**BİN-KO**

MÜHENDİSLİK EMLAK LTD.ŞTİ.

Mehmet Emin Bakdemir
MimarPTT Arkası Karahafızlar Sk. No:20/B 42200-KONYA
Tel: (0.332) 351 98 89- 350 59 48
Fax: (0.332) 350 59 48**BİZİM PASTA
SALONU**Mrk Tel: 442 00 42
83 Sk. No.28/B B.Buca-Üçkuyular
Şube:202/42 Sk. No.106
Gölet Yolu Üzeri**ÖZLEM
PASTANESİ**

Mehmet Kılınçarslan

Tel: 420 53 51 Gsm: 0.533. 462 03 90
254 Sk. No.165 Kozagaç-BUCA

MİSAFİR KALEM

DÜŞENİN DOSTU OLMAK

Metin KARABAŞOĞLU

KUR'ÂN'ın hikmet ve rahmet yüklü âyetleri arasında toplum hayatı, cemaatî hayatlar, dostluklar ve arkadaşlıklar açısından beni en ziyade sarsan, Âl-i İmran sûresinin 159. âyetidir. Bu âyet Hakîm ve Rahîm bir Rabbin sözü olarak bize hikmet-rahmet beraberliğini ders verdiği gibi, 'âlemlere rahmet' olarak gönderilen Peygamber aleyhissalâtu vesselâmin bizler için nasıl bir rahmet elçisi olduğunu da belgelemektedir.

Bu âyet, ondan önce gelen otuz civarındaki âyetle birlikte, Uhud savaşının akabinde nazil olmuştur. Nitekim, Resûl-i Ekrem'in (a.s.m.) Uhud'da savaşın 'galibiyet'ten 'mağlubiyet'e dönüşmesiyle birlikte sergilediği bir davranışı övmektedir.

Hepimizin değilse bile çoğumuzun bildiği üzere, Kureyş müşriklerinin güçlü bir orduyla Medine üzerine yürüdüklerini haber aldığı anda, Hz. Peygamber sahabilerini toplar ve durumu kendilerine arz edip onlarla istişare eder. Hz. Peygamberin tercihi, Kureyş'le bir meydan savaşı yapmak yerine, Medine'de kalıp şehri savunmak yönündedir. Ancak, Bedir'e katılamamış sahabiler, Hz. Hamza gibi bahadır sahabiler, ve de genç sahabiler müşrik ordusunu şehrin dışında, Uhud'da karşılama eğilimi içindedirler. Hz. Peygambere şehri savunmayı kendisine Allah'ın mı emrettiğini, yoksa bunun kendi kişisel tercihi mi olduğunu sorarlar. Hz. Peygamber bu konuda kendisine bir âyetin inmediğini bildirince de, kendi görüşlerini açıkça ifade ederler. Yapılan istişarede bu görüşü benimseyenler çoğunluğu teşkil ettiği için, Hz. Peygamber de çoğunluğun tercihine uygun şekilde ashâbını Uhud'da bir meydan savaşına hazırlamaya başlar. Bu savaşta Resûl-i Ekrem'in üzerinde ısrarla durduğu ve ashâbını sıkı sıkıya tenbihlediği iki husus vardır: (1) Kureyş süvarilerinin hücumuna açık tepelik bölgede bulunan okçular, meydana ne olursa olsun, mevzilendikleri gediği asla terketmeyeceklerdir. (2) Uhud meydanında

doğrudan müşriklerle çarpışan mü'minler, Kureyş müşrikleri arkalarını dönüp kaçmaya başlasalar dahi, ganimet peşinde olmayacaklardır.

Ancak, savaşın müslümanlar lehine gelişmesi ve bozguna uğrayan müşriklerin kaçmaya başlaması üzerine, Hz. Peygamberin her iki emri de çiğnenir. Doğrudan çarpışmanın içinde yer alan sahabiler, az bir grubu hariç, ganimet toplamaya başlarlar. Okçular da, az bir kısmı hariç, mevzilerini terkedip ganimet peşine düşerler. Bunun üzerine, Kureyş'in bir köşede beklemekte olan süvarileri okçuların boş bıraktığı gedikten savaş meydanına girerler. Süvarilerin saldırısı, gerisin geriye kaçmakta olan Kureyş piyadelerini de yeniden savaşa dönmeye cesaretlendirir. Böylece, iki nebevî emre uymamanın sonucu olarak, mü'minler ordusu iki ateş arasında kalır. Böylece, İslâm ordusu açık bir galibiyete doğru giderken hazin bir yenilgiyle tanışır. Kureyş piyadeleri ile süvarileri arasında kalan sahabilerin yetmişten fazlası şehit edilmiştir. Şehitler arasında, Peygamber Efendimizin bahadır amcası Hamza ile Medine'nin kalbini İslâm'a açan büyük sahabe Mus'ab b. Umeyr de vardır. Pek çok sahabe de ciddi şekilde yaralanmıştır. Hz. Peygamber de yüzünden yaralanmış, dişi kırılmıştır.

Resûl-i Ekrem'in (a.s.m.) tercihinin aksine Medine'de bir şehir savunması yerine Uhud'da yapılan meydan savaşında, yine Resûlullah'ın iki uyarısına uyulmaması sonucu ortaya çıkan tablo, işte budur. Açık bir mağlubiyet, yetmişin üstünde şehit, yüzlerce yaralı... Bu zayıf içinde bir tek Hz. Hamza'nın şehadeti bile Peygamber Efendimiz ve sahabiler açısından müthiş bir kayıp hükmündedir. Ne var ki, kayıplar Hamza'yla sınırlı da değildir. Açıkçası, ortada ciddi bir mağlubiyet, bu mağlubiyetin gerisinde ise feci bir kusur vardır. Bedeli son derece ağır olan bir kusur... Nitekim, hayatta kalan sahabiler, işledikleri bu kusurun da, bu kusurun getirdiği ağır bedelin de farkındadırlar. O yüzden, müthiş bir suçluluk psikolojisi içindedirler. Duydukları pişmanlık ve utanç had safhadadır. Bu pişmanlık ve utanç, savaşın en şiddetli anlarında Resûl-i Ekrem'in 'öldürüldüğü'nü duyduklarında tarif edilmez bir noktaya tırmanmıştır.

Sonradan Hz. Peygamberin ölmediğini görmüşlerdir; ama 'anam babam sana feda olsun' diye hitap edegeldikleri Hz. Peygamberin yüzünden aldığı yaranın kendi kusurlarının sonucu olduğu da besbelli ortadadır.

Apaçık bir kusurun ağır bedeli apaçık ortada iken, Resûl-i Ekrem (a.s.m.) eşsiz bir davranış sergiler. Yaptıkları yanlış onların yüzlerine vurmaz. Ne "Ben Medine'de kalalım dediğim halde niye Uhud diye tutturdunuz? Niye beni dinlemediniz?" diye çıkışır; ne de "Gördünüz mü yaptığınızı? Yüzümdeki şu yaranın hesabını kim verecek? Amcam Hamza'nın, Mus'ab'ın, yetmiş küsur sahabimin hesabını nasıl vereceksiniz?" kabilinden sözler söyler. Bilakis, Âl-i İmran sûresinin 159. âyetinde buyurulduğu üzere, Rabbinin katından gelen bir rahmet ile, onlara karşı yumuşak davranır. Suçlayıcı, incitici, kırıcı tek kelime dahi etmez.

Resûl-i Ekrem'i dinlememeleri yüzünden yaşananlar, hele savaşın o hezimet ortamında müşriklerden duydukları "Muhammed öldü!" naraları, sahabilere zaten yeterince büyük bir vicdanî acı ve sorgulama yaşatmıştır. Hz. Peygamber bu yangının üstüne körükle gitmez. Yaşadığı her türden acıyı yüreğine gömer. Kırıcı tek söz etmez. Bir kez olsun onlara karşı suçlayıcı bir bakış yöneltmez. Âyetin bildirdiğine göre, o durumda Hz. Peygamberin sergileyeceği sert ve suçlayıcı bir davranış, zaten müthiş bir suçluluk psikolojisi yaşayan sahabiler için büsbütün yıkıcı bir tesir icra edecektir. Rabb-ı Rahîm ilgili âyette bu durumu şöyle bildirmektedir:

"Katımızdan gelen bir rahmetle, sen onlara yumuşak davrandın. Şayet onlara sert davransaydın, kırılan tesbih taneleri gibi, etrafından dağılıp gideceklerdi."

Hz. Peygamberin Rabbimiz katından gelen bir rahmetle Uhud'da sergilediği, ardındaki hikmeti ise Âl-i İmran sûresinin bu âyetiyle yine Rabbimizin bütün zamanlara bildirdiği bu davranışın, mü'minler topluluğu içerisinde, özellikle de iman hizmeti dairesinde yaşanan bir dizi probleme karşı ciddi bir çıkış yolu sunduğunu düşünüyorum.

Zira, ortaya koyduğumuz bir ölçünün ona uyma sözü veren kişilerce çiğnenmesi durumunda, veya özelde bizim ortaya koyma durumunda olmadığımız imanî ölçülerin dışına çıkılması durumunda mü'min kardeşlerimize karşı bizim sergilediğimiz tavır, Resûl-i Ekrem'in (a.s.m.) sergilediği tavrı ne yazık ki örtüşmüyor. Yanlış bir muhakeme yürüterek veya nefesine uyararak ayağı sürçen, tökezleyen, düşen, ama aynı zamanda kalbi ve vicdanı yaptığı için yanlışlığını kabul eden, ancak hatasının bir şekilde yüzüne vurulacağı, dahası herkese ilan olunacağı endişesiyle kendisini iyice harap eden bir mü'min kardeşimize karşı nasıl davranıyoruz sahi? Dışlamadan ve suçlamadan, sanki birşey olmamış gibi onu aramızda tutmaya mı çalışıyoruz? Yoksa, yüzüne karşı veya arkasından, açık açık veya ima yoluyla suçlama ve dışlama yoluna mı gidiyoruz. Maalesef, her zaman değilse de çoğunlukla, ikincisi oluyor. Ve buna karşılık, ortaya şöyle bir sonuç çıkıyor: bir noktada ayağı sürçerek düşen mü'min kardeşlerimizin, suçluluk psikolojisi içinde ve suçunun yüzüne vurulacağı endişesiyle, kırılan tesbih taneleri misali, etrafımızdan dağılıp gitmesi...

Hangimiz, kendi hâfıza arşivinde buna dair hazin tecrübeler olmadığını söyleyebilir?

Dahası, hangi birimiz, bir noktada yanlış akıl yürütmelerle veya nefsimize uyararak sürçmemize rağmen mü'min kardeşlerimizin bizi dışlamayacağından, bilakis yüzümüze vurmadan ve arkamızdan da konuşmadan kendimizi toparlamamıza yardımcı olacaklarından yüzdeyüz emin haldeyiz?

Oysa bu âyet, Resûl-i Ekrem'in Uhud'da sergilediği davranışı överek ve bu davranışın ardındaki hikmeti göstererek, bizi düşenin dostu olmaya çağırıyor.

Dolayısıyla, başka âyetler kadar bu âyetten, başka hadiseler kadar Resûl-i Ekrem'in Uhud'daki bu davranışından aldığı dersle "Asıl hüner, kardeşini fena gördüğü vakit onu terketmek değil, belki daha ziyade uhuvvetini kuvvetleştirip ıslahına çalışmaktır" diyen bir büyük insanın belirttiği şekilde, düşenin dostu olmak gerekiyor.

Bunun yolu ise, sanırım, dışlamayıp kucaklayan, suçlamayıp bağışlayan bir büyük şefkat ve hikmetle donanmaktan geçiyor..

İNSANİ VE İSLAMİ AÇIDAN ÇEVRE

Sami ÖZEL

Tabiat ve insan sevgisini işlerken, tarih ve kültürümüzdeki örneklerden yararlanmanın, dini motiflerle desteklemenin çevre üzerinde etkin rol oynayacağı kanaatindeyim. "Yaratılanı hoş gör, yaratandan ötürü" vecizesi, bunun için güzel bir örnek teşkil eder. Kâinatın kitabı Kur'an-ı Kerim, insana kainatın nasıl yaratıldığını, niçin yaratıldığını, ondaki çeşitli varlıkların yapısı hakkında çok çeşitli genel bilgiler verir.

Çeşitli ayetlerde, insanın yakın çevresine (yeryüzüne) ve uzak çevresine (uzaya) dikkatini çekmekte, onlar hakkında düşünmesini istemektedir. Bu itibarla; hiçbir kutsal kitap, Kur'an-ı Kerim kadar geniş olarak tabiat ve içinde bulunan varlıklardan bahsetmez. Kur'an-ı Kerim'in hem insanların kalplerine şifa, onları küfrün (şirk dahil) karanlığından temizlemek için, hem de bedenlerini temizlemek ve dünya işlerini düzene sokmak için geldiğini düşündüğümüzde, insanın manevî dünyası kadar maddî dünyası ile ilgilenmesi doğaldır.

Her konuda olduğu gibi, çevre konusunda da Kur'an-ı Kerim Müslümanlara rehberlik etmiştir. Tabiatın bir ölçü ve denge içinde yaratıldığı ve bu

denge bozulduğunda her şeyin zarar göreceği gibi temel fikirler, şuurlu bir şekilde İslâm diniyle ortaya konmuştur. Kur'an-ı Kerim'de tabiatın korunmasına dair doğrudan emirler vardır.

Bu emirlerin ışığı altında Hz. Peygamber, çevreyle ve onun korunmasıyla ilgilenmiştir. Bu konuda bize tabir caizse "Ekolojik Sünnet" bırakmıştır. O halde, İslâm'ın doğuşuyla çevre, şuurlu bir şekilde problem olarak görülmüş ve o günün var olan çevre problemlerine karşı önlemler alınmıştır. Kısaca çevrecilik, İslâm ile başlamıştır. Ne yazık ki, tarih içinde İslâm'ın getirdiği çevrecilik, çoğu zaman göz ardı edilmiştir. Senenin belli bir gününe tahsis edilen çevre ve çevrecilik ruhu, günlük yaşayışımızın her dakikasına şamil olması gerekir. İnsan çevreyle bir bütündür. Allah'ın bahşettiği tabiatın güzelliklerinden yararlanmayan insan düşünülebilir mi?

O halde; son çeyrek asır içinde günlük kullanıma giren ve en çok kullanılmaya başlanan çevre kavramıyla ne kastedilmektedir? Hangi konular çevre tanımına dahildir? İnsanların çevreye müspet manada ne gibi katkıları olmalıdır? Amaçlanan hedefe ulaşılmış mıdır?

Çevre kavramı ilk bakışta ne kadar açık ve kolay anlaşılabilir görünmekteyse

de, kavram incelendikçe, ilgi alanı belirlenmeye çalışıldıkça, kavramın o denli karmaşık ve sınırlarının çizilmesinin güç olduğu ortaya çıkmaktadır. Genel bir tanımla çevre; insan faaliyetleri ve canlı varlıklar üzerinde hemen ya da süre içinde dolaylı ya da dolaysız bir etkide bulunabilecek fiziksel, kimyasal, biyolojik ve toplumsal etkenlerin belirli bir zamandaki toplamıdır. Böyle bir açıdan bakılırsa kapsamadığı hiçbir alan ve süreç kalmamaktadır. Kavramı belirgin kılmak için bu tanımla açıklamak gerekirse, şu temel öğelerin altı çizilebilir:

* İnsanla birlikte tüm canlı varlıklar,

* Cansız varlıklar,

* Canlı varlıkların eylemlerini etkileyen ya da etkileyebilecek fiziksel, kimyasal, biyolojik, toplumsal nitelikteki tüm etkenlerdir.

Bu öğeler göz önünde tutulursa çevre, canlı ve cansız varlıkların karşılıklı etkileşimlerinin bütünüdür. Çevrenin canlı öğeleri; yani insanlar, bitki örtüsü, hayvan topluluğu ve mikro organizmalardan oluşur. Cansız öğeler ise; iklim, hava, su'dur. Cansız öğeler canlıları etkileyip, onların eylemlerini güçlendirirken, canlılar da cansızların konumlarını, yapılarını belirleyen etkilere sahip olmaktadır. Tanım daha da açılarak yinelenen olursa, çevre:

* İnsanın diğer insanlarla olan karşılıklı ilişkilerini, insanların bu ilişkiler sürecinde birbirlerini etkilemesini,

* İnsanın kendi dışında kalan bütün canlı varlıklarla, yani bitki ve hayvan türleriyle olan karşılıklı ilişkilerini ve etkileşimini,

* İnsanın canlılar dünyası dışında kalan, ama canlıların yaşamalarını sürdürdükleri ortamdaki tüm cansızlarla, yani; hava, su, toprak, yer altı

zenginlikleri ve iklimle olan karşılıklı ilişkilerini ve bu ilişkiler çerçevesindeki etkileşimini anlatır.

Bir başka tanıma göre çevre; evrensel değerler bütünüdür. Bitki ve hayvan toplulukları, cansız varlıklar, insanın tarih boyunca kurduğu uygarlık ve bunun ürünleri tüm insanların ortak varlığıdır. Çevre deyince aynı zamanda, insanın içinde yaşadığı mesken ve şehirden tutunuz da, fabrikalar ve iş yerleri, yollar ve sokaklar, ulaşım vasıtaları ve araçlar gibi nesnelerdir. Hatta diğer insanların hayat tarzlarına varıncaya kadar bütün bu ortamlar da, çevre tanımına dahildir. Çevre en geniş manasıyla, kısaca insanın içinde yaşadığı maddi ve manevi ortamdır. Türk Çevre Mevzuatı'nın temelini oluşturan çevre yasasına göre de çevre şu şekilde tanımlanmaktadır: "Bütün vatandaşların ortak varlığı olup, hava, su, toprak, bitki ve hayvan varlığı ile doğal ve tarihsel zenginlikleri içermektedir."

Çevrecilik ise; Tabii çevreyi korumaya, çevre krizine veya kirliliğine yol açan sebepleri ortadan kaldırmaya yönelik faaliyetlerin genelidir. Çevrecilik faaliyetinde bulunan kimseye de, "çevreci" denilmektedir. Bugün çevrecilerin üzerinde durduğu meselelerden hiç biri İslâm kaynaklarında ihmal edilmiş değildir. Ancak bunlar, günümüzde olduğu gibi müstakil bir "çevre" başlığı altında değil, değişik bahislerde dağınık olarak gelir. İslâm dünya görüşünün şu üç noktadan oluştuğu söylenebilir: Birincisi, Allah veya Tevhit inancı; ikincisi, Peygamberlik veya Nübüvvet; Üçüncüsü ise, Ahiret ve hesaba çekilme inancı. İşte bu sebeple Müslüman birey çevreye bakış açısını bu üç temel noktadan hareketle oluşturulan bir ahlâkî zemine oturtmak zorundadır.

GÜÇLÜ DEMİR DOĞRAMA

Haydar Güçlü
Sadeddin Güçlü

ANTALYA

YAZICI TUHAFİYE

Baha YAZICI

ANTALYA

BAŞAK UNLU MAMÜLLERİ

Ramazan Sulu
Veli Bozdoğan

ANTALYA

SAĞLIK KÖŞESİ KALP KRİZİ GEÇİREN HASTAYA NASIL YAKLAŞILMALI?

Dr. Mehmet DOKUR

Kalp krizi olarak da bilinen akut miyokard infarktüsü, kalbin kendisini besleyen ve koroner arterler adı verilen damarlardaki anormal bir gelişim olan hassas plağın, çeşitli faktörlerin etkisi altında yırtılmasıyla koroner damarda tıkanmaya yol açarak, o bölgedeki kalp kasının beslenememesi ve ölümüyle sonuçlanan ciddi bir klinik tablodur. Koroner arterlerdeki hassas plağı kolesterol ve kırmızı kan hücreleri oluşturur. Hassas plak, stres ve ağır eforun tetiklediği, tansiyon yüksekliği ve plak yapı özelliklerinin de içinde olduğu bir dizi faktörün etkisiyle yırtılarak kalp krizini başlatır. Kalp krizli hastalarda çoğunlukla bilinen risk faktörleri (40 yaş üzeri olmak, erkek cinsiyet, ailede kalp hastalığı öyküsü, hipertansiyon, bozuk kolesterol profili, şişmanlık, şeker hastalığı, hareketsiz yaşam tarzı ve bazı metabolik hastalıklar v.b.) vardır.

Kalp krizli hastalardaki esas şikayet sıkıştırıcı, ezici karakterli, genellikle otuz dakikadan daha uzun süren, çok şiddetli göğüs ağrısıdır. Göğüs ağrısının yeri çoğunlukla tanımlanamamakla birlikte, göğüs kemiği arkasında basınç hissi şeklinde hissedilir. Omuza ve sol kola yayılabilir. Sempatik aktivite yükselmiştir. Hastalarda genellikle ölüm korkusu anksiyete, hava açlığı, soğuk terleme, çarpıntı, bulantı ve ani halsizlik görülür. Kalp krizli hastalarda hastanın tansiyonu normal veya artmış olarak ölçülür. Ancak etkilenen kalp kası sahası genişse veya sağ kalp kası bölgesi etkilenmişse tansiyon düşer ve hatta şok görülebilir. (Şokta dolaşım yetersizliğine bağlı olarak tansiyon çok düşer, renk soluklaşır, nabız zayıf olarak alınır, solunum zorlaşır ve şuur değişiklikleri görülebilir.)

Kalp krizi geçiren bir hastayla karşılaştığınızda aşağıdaki basamakları izleyin:

1- İlk yardımı yapacak kişi olarak öncelikle kendinizi sakinleştirin ve daha sonra serin kanlı bir tavırla yaklaşımda bulunarak hastayı sakinleştirin. Hastaya onu anladığınızı hissettirip, yanında olduğunuzu ve en kısa sürede hastaneye ulaştırılacağını açıklayın.

2- Hastayı sakinleştirdikten sonra 'Neyin var? Ne oldu? Ne zaman başladı? ve Nasıl oldu? gibi kısa sorularla, hastalık bilgilerini almaya çalışın. Eğer hastadan bilgi almak imkansızsa, yakınlarından aynı bilgileri almaya çalışın.

3- Kısa hastalık bilgilerini aldıktan sonra hızlıca bir durum değerlendirmesi yapın. Burada şunlara dikkat edin: Hasta, rahat olduğunu söylediği bir pozisyonda ise, hiç hareket ettirmeyin. Daha sonra hemen size yakın zamanda ulaşılabilir 'Acil Yardım / Ambulans Servisi'ne haber vererek yardım isteyin. Hastanın pozisyonu rahat değilse, hastayı yormadan ve yürütmeden yarı oturur pozisyona getirin. Sıkı elbiseler giymişse, göğüs bölgesindeki düğmeleri açın. İdeal pozisyon için hastayı alacağınız oda mümkünse havadar (pencereleri kolay açılabilir) olmalı. Odanın pencerelerini açarak içeriye daha fazla oksijen girişini sağlayın. Unutmayın ki, kalp krizli hastaya efor sarfettirmek, kalbin oksijen tüketimini arttırarak etkilenen kalp sahasının genişliğini arttırdığı gibi yeni kriz oluşumuna da neden olabilir.

4- Kalp krizi geçiren hastada şok belirtileri varsa, yaptıklarınıza ek olarak, hastanın ayaklarının altına 3 - 4 sert yastık yerleştirin. (bacaklarının vücuttan 30 cm yüksekte olmasını sağlayın)

Hastanın yanında sizden başka birileri varsa, onları güzel bir şekilde yönlendirerek yardım isteyin. Hastalık bilgilerini alıp durum değerlendirmesi yaptıktan sonra Acil Yardım / Ambulans Servisine haber vermesi için birini görevlendirirken, diğerleriyle hastaya uygun pozisyon verme gibi girişimler yapabilirsiniz. Böylece hem zaman kazanırsınız, hem de hasta yakınlarını panik içinde olmaktan kurtarırsınız.

5- Ambulans gelinceye kadarki dönemde hastanıza şu ilaçları verebilirsiniz. Elinizde 500 miligramlık tam aspirin tableti varsa yarısını hastaya çiğnetin. Bu miktarda aspirin çiğnetilmesi, kanın akışkanlığını arttırarak, kalp damarlarında yeni bir pıhtı oluşmasını engelleyecektir. Eğer hasta zaten kalp hastalığı nedeniyle küçük doz aspirin kullanıyorsa, kullandığı tabletlerin enterik kaplı olup olmadığına dikkat edin. Çünkü enterik kaplı aspirinler, çiğnetilmekle ağızdan emilmezler. Ancak elinizde başka aspirin türü yoksa ve uzun süre bekleyeceksek bir bardak su ile enterik kaplı aspirin verebilirsiniz. Göğüs ağrısını geçirmek için hastaya 5 miligramlık isordil tabletten 1 tane dil altı verebilirsiniz. Ancak hastada şok bulguları varsa, isordil vermekten kaçının. Çünkü isordil tabletleri tansiyon bir miktar düşürdüğünü unutmayın. Doğru ilacı verme konusunda tereddütünüz varsa, hastanıza ilaç vermekten kaçınınız!

Şunu unutmayın ki; kalp krizli hastalarda bizim karşılaştığımız yaklaşım hataları, hastalığı bilinen yaşlı hastalarda değil, ilk defa kalp krizi geçiren nispeten genç (40 yaş civarındaki) erkek hastalarda ve muhtemelen hastayı yeterince anlayamamaktan kaynaklanır

ÇETMİ'DEN
İNSAN PORTELERİMUSTAFA GÜÇLÜ (KAVGALI)
(D:1314-Ö:1998)

Şükri KARACA

Öyle insanlar vardır ki, hiçbir zaman unutulmazlar!..

Ferişteh'in dişleri arasında öğütülmekte olan dünya insanların Çetmi'deki unutulmaz sîmâlarından olan bu komitacı insan, tam kemaliyle bir Türk Milliyetçisi idi. Kimilerine göre insanların hafızalarında yer eden yanı O'nun topal oluşu; kimilerine göre lâkabından da anlaşılacağına göre "**kavğacı**" bir asâbiyete sahip olup, hep yüksek perdeden konuşur oluşu; kimilerine göre de aslâ şakaya gelir bir tarafının olmayışıdır; bize göre de unutulmayan yanı, **Türk Millî şuuruna sahip bir "KOMİTACI"** oluşudur. Evet O, adetâ bir imân derecesinde Türk Millî şuuruna sahip di. "**Akpınar (Akmuğar)**" yaylasında "**Ardıç**" ağacını yerden beş-altı metre yükseklikte keserek, üzerine "**ARILIK**" yapan insandan bahsediyorum.

Kavğalı Mustafa, gayet otorite sahibi, aslâ şakaya gelir tarafı olmayan, kendisiyle konuşulurken karşısındaki insan tarafından hafif de olsa alaya alınıyormuş gibi bir intibaya kapıldığı an, evvelâ:

"**-Adamı tıngırdatma!**" diye uyarır, arkasından da, bu zehabını:

"**-S.. git ulan şuradan! Şimdi değneği yiyeceksin!**" diyerek tehdit edip, giderdi. Kendisinin şakası olmazdı! Dedik ya, "**Komitacı!**" dır.

Resmî yıllık izinimi kullanmak için köyüme gittiğim 1979 yılının Ağustos ayı içerisinde, bir gün, **Kahveci Abdurrahman**'ın kahvehanesinde çay içip sohbet ediyorduk. Nereden "**Teyzeoğlu**" olduğumuzu bilmiyordum amma, O bana:

"**-Teyzeoğlu! Bana bir erkek silâh bulsana!**" dedi ve ilâve etti:

"**-Şâyet erkek silâh bulamam dersen, üç-beş tane kör fişek bari buluver!**" demesin mi?.. "**Erkek silâh**" dediği, "**Mavizer Tüfeği**" dir. "**Kör fişek**" de, Piyade tüfekleri olan "**Kırıkkale**", "**M-1**", "**G-1**", "**G-3**" gibi silâhlarda kullanılan mermi kovanlarının boş olanıdır. Bunu ne için istediğini, ben gayet iyi anlamıştım. Kendisine:

"**-Bak Mustafa dayı, artık o (Erkek silâh)ın hükmü kalmadı, şimdi çok güzel tabancalar imâl ediliyor, gel sana bir (Simith-Wessin) tabanca alalım!**" dediğim zaman, bana:

"**-Ben de seni bir b..dan anlıyor sandım!..**

Senin aklın ermez! Sen dediğim gibi bir (Erkek silâh) bul!" deyip, ayak diretmesin mi? Tabiatıyla ben ne bir silâh tüccarı veya kaçakçıydım, ne de bu silahı arasam bile bulamazdım. Bulsam bile, sahibi aslâ ve aslâ satmazdı.

Fakat, kendisine mevzubahis ettiği o "**kör fişek**"den bulmaya gayret edeceğimi söz verdim; aradan yıllar geçtikçe bu sözümü yerine getiremediğimden dolayı, hâlâ, daima pişmanlık duymaktayım. O "**kör fişek**"i, kendisinde var olduğuna inandığım eski "**KARADAĞLI**" tabanca da kullanacaktı.

Kavğalı Mustafa'daki, "**Halife-i Ruizemin**" ve Türk Hakanı olan "**Padişah**" sevgisi, hiç şüphesizdir ki, bütün "**Kuvvayı Milliye**"cilerde de vardı. Ancak ne var ki, **Sadriâzam Dâmad Ferid Paşa**'nın mes'eleyi ters döndürerek, **Kuvvayı Milliyecileri padişah düşmanı ve vatan haini olarak gösterip**, asılsız iddia ve iftiralarla vatan evlâtlarını iğfal edip kandırmaları sonucu, başta çıkar gruplarını, dahilî ve haricî düşmanları harekete geçirmiş, onlar da **Mustafa Güçlü** gibi "**gözünü budaktan sakınmayan**" deli yürekli vatanseverleri "**Padişah efendimizi Kuvvacılar devirmek istiyorlar. Şeyhülislâm Hazretleri bile onlar için (Kâfir!) diye Fetvayı Şerif çıkardı!..**" diyerek yanlarında toplamışlardı.

Konya'da "DELİBAŞ" nâmındaki isyankâr hain, daha önceden düşman olduğu ilim ve irfan âbidesi, vatan ve millet sevdalısı **Müderres Ali Kemâlî Efendi**'yi, 4 Ekim 1920 günü, yerlerde sürükleyerek:

"**-Nutuk atıp Millicilere asker toplarsın ha... Halifeye karşı gelirsın ha..**" diyerek kafasını dipçikletmiş ve işkenceyle şehid etmiştir. Bu kahraman din bilginimiz, **Konya'daki "Üçler Mezarlığı"**nda ebedî istirahatini yapmakta dır. Bu büyük şehid, Konya'ya gelen İstanbul hey'etine:

"**-Konya halkı ruhunda vatanperverlik, kafasında haysiyet, kanında Türklük olan, her namuslu ve faziletli memleket çocuklarının yapacağı aynı şeyi yapacaktır. Vatanını müdefa edecekler!**" Demişti. Ki bu cevabın benzerini **İzmir'de Müftü Mehmet Rahmetullah Efendi**'de, Yunanlı'lar henüz güzel İzmir'i işgal etmeden bir kaç

gün önce **Vali Paşa**'ya vererek ilk **"İstiklâl Bayrağı"**nı açmıştı.

Bunun üzerine, **Delibaş Bozkır, Hadim ve Ermenek** gibi suyu ve toprağı sert, vatansever ve milliyetçi yerlerden kuvvet toplamak için **Ermenek**'e doğru yürür. Bu çoğunluğu gafil, aldatılmış gruba bizim köyümüzden de **"Kavğalı Mustafa"** dayı da katılıyor. Ermenek üzerine yürüyen **"Delibaş"** ve avanesine **"BAŞKÖY"** yakınlarında silâhla karşı koyan **"Kuvvayı Milliye"**cilerin attığı kurşunla, **Kavğalı Mustafa**'yı bacağından vuruyorlar. İşte topal oluşu bu vakıdan gelmekte dir. Abdest alırken, sakat olan sol bacağına bükemediğinden dolayı, ayağını diğer bacağının arkasından dolaştırarak yan tarafına getirip, suyu ökçesinin üzerinden dökerek ayağını yıkardı. Namaz kılarırken de, **"Tahıyyatı"**da o bacağına öne uzatır, secde ederken de o bacağının üzerine eğilerek secde ederdi.

Kendisi, ömür boyu, bu gafillüğünün, cehaletinin; gafillığı ile cehaletinin meydana getirdiği ihanetinin ızdırabını can evinde duymuş, **"Şunu bir anlat!"** diyen boşboğaz insanlara:

"-Ulan, beni kendine söğdürtme! Def ol şuradan!" diyerek azarlardı.

Harman zamanı, yayladan köye buğday ve saman çekerken, gidiş ve gelişlerimizde onun **"Akmuğar"** (Akınar) mevkiindeki tarlasının yanından geçerken, gece olsun gündüz olsun, kadın olsun erkek olsun mutlâka yüreklerimize bir korku düşerdi! O'nu rahatsız edip de kızdırmayacağız diye gürültü etmemeye çok dikkat eder, hatta öksürürken bile ağzımızı elimizle veya yağlık (**Türkçe bir kelime olup, bugünkü adı, mendil dir.**) ile kapatıp öyle öksürürdük. Gecenin o karanlığında bile biz biliyorduk ki Mustafa dayı uyumuyor, kucağında o **"erkek silâhi"** olan **"Mavizer"** ile ya **"Ardıç ağaçlarını kesen olmasın!"** diye, ya da ekinini, yığınlarını beklemekte dir. İşte **"Komitacı!"**lığı, **"Padişah ve din düşmanı(!) Kuvvacılara ve Kemalist'lere karşı koyan (Delibaş)"**ın fedâîleri arasına katılarak Padişahı kurtarmak(!) gayesi ile kıyam hareketine iştirakinden gelmekte dir. Oysa ne kadar milliyetçi, vatansever ve saf bir îmân sahibi olduğunu ben biliyorum.

"Kütüb-i Sitte"de: **"Kim ki ok yapıp atmayı öğrenir de unutursa bizden değildir!"** diye buyuran **Hazreti Muhammed (S.A.V.)**'in bu **Hadis-i Şerif**'ini okuduğum zaman, **Kavğalı Mustafa** dayının benden o **"erkek silâh"** ve **"kör fişek"** istediği zaman söylediği: **"-Silâh bulunmayan evde, Vallâhi namaz kılınmaz!"** sözünü hatırlayıp, kendisindeki Türk milli

şuuruna hayran kalırken bir daha takdir etdim.

Bana her karşılaşmamızda, merhum **Alparslan TÜRKES**'i kasederek: **"Teyzeoğlu, goca erkek nasıl? Görüşüyormusun?"** deyip, benimle **TÜRKES Beğ'e** selâm gönderirdi. Bugün **Çetmi Belediyesi Lojman Binası**'nın yerindeki evinde, 16 Eylül 1985 günü, kendisini ziyaret ettiğim zaman, hanımı ile beraber o yaşlı hallerinde başbaşa oturur bulmuştum. **"Elden-ayaktan düşmek"** üzere idiler. Benim adı bile anılmayacak olan o mütevazzi hediyeyle o kadar sevinmişlerdi ki, anlatmak mümkün değil. Evlâtlarının kendileriyle ilgilenmediğini belirttiği zaman, yardıma muhtaç bir halde olduklarını anlayıp, fevkâlâde üzül müştüm. Asıl üzüntümün, eşinin ölümü üzerine, evini Belediye'ye hibe (veya istimlâk) edip, yalnızca **"Köy Odası"**na taşındıktan sonra, yüzüncü yaşına doğru vücudunu ödemin kapladığı, zarurî ihtiyacı için bile yerden kalkamaz bir hale geldiği zamanlarda meydana geleceğini nereden bilebilirdim. Köy odasında yatırken son görüşmemizde, kendisini **"Helim Yusuf"** nâmındaki **Yusuf KARADENİZ** yıkamıştı. Mustafa dayı, Cuma namazına bile gidememenin ızdırabını dile getirmişti; âdetâ, kütük gibi şiş idi.

16 Eylül 1985 tarihindeki ziyaretim esnasında, karşılıklı olarak hâl hatır sual ettikten sonra, bana yine **"goca erkek"**i sormuştu. Ben kendisine doğum tarihini ve **"ŞECERE"**sini sordum. O hatırlayabildiği kadar anlatıp, ben de not almıştım. O esnada bana olan karabetini, yani **"Teyzeoğlu"**luğumuzu da öğrenmiştim: Annemin, **Mut İlçesi'**ne ekin biçmeye giderken **"Balğusan"**daki çeşme başında ölen dedesi (büyük babası) **"Kuru Mustafa (D:1277-Ö:1328)"** nın hanımı olan **Cennet** ismindeki büyük annemiz ile, **Kavğalı Mustafa** dayının annesi **Alime (Molla Baki kızları)** kardeş oluyorlar. **"Teyzeoğlu"**luğumuz buradan gelmekte dir. Sülâlesine **"KARA AHMETOĞULLARI"** veya **(Kavğalılar)** sülâlesi de denilen **Mustafa Güçlü (Kavğalı Mustafa), "Kara Ahmet"** nâmındaki **Ahmet'in Hüseyin'den** olma torunu dur. 1314 (1898) doğumlu olan **Mustafa Güçlü, Abdurrahman, Mehmet, Bâki** ve **Ali** isimlerinde kendisinden büyük dört kardeşe sahib olup, **"Falcı"** lâkabıyla mâruf **Mustafa KARADENİZ**'de, öz amcasının oğludur.

1998 yılında garip ve kimsesiz bir vaziyette vefat eden, sahip olduğum silâh sevgimde büyük payı olan bu vatansever insanı sık sık rahmetle anıyorum. Huzur içinde uyusun.

İZMİR'DEKİ ÇETMİLİLERDEN BİR GRUP

DUYURU:

**Vakfımızın Konya'da tertipleyeceği
Kurban Bayramı BAYRAMLAŞMA TÖRENİ'ne
bütün hemşehrilerimiz davetlidir.
Bayramlaşma yer ve saatini
Vakıf Yönetim Kurulu Üyelerinden öğrenebilirsiniz.
Vakıf Tel: 0.332. 351 26 67
Hulusi Boz: 0.542. 417 05 21
Abdurrahman Önder: 0. 532. 354 07 54**

**KONYA'DAKİ HEMŞEHRİLERİMİZİN ÜÇÜNCÜSÜNÜ İDRAK ETTİKLERİ
BAYRAMLAŞMANIN ANISINA ÇEKİLEN TOPLU FOTOĞRAF (26 KASIM 2003)**

İSİMLER: Abdurrahman Önder, Mehmet Balcı, Hulusi Boz, Hüseyin Alp Özel, Mehmet Emin Bakdemir, İsa Koç, Nurettin Özel, Muzaffer Balcı, Baki Balcı, Ali Solmaz, İbrahim Önder, Hamza Ayyat, Mustafa Solmaz, Mustafa Yıldızhan, Mustafa Arı, Ali Akbay, Hasan Hüseyin Aydoğdu, Hüseyin Arı, Salih Ünal, Hüseyin Balcı, Niyazi Yıldırım, Ali Ünal, Kemal Balcı, Yusuf Önder, Mehmet Şaşmaz, Fahrettin Korkmaz, Mustafa Akdeniz, Mehmet Solmaz, Halit Balcı, Memiş Korkmaz, Ramazan Aksoy, Ali Şaşmaz, Adem Bakdemir, Mehmet Önder, Musa Bakdemir, Cafer Solmaz, Mehmet Özgül, Ahmet Önder, Cihat Solmaz, İsa Karadeniz, Mehmet Bakdemir, Ramazan Karadeniz, Mustafa Fidan, Ahmet Ayyat, Mehmet Özgül (Mustafa oğlu)